

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2010

ABCHÁZSKO

- 13.2. prezident jmenoval novým předsedou vlády dosavadního ministra zahraničí Sergeje Mironipu ŠAMBU, neboť jeho předchůdce v úřadu Aleksander Zolotinskovič ANKVAB byl jmenován viceprezidentem; novým ministrem zahraničí se stal jeho dosavadní náměstek Maxim GVINIJA

AFGHÁNISTÁN

- 1.1. parlament neschválil 17 ze 24 navržených členů nové vlády prezidenta Karzáiho
- 4.1. prezident nařídil parlamentu, aby neodcházel na 6-týdenní zimní prázdniny, které měly začít 5.1., aby mohl projednat jeho nové návrhy na složení své vlády
- 9.1. prezident předložil parlamentu kandidaturu 16 nových ministrů své vlády (MZV Zalmay RASUL)
- 16.1. parlament znovu odmítl 10 ze 17 nových nominací na členy nové vlády (MZV byl potvrzen) a odebral se na zimní prázdniny
- 18.1. slib složilo 14 schválených členů rady ministrů do rukou prezidenta
- 24.1. Nezávislá volební komise posunula parlamentní volby, které se měly konat do 22.5., na nový termín 18.9. z důvodu nedostatku finančních prostředků k jejich zajištění a bezpečnostních rizik
- 28.1. prezident vyzval vůdce Talibánu k jednání tzv. mírové Rady starších (*Loja džirga*), která má jednat o vyřešení vojenského konfliktu v zemi (1.2. vyzval bojovníky Talibánu ke složení zbraní a zapojení do orgánů státní správy)
- 22.2. prezident Karzái vydal dekret, který mu dává právo jmenovat všech 5 členů Komise pro stížnosti na průběh voleb (ECC)
- 22.3. v Kábulu bylo zahájeno jednání vlády s představiteli povstaleckého hnutí Hezbe-Islami Gulbuddína Hekmatjára o jejich mírovém plánu na řešení politické a vojenské situace v zemi
- 22.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1917 (2010) o prodloužení mandátu pomocné mise OSN UNAMA do 23.3.2011
- 1.4. dolní komora parlamentu, Sněmovna lidu, odmítla dekret prezidenta, který mu měl umožnit jmenování všech členů Komise pro stížnosti na průběh voleb
- 2.6. za vedení kmenového vůdce Farúka Wardaka bylo zahájeno třídní jednání 1600 delegátů Velké rady (*Loya Jirga*), včetně poslanců parlamentu, provinčních úředníků, kmenových a náboženských vůdců, aktivistů za práva žen a představitelů občanské společnosti; jednala o vnitropolitické a vojenské situaci v zemi a ekonomické pomoci umírněným příslušníkům Talibánu, kteří se však jednání rady nezúčastní
- 4.6. na závěr jednání Velké rady schválili kmenoví vůdci plán prezidenta na mírové jednání s Talibánem
- 6.6. prezident nařídil prověrky soudních případů všech příslušníků Talibánu, držných v afghánských vězeních
- 14.6. prezident a velitel amerických sil získali podporu asi 300 místních kmenových náčelníků pro vojenskou ofenzívu proti vzbouřencům z Talibánu v provincii Kandahár
- 26.6. prezident předložil parlamentu návrh na jmenování 7 nových ministrů (MZV zůstává)

- 20.7. mezinárodní konference o Afghanistanu potvrdila za účasti zástupců 70 zemí úsilí vlády prezidenta Karzáiho na převzetí odpovědnosti za bezpečnost v zemi do konce r. 2014 s tím, že přebírat ji od mezinárodních sil začne po jednotlivých provinciích v r. 2011
- 4.9. na doporučení tzv. mírové džirgy z června t.r. vytvořil prezident zvláštní orgán pro jednání s Talibánem, tzv. Vysokou mírovou radu se 70 členy, která má řešit proces usmírování s islamistickými militanty
- 18.9. parlamentní volby do Sněmovny lidu s 249 členy za účasti 45 % oprávněných voličů se konaly za bojkotu nejvlivnějších protivládních skupin, Tálibánu a Hezbe-islámí; při 445 násilných konfliktech zabito nejméně 17 lidí
- 22.9. Komise pro stížnost na průběh voleb oznámila, že obdržela 2 500 písemných podání na falšování a podvody při parlamentních volbách, které bude vyšetřovat ještě před vyhlášením konečných výsledků koncem října
- 28.9. prezident jmenoval 70 členů Vysoké mírové rady, která zahájí jednání s Talibánem o míru a smíření (ustavující schůze 7.10.)
- 29.9. vedení Talibánu odmítlo uznat Vysokou mírovou radu jako platformu jednání o míru a trvá na boji „proti všem vetřelcům a jejich domácím pomahačům“
- 5.10. zástupci vlády zahájili jednání o míru s představiteli povstaleckého hnutí Tálibán
- 7.10. na ustavující schůzi Vysoké mírové rady byl jejím předsedou jmenován prezidentem Karzáím Burhanuddín RABBÁNÍ
- 20.10. Nezávislá volební komise oznámila, že podle jejích předběžných zjištění cca 1,3 mil. z 5,6 mil. odevzdaných hlasů, tedy zhruba čtvrtina všech hlasů, odevzdaných v zářijových parlamentních volbách, byla shledána neplatnými, a to jako zfalšované a podvodně odevzdané
- 15.11. vůdce Talibánu mulla Umar popřel mírové rozhovory s vládou a označil je za podvod ze strany okupačních sil a jimi chráněné vlády
- 17.11. jeden z velitelů druhé největší povstalecké skupiny Hezb-e-Islami a syn jejího vůdce Gulbuddína Hekmatjára Habir-ur-Rahmán potvrdil její zájem na pokračování rozhovorů o uzavření příměří s USA
- 21.11. poté, co Komise pro stížnosti na průběh voleb zjistila, že většina jim přiznaných hlasů voličů byla získána podvodně, zrušila mandát 21 poslancům Sněmovny lidu
- 24.11. Nezávislá volební komise zveřejnila konečné výsledky parlamentních voleb ve 33 ze 34 provincií a obsazení 238 z 249 křesel Sněmovny lidu; kvůli podvodům zrušila komise mandát celkem 24 zvolených kandidátů v provincii Ghazní
- 25.11. generální prokuratura nařídila vyšetřování podvodů při parlamentních volbách 18.9.
- 13.12. samozvaný organizační výbor poslanců svolal na 19.12. ustavující schůzi Sněmovny lidu, pokud tak neučiní podle ústavy povinný prezident Karzáí

ALBÁNIE

- 24.2. opoziční Socialistická strana oznámila ukončení bojkotu jednání Lidového shromáždění, který zahájila na protest proti zfalšování parlamentních voleb v r. 2009
- 13.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.5. socialistický vůdce Edi Rama vyzval, aby bojkot práce parlamentu ze strany opozice a kampaň občanské neposlušnosti pokračovaly do doby, než dá vláda souhlas k částečnému přepočtu hlasů z parlamentních voleb v červnu 2009, které opozice označuje za zfalšované

- 16.9. parlament schválil prezidentský dekret o změnách ve vládě (novým MZV se stal Edmond HAXHINASTO)
- 6.12. představitelé vládnoucí Demokratické strany (PDS) a hlavní opoziční Socialistické strany (PSS) dosáhli dohody o vytvoření parlamentní komise, která by měla prověřit průběh sporných parlamentních voleb do Národního shromáždění v červnu 2009; 27.12. však dohodu poměrem hlasů 69:59 při 1 abstenci odmítl sám parlament

ALTAJ

- 12.1. Státní shromáždění potvrdilo nominaci ruského rezidenta Medvěděva, aby hlavou republiky a předsedou vlády zůstal Aleksandr Vasiljevič BERDNIKOV

ALŽÍRSKO

- 10.1. předsedou Národní rady byl znovu zvolen Abdelkader BENSALAH
- 21.4. vlády Alžírsko, Mali, Mauretánie a Nigeru se dohodly na vytvoření společného velení těchto saharských států v alžírském městě Tamanrasset, které má koordinovat jejich úsilí po potírání teroristické hrozby mezinárodní sítě al-Kajdá, proti únosům a pašování lidí a zboží
- 28.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.6. předseda Hnutí za autonomii Kabylska Ferhat Mehenni oznámil vytvoření prozatímní exilové vlády tohoto alžírského území se sídlem v Paříži

AMERICKÁ SAMOA

- 21.6.-2.7. ústavní konvence přijala 34 změn ústavy z r. 1967, které mj. předpokládají zvýšení autonomie ostrovů, jejich zastoupení ve Sněmovně reprezentantů USA jako nehlasující člen, rozšíření počtu členů místního Senátu z 18 na 22 a místní Sněmovny reprezentantů z 20 na 25 členů a posílení role guvernéra; změny musí ještě schválit všelidové referendum 2.11.
- 2.11. voliči v ústavním referendu zamítli hlasy 70,17 % navrhované změny ústavy, zatímco 29,83 % zúčastněných voličů se vyslovilo pro ně
- 2.11. volby do Sněmovny reprezentantů s 20 členy

ANGOLA

- 21.1. Národní shromáždění ve své úloze Ústavodárného shromáždění schválilo poměrem hlasů 186:0 při 2 abstencích novou ústavu země, která mj. ruší přímou volbu prezidenta; ústavu nyní musí schválit i všelidové referendum, v platnost vstoupí podpisem prezidenta republiky
- 5.2. prezident dos Santos potvrdil před Národním shromážděním vstup nové ústavy země v platnost; kromě zrušení přímé volby prezidenta ústava omezuje výkon funkce prezidenta stejnou osobou na dvě pětiletá období a ruší úřad předsedy vlády s tím, že jeho pravomoci přebírá viceprezident
- 5.2. viceprezidentem byl jmenován Fernando da Piedade DIAS DOS SANTOS, stejně jako nová vláda (MZV Assunção Afonso SOUSA DOS ANJOS)
- 9.2. předsedou Národního shromáždění byl zvolen plukovník António Paulo KASSOMA
- 22.7. poté, co byl bývalý předseda Kabinského fóra pro dialog (FCD) Antonio Bento Bembe jmenován prvním ministrem pro lidská práva v angolské vládě, popřel předseda Fronty pro osvobození enklávy Kabinda – Ozbrojených sil Kabindy (FLEC-FAC) Henrique N'Zita Tiago, že by nedávná nabídka angolské vládě na příměří byla učiněna s vědomím vedení FLEC-FAC a označil ji za pokus o

- převrat uvnitř kabinského osvobozenického hnutí; předcházející jím podané nabídky na jednání byly prý angolskou vládou ignorovány
- 26.8. po řadě odchodů čelných funkcionářů svého vedení oznámila Fronta pro osvobození enklávy Kabinda (FLEC), že bylo ustaveno nové exilové vedení v čele s předsedou Tiagem, sídlící ve Francii
- 4.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.10. prezident jmenoval novým náčelníkem štábu ozbrojených sil generála Geralda Sachipengo NUNDA-u
- 21.11. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal George Rebelo PINTO CHICOTI

ANGUILLA

- 7.1. guvernér Harrison rozpustil Poslaneckou sněmovnu, neboť volby do nového zákonodárského sboru jsou svolány na 15.2.
- 15.2. volby do Poslanecké sněmovny s 11 členy (David CARTY) za účasti 81,5 % oprávněných voličů
- 16.2. novým hlavním ministrem byl jmenován Hubert B. HUGHES, do funkce současně nastoupili tři další ministři

ANTIGUA A BARBUDA

- 27.4. unovu zvoleny byly předsedkyní Sněmovny reprezentantů Gisele ISAAC-ARRINDELL a předsedkyní Senátu Hazlyn Mason FRANCIS

ARGENTINA

- 17.2. vláda oznámila nový kontrolní režim při cestě lodí na trasách mezi Argentinou a Falklandskými ostrovy a Jižní Georgií, v šelfových polích jejichž pobřeží chce Británie těžit ropu, na niž si činí nárok i Argentina
- 24.2. ministr zahraničí Taiana vyzval generálního tajemníka OSN, aby zprostředkoval rozhovory s Velkou Británií o svrchovanosti nad Falklandskými ostrovy
- 14.4. Poslanecká sněmovna odmítla 140 hlasy proti 93 dekret prezidentky z března, kterým nařídila centrální bance uvolnit prostředky do fondu, z něhož budou uhrazeny ztráty soukromých věřitelů Argentiny; jednání Senátu v této věci bylo odloženo
- 18.5. prezidentka Fernandezová vyzvala nového britského premiéra Camerona k zahájení rozhovorů o svrchovanosti Falklandských ostrovů (19.5. kritizovala zamítavou odpověď britských úřadů)
- 17.6. z osobních důvodů odstoupil ministr zahraničních věcí Jorge Taiana, jeho nástupcem byl jmenován Héctor Marcos TIMERMAN
- 1.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovuzvolen Dr. Eduardo Alfredo FELLNER

ARMÉNIE

- 20.2. Ústavní soud schválil dohodu s Tureckem o normalizaci vzájemných vztahů z října 2009
- 23.3. prezident připustil možnost vrátit Ázerbajdžánu některá sporná území Náhorního Karabachu, pokud ázerbajdžánská vláda poskytne tamnímu obyvatelstvu reálnou možnost uplatnit právo na sebeurčení
- 22.4. prezident vydal dekret, kterým vláda přerušila proces ratifikace turecko-arménské smlouvy o normalizaci vztahů v parlamentu, protože Turecko váže její schválení na vyřešení konfliktu v Náhorním Karabachu

- 20.8. podepsána dohoda o prodloužení pobytu ruských vojsk na základně Gjumri do r. 2044
- 27.10. na schůzce v Astracháni se pod patronátem ruského prezidenta vlády Arménie a Ázerbajdžánu dohodly na výměně zajatců z války o Náhorní Karabach
- 17.12. prezident provedl změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ARUBA

- 4.9. Stavy přijaly zákon, kterým se mění charta Nizozemského království, podle níž bude od 10.10. 2010 po zániku Nizozemských Antil administrativně rozčleněna na čtyři části – Nizozemsko, Arubu, Curaçao a Sint Maarten

AUSTRÁLIE

- 24.6. poté, co Kevin Rudd nebyl znovu zvolen předsedou parlamentní frakce Labouristické strany a odstoupil i z funkce premiéra, byla novou předsedkyní vlády jmenována jeho zástupkyně Julia Eileen GILLARD-ová
- 28.6. oznámeno složení nové federální vlády (MZV Stephen Francis SMITH)
- 17.7. premiérka Gillardová svolala předčasné parlamentní volby na 21.8.
- 21.8. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy a poloviny Senátu se 76 členy za účasti 93,22 %, resp. 93,83 % oprávněných voličů
- 7.9. parlament zvolil do funkce předsedkyně vlády znovu Julii Eileen GILLARD-ovou
- 11.9. premiérka Gillardová jmenovala nový kabinet (MZV Kevin Michael RUDD), který složil slib 14.9.
- 28.9. ustavující schůze Poslanecké sněmovny zvolila poměrem hlasů 75:74 jejím předsedou znovu Henryho Alfreda „Harryho“ JENKINS-e

AZÁD KAŠMÍR

- 26.7. hlavní ministr Raja Farooq Haider Khan rezignoval poté, co 18 členů jeho vlády podalo demisi na protest nesouhlasu s jeho protikorupčními opatřeními
- 27.7. novým hlavním ministrem zvolilo Zákonodárné shromáždění Sardara Attique AHMED KHAN-a

ÁZERBAJDŽÁN

- 23.3. arménský prezident připustil možnost vrátit Ázerbajdžánu některá sporná území Náhorního Karabachu, pokud ázerbajdžánská vláda poskytne tamnímu obyvatelstvu reálnou možnost uplatnit právo na sebeurčení
- 27.10. na schůzce v Astracháni se pod patronátem ruského prezidenta vlády Ázerbajdžánu a Arménie dohodly na výměně zajatců z války o Náhorní Karabach
- 7.11. parlamentní volby do Národního shromáždění se 125 členy proběhly za účasti 50,14 % oprávněných voličů
- 29.11. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Oqtay Sabir-ogly ASADOV

BAHAMY

- 13.4. rezignoval generální guvernér Arthur Dion Hanna, jeho nástupcem byl jmenován Sir Arthur Alexander FOULKES (inaugurován 14.4.)

BAHRAJN

- 5.9. 23 vůdců šíitské opozice, zatčených v srpnu, bylo před říjnovými volbami obviněno z pokusu svrhnout monarchii pomocí násilných protestů a sabotáží
- 23.10. v parlamentních volbách do Poslanecké sněmovny se 40 členy bylo za účasti 67 % oprávněných voličů zvoleno jen 31 poslanců, 2. kolo ve zbývajících 9 obvodech proběhne 30.10.
- 30.10. 2. kolo parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny ve 9 obvodech
- 2.11. král jmenoval svým dekretem předsedou vlády znovu šajcha CHALÍFU bin Sulmána al-Chalífu a novou vládu (MZV šajch CHÁLID bin Ahmad bin Muhammad al-Chalífa)
- 24.11. předsedou Poradní rady znovujmenován Alí Bin Sálih AL-SÁLIH

BANGLADÉŠ

- 11.11. Bangladéš a Indie se po dvoudenních jednáních v Dillí dohodly na vzájemné výměně území při společné hranici, která zahrnuje 111 indických enkláv v Bangladéši a 51 bangladéšských enkláv v Indii

BARBADOS

- 9.3. změny ve vládě (MP i MV zůstávají)
- 4.10. změny ve vládě
- 23.10. po smrti premiéra Davida Johna Howarda Thompsona, byl novým předsedou vlády jmenován její dosavadní místopředseda Freundel STUART (ve složení vlády nedošlo ke změnám)

BARMA

- 8.3. vojenská vláda schválila pět volebních zákonů, které upravují všeobecné a parlamentní volby, první po 20 letech; volby, jejichž termín dosud nebyl stanoven, mají ustavit dvě komory nového parlamentu a orgány států a oblastí; zákony upravují jejich průběh, zřízení volební komise, registraci politických stran pro volby a současně zrušily výsledky parlamentních voleb v r. 1990
- 11.3. vláda jmenovala 17-člennou volební komisi, která bude dohlížet nad průběhem voleb
- 29.3. hlavní opoziční strana Národní liga pro demokracii oznámila na svém mítinku v Rangúnu, že se nebude registrovat do připravovaných parlamentních voleb, protože přijaté volební zákony neumožňují kandidaturu její předsedkyně Aung San Suu Kyi
- 9.4. nejvyšší představitelé států ASEAN vyzvali na svém summitu v Hanoji barmskou vládu, aby uspořádala svobodné a demokratické volby za účasti všech politických stran, včetně Národní ligy pro demokracii
- 26.4. předseda vlády a 19 dalších ministrů se vzdalo vojenské kariéry a odešlo do výslužby, aby mohli kandidovat ve volbách do parlamentu
- 10.7. Národně-demokratická síla, které je odštěpenou frakcí Národní ligy pro demokracii, se zaregistrovala pro nadcházející parlamentní volby
- 13.8. Státní rada pro mír a rozvoj oznámila, že všeobecné volby se budou konat 7.11.
- 27.8. poté, co tak v dubnu učinilo 27 vysokých důstojníků, vzdali se přední činitelé vojenského režimu, mimo předsedy Státní rady pro mír a rozvoj Than Shweie a jeho zástupce Maunga Aye, svých vojenských funkcí a hodností, aby se mohli do 30.8. registrovat jako kandidáti do parlamentních voleb 7.11.
- 31.8. Státní rada pro mír a rozvoj vyloučila, že by se její předseda generál Than Shwei ucházel o kandidaturu do parlamentu

- 14.9. Svazová volební komise oznámila formální rozpuštění 10 politických stran, z nichž 5 přes původní registraci podle volebního zákona nedodalo své kandidátní listiny pro parlamentní volby; zbývajících 5 o registraci ani nepožádalo, mezi nimi i hlavní opoziční strana Národní liga pro demokracii (NLD), když její předsedkyni Aung San Suu Kyi zákon znemožnil kandidovat do parlamentu
- 16.9. volební komise oznámila, že parlamentní volby se nebudou konat v několika obvodech států Kachin, Kayah, Kayin, Mon a Shan na jihu a východě země, kde činnost ozbrojených etnických skupin ohrožuje jejich svobodný a řádný průběh
- 20.10. vláda zavedla nový název, státní vlajku a hymnu Barmy, která dále ponese jméno Republika Myanmarový svaz
- 7.11. parlamentní volby do dvoukomorového Svazového parlamentu (*Pyidaungsu Hluttaw*), sestávajícího z Národního shromáždění (*Amyotha Hluttaw*) se 224 členy a z Lidového shromáždění (*Pyithu Hluttaw*) se 440 členy, jakož i do 14 oblastních shromáždění

BAŠKORTOSTÁN

- 15.7. úřadujícím prezidentem se stal Rustem Zakijevič CHAMITOV (19.7. byl potvrzen ve funkci)

BELGIE

- 22.4. vláda podala demisi poté, co ji opustila Vlámská liberální strana (VLD) pro neshody s ostatními členy koalice okolo ústavní reformy země (král však demisi zatím nepřijal)
- 24.4. král pověřil místopředsedu vlády Didiera Reynderse, aby zprostředkoval rychlé obnovení dialogu vlámských a valonských politických stran ve věci hranic volebního obvodu Brusel, které se staly příčinou demise vlády
- 26.4. král Albert II. přijal demisi vlády Y. Leterma a pověřil ji vykonáváním funkce do vytvoření vlády nové.
- 6.5. Poslanecká sněmovna schválila své rozpuštění a otevřela tak cestu k předčasným parlamentním volbám 13.6.
- 13.6. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy a Senátu se 40 členy proběhly za účasti 89,22 % oprávněných voličů
- 17.6. král jmenoval předsedu vítězné Nové vlámské aliance (NVA) Barta de Wevera informátorem, který mu má podat zprávu o jednání s ostatními politickými stranami o možnostech vytvoření koaliční vlády
- 6.7. ustavující schůze obou komor parlamentu
- 8.7. král Albert pověřil jednáním o sestavení vlády předsedu frankofonní Socialistické strany Elia Di Rupo poté, co předseda vítězné NVA de Wever rezignoval na funkci informátora
- 20.7. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen André FLAHAUT, novým předsedou Senátu pak Danny PIETERS
- 3.9. předseda Valonské socialistické strany Elio di Rupo požádal krále o zproštění úkolu jednat o vytvoření nové vlády, protože se dvě vlámské strany rozhodly v jednání s ním nepokračovat (4.9. mu král vyhověl a úkolem pověřil předsedy obou komor parlamentu)
- 5.10. předsedové Poslanecké sněmovny a Senátu oznámili královi, že jejich pokus o obnovení koaličních rozhovorů skončil neúspěchem
- 8.10. král podruhé pověřil předsedu vítězné strany NVA De Wevera, aby do 10 dní sestavil novou vládní koalici

- 18.10. předseda NVA De Wever se vzdal pověření sestavit novou vládu poté, co několik stran odmítlo jeho plán na vytvoření koalice; jeho pokus se nezdařil, když frankofonní strany odmítly jeho návrh na zvýšení podílu daní, spravovaných 3 enritami, na úkor podílu federálního rozpočtu
- 21.10. král pověřil Johana Vande Lanotteho „smírčí misí“, jež má obnovit důvěru mezi potenciálními koaličními partnery

BELIZE

- 1.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.6. po Barbadosu a Trinidadu se země připojila k těm karibským státům, kde odvolacím soudem proti rozhodnutí Nejvyššího soudu se stal Karibský soudní dvůr (CCJ) místo dosavadní londýnské Privy Council

BĚLORUSKO

- 24.5. novým předsedou Rady republiky byl zvolen Anatolij Nikolajevič RUBINOV
- 14.9. parlament přijal usnesení o vyhlášení prezidentských voleb na 19.12., tedy dva měsíce před vypršením mandátu současné hlavy státu
- 27.9. volební komise oznámila, že do prezidentských voleb 19.12.2010 bylo registrováno 19 kandidátů, vč. stávající hlavy státu Alexandra Lukašenka
- 19.12. za účasti 90,65 % oprávněných voličů se konaly prezidentské volby s 10 kandidáty, v nichž byl znovu zvolen Aleksandr Hryharjevič LUKAŠENKO, který získal 79,65 % hlasů (inaugurace do 21.1.2011); na dalších místech se umístili Andrej Sannikov (2,43 %), Jaroslav Romančuk (1,98 %), Hryhorij Kostušev (1,97 %), Uladimir Nekljajev (1,78 %), Vitaly Rymaševski (1,09 %), Viktor Tereščenko (1,19 %), Mikalaj Statkevič (1,05 %), Aleksej Michalevič (1,02 %) a Dmitrij Uss (0,39 %); 6,47 % voličů nehlasovalo pro žádného z kandidátů, neplatných bylo 0,97 % odevzdaných hlasů
- 28.12. prezident jmenoval novým předsedou rady ministrů Michaila Uladzimiroviče MJASNIKOVIČ-e a provedl dalších 6 změn v radě ministrů (MZV zůstává)

BENIN

- 20.8. 48 z 83 poslanců Národního shromáždění požádalo o svolání mimořádného zasedání parlamentu za účelem zahájení procesu sesazení prezidenta Boni Yayiho, podezřelého z účasti na finančním podvodu (k sesazení prezidenta je však třeba hlasu 56 poslanců)
- 3.9. na mimořádném zasedání Národního shromáždění požádala více než polovina jeho poslanců o zahájení procesu sesazení prezidenta Yayiho, který měl umožnit nezákonné machinace na finančních trzích

BERMUDY

- 29.10. poté, co byla 28.10. zvolena do čela vládnoucí Pokrokové strany práce (PLP) po demisi Ewarta Browna, stala se novou předsedkyní vlády dosavadní ministryně financí Paula Ann COX a provedla ve vládě příslušné změny

BOLÍVIE

- 20.1. předsedkyní Senátu byla zvolena Ana María ROMERO, předsedou Poslanecké sněmovny Héctor ARCE
- 21.1. prezident Morales složil na ruinách inckého Tihuanaka přísahu jako spirituální vůdce Bolívie před oficiálním převzetím prezidentského úřadu na druhé funkční období (inaugurace proběhla 22.1.)

- 25.1. prezident jmenoval svou novou vládu (MZV David CHOQUEHUANCA CESPEDES)
- 4.1. vládní kandidáti zvítězili v 5 z 9 departmentů (La Paz, Cochabamba, Oruro, Potosí a Chuquisiaca) při volbách do 2500 orgánů místní a regionální samosprávy; opozice ovládla tři východní departmenty (Santa Cruz, Beni a Tarija), zatímco v department Pando jsou síly vyrovnané
- 12.2. Kongres schválil zákon o volbě soudců, ke které dojde 5.12., jenž zmocňuje prezidenta k dočasným jmenováním soudců
- 23.5. Národní kongres schválil zákon o přechodu státní správy na úrovni departmentů na orgány místní samosprávy, jež získaly větší autonomii na centrální vládě
- 8.6. Poslanecká sněmovna schválila zákon, který dává domorodým komunitám právo zřídit si vlastní systémy soudnictví
- 11.6. Poslanecká sněmovna schválila zákon o jmenování soudců regionálních soudů a Nejvyššího volebního soudu
- 18.6. Senát schválil nový zákon o volbách orgánů místní a domorodé samosprávy (všechny v červnu přijaté zákony podmiňují funkčnost nové ústavy)
- 18.7. Národní kongres, přejmenovaný na Mnohonárodní zákonodárné shromáždění (*Plurinacional Asamblea Legislativa*), přijal zákony o zásadách samosprávy na čtyřech úrovních (departementální, oblastní, municipální a domorodá) a zřídil dvě nové státní instituce – Národní samosprávnou radu a Národní samosprávnou službu, které budou politiku autonomie uskutečňovat
- 19.10. prezident Bolívie a Peru podepsali v peruánském přístavu Ilo dohodu o umožnění přístupu vnitrozemské Bolívie k Tichému oceánu, resp. vybudování doků, zóny volného obchodu, skladů a námořní akademie v pásmu, které Peru poskytlo Bolívii již na základě dohody z r. 1993

BOSNA A HERCEGOVINA

- 6.3. úřad předsedy prezidia nastoupil Muslim Haris SILAJDŽIĆ
- 29.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1931 (2010), kterou prodloužila funkční období 5 odvolacích soudců Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) v Haagu do 31.12.2012
- 2.8. úřadujícím mezinárodním správcem Brčka se stal Gerhard SONTHEIM (SRN)
- 22.9. úřad mezinárodního správce Brčka převzal Roderick W. MOORE (USA)
- 3.10. za účasti 56,49 % oprávněných voličů proběhly volby členů prezidia (zvoleni byli Bakir IZETBEGOVIĆ za Bosňáky /34,9 %/, Željko KOMŠIĆ za Chorvaty /60,6 %/ a Nebojša RADMANOVIĆ za Srby /48,9 %/) a 42 poslanců dolní komory federálního parlamentu, Sněmovny reprezentantů
- 10.11. úřad předsedy prezidia nastoupil na období 8 měsíců Nebojša RADMANOVIĆ, který se spolu s Bakirem Izetbegovićem a Željkiem Komšićem ujal funkce člena prezidia
- 18.11. RB OSN schválila rezoluci č. 1948 (2010), kterou vyslovila souhlas s prodloužením mandátu mírové mise EU v Bosně a Hercegovině (EU-for) o dalších 12 měsíců

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 10.2. Národní shromáždění přijalo zákon o národním referendu, což má vládě umožnit nechat hlasovat i o státní svrchovanosti republiky či její větší autonomii v rámci federace; Úřad vysokého představitele mezinárodního společenství označil zákon za provokativní a pravděpodobně neústavní

- 3.10. konaly se volby prezidenta, 2 viceprezidentů a Národního shromáždění s 83 členy; prezidentem byl zvolen Milorad DODIK (50,52 %), na dalších místech skončili Ognjen Tadić (35,92 %), Enes Suljkanović (2,44 %), Ševket Hafizović (2,35 %), Muharem Murselović (2,24 %), Dragan Djurdjević (1,29 %), Emil Vlajki (0,96 %), Sadrž Nukić (0,88 %), Ivan Krndelj (0,87 %) a Ivo Kamenjašević (0,65 %); inaugurace 15.11.
- 15.11. poté, co byl dosavadní premiér Milorad Dodik uveden do funkce prezidenta, stal se úřadujícím předsedou vlády Anton KASIPOVIĆ; úřad viceprezidentů téhož dne nastoupili Enes SULJKANOVIĆ za bosňácké a Emil VLAJKI za chorvatské obyvatelstvo
- 29.12. parlament schválil do funkce předsedy vlády Aleksandara DZOMBIĆ-e a členy vlády (úřad nastoupil 3.2.2011)

FEDERACE BOSNA A HERCEGOVINA

- 3.10. volby 98 poslanců dolní parlamentní komory, Poslanecké sněmovny, jakož i poslanců deseti kantonálních shromáždění

BOUGAINVILLE

- 7.-20.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 33 členy
- 7.-24.5. prezidentské volby, v nichž dosavadního prezidenta autonomní vlády Tanise porazil jeho předchůdce v úřadě John MOMIS, který získal 52,35 % odevzdaných hlasů; mezi dalšími 5 kandidáty byla i Magdalene Toroansi (inaugurován 10.6.)
- 10.6. do funkce viceprezidenta byl jmenován Patrick NISIRA
- 18.6. prezident jmenoval novou vládu se 13 členy

BRAZÍLIE

- IV/10 po několika rezignacích ministrů, kandidujících v říjnových parlamentních volbách, provedl prezident 9 změn ve vládě (MZV zůstává)
- 3.10. parlamentní volby do Federální sněmovny s 513 členy, dvou třetin (54 míst) Senátu s 81 členem
- 3.10. prezidentské volby, v nichž Dilma Vana Rousseff a José Serra získali 46,91 %, resp. 32,61 % odevzdaných hlasů a postupují do 2. kola; na třetím místě se umístila Maria Osmarina Marina Silva Vaz de Lima s 19,33 %, za ní pak Plínio de Arauda Sampaio (0,87 %), José Maria Eymael (0,09 %), José Maria de Almeida (0,08 %), Levy Fidélis (0,06 %), Ivan Pinheiro (0,04 %) a Rui Costa Pimenta (0,01 %), prázdné lístky (3,13 %) a neplatné lístky (5,51 %); volební účast 81,88 %
- 31.10. ve 2. kol prezidentských voleb zvítězila a prezidentkou se stala Dilma Vana ROUSSEFF, která za účasti 78,5 % oprávněných voličů získala 56,05 % odevzdaných hlasů, José Serra 43,95 %; prázdné lístky (2,30 %) a neplatné lístky 4,40 % (inaugurace 1.1.2011)

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

- 1.4. britská vláda rozhodla o vytvoření největší mořské rezervace na světě o rozloze 545 tis. km² kolem 55 Čagoských ostrovů, které jsou součástí tohoto závislého území; krok vyvolal protest Mauritia, který si ostrovy nárokuje a k němuž se měly po vypršení dohody o vojenském využití největšího ostrova Diego Garcia vrátit, což toto rozhodnutí fakticky znemožní

- 22.12. mauritijská vláda podnikla právní kroky u Mezinárodního soudního dvora pro mořské právo v Hamburku proti záměru Velké Británie z 1.4.2010 vytvořit mořskou rezervaci kolem Čagoských ostrovů
správkyně od 3.12.2007 Joanne Mary YEADON

BRITSKÉ PANENSKÉ OSTROVY

- 5.8. úřadující guvernérkou se stala V. Inez ARCHIBALD
20.8. funkci guvernéra nastoupil William Boyd McCLEARY

BULHARSKO

- 19.1. poté, co byla ohrožena její nominace na členku Evropské komise v Evropském parlamentu, odstoupila ministryně zahraničí Želevová z funkce
27.1. novým ministrem zahraničí jmenovalo Lidové shromáždění poměrem hlasů 127:69 bývalého ministra obrany Nikolaje Jevtimova MLADENOV-a
31.3. návrh na odvolání prezidenta Parvanova vládě v parlamentu neprošel, protože pro něj nezískala potřebné dvě třetiny poslanců

BURKINA FASO

- 21.11. v prezidentských volbách byl za účasti 54,90 % oprávněných voličů do čela země znovu zvolen Blaise CAMPAORÉ, který získal 80,21 % odevzdaných hlasů (inaugurace); na dalších místech se umístili Hama Arba Diallo (8,18 %), Béléwendé Stanislas Sankara (6,34 %), Boukary Kaboré (2,30 %), Maxime Kaboré (1,47 %), Pargui Émile Paré (0,85 %) a Ouampoussouga François Kaboré (0,64 %)

BURUNDI

- 29.1. náčelník generálního štábu genmjr. Godefroid Niyombare oznámil zatčení 13 vojáků, kteří plánovali svržení prezidenta
28.6. prezidentské volby bojkotovali všichni kandidáti opozice, za účasti 76,98 % oprávněných voličů byl ve funkci potvrzen dosavadní prezident Pierre NKURUNZIZA, který získal podporu 91,62 % voličů , proti němu hlasovalo 8,38 % zúčastněných voličů (inaugurace 26.8.)
23.7. 1. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se 106 členy a Senátu se 41 členem proběhlo za účasti 66,68 % oprávněných voličů
28.7. 2. kolo parlamentních voleb
20.8. předsedou nově zvoleného Senátu byl zvolen Gabriel NTISEZERANA
21.8. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Pie NTAVYOHA-NYUMA
30.8. nově inaugurovaný prezident jmenoval novou vládu (MZV Augustin NSANZE)
16.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1959 (2010) o uzavření Integrovaného úřadu OSN v Burundi (BINUB), jehož mandát skončí 31.12.2010; jeho funkci má od 1.1.2011 vykonávat nový zastupitelský úřad OSN v zemi (BNUB), který má po 12 měsících zajišťovat přítomnost OSN v procesu upevňování míru, demokracie a rozvoje v Burundi

COOKOVY OSTROVY

- 6.1. dokončeno jmenování nové vlády, novým ministrem zahraničí se stal Robert WIGMORE

- 14.1. premiér Jim Marurai ohlásil záměr uspořádat referendum o politické reformě, a to buď před nebo současně s parlamentními volbami v září 2010; reforma má mj. i snížit počet členů parlamentu s ohledem na vylidňování některých ostrovů
- III/10 úřadující vysokou komisařkou novozélandské vlády se stala Linda TE PUNI (3.6. potvrzena v úřadě)
- 27.5. premiér Marurai doručil zástupci britské královny Siru Fredericku Goodwinovi žádost o rozpuštění Parlamentu, ale ten jí nevyhověl
- 14.8. premiér oznámil rozpuštění Parlamentu k 24.9. a konání voleb do nového 17.11.
- 17.11. volby do Parlamentu s 24 členy za účasti 78 % oprávněných voličů
- 17.11. v souběžně konaném referendu o snížení počtu členů Parlamentu se sice většina 63,68 % vyslovila pro návrh, zatímco 36,20 % hlasujících bylo proti, vysoký počet neplatných a prázdných lístků (7,40 %) však způsobil, že požadovaného dvoutřetinového souhlasu všech voličů, tj. 66,67 % nebylo dosaženo a návrh byl zamítnut; pro něj se vyslovilo jen 59,2 % všech oprávněných voličů
- 30.11. novým předsedou vlády byl zástupcem královny Sirem Frederickem Goodwinem ustaven předseda vítězné Strany Cookových ostrovů (CPI) Henry PUNA
- 6.12. oznámeno složení nové vlády (MZV Thomas MARSTERS)

CURAÇAO

- 7.9. guvernérem jmenovala nizozemská královna dosavadního guvernéra Nizozemských Antil Fritse Goedgedraga (úřad převezme 10.10.)
- 10.10. ostrov vyhlášen autonomní součástí Nizozemského království
- 10.10. úřad guvernéra převzal dosavadní guvernér Nizozemských Antil Frits Martinus de los Santos GOEDGEDRAG
- 10.10. moci se ujala koaliční vláda stran MFK, Pueblo soberano a MAN, vedená premiérem Gerritem Francisco SCHOTTE

ČAD

- 9.2. při příležitosti návštěvy prezidenta Débyho v Súdánu se po dvoudenních jednáních obě země dohodly na ukončení nepřátelství a Čad vyzval protivládní rebely usídlené v Súdánu, aby složili zbraně
- 2.3. vláda odsouhlasila prodloužení pobytu mírových jednotek OSN na hranicích se Súdánem v oblasti Dárfúru, které mají chránit dárfúrské uprchlíky, a to o další dva měsíce
- 5.3. odstoupil premiér Youssouf Saleh Abbas, jeho nástupcem ve funkci byl jmenován Emmanuel NADINGAR
- 9.3. jmenována nová vláda (MZV Moussa Faki MAHAMAT)
- 12.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1922 (2010) o prodloužení mandátu mise OSN MINURCAT do 26.5.
- 25.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1923 (2010) o ukončení působení mise OSN MINURCAT do 31.12.2010 a její stažení z území Čadu a Středoafričké republiky
- 25.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ČEČENSKO

- 1.8. rezignoval nejvyšší představitel Čečenska-Ičkerie a emír Islámského státu Kavkazský emirát Dokku Abu USMAN (Dokku Chamadovič Umarov) a velení orgánům republiky i emirátu předal svému nástupci, kterým určil Aslambeka VADALOV-a (2.8. údajně tuto zprávu sám Dokku Umarov popřel)
- 2.9. byla zrušena funkce prezidenta, hlavou republiky byl prohlášen Ramazan Achmatovič KADYROV
- 7.10. emírem Islámského státu Kavkazský emirát se stal předseda Státního výboru obrany Čečenské republiky – Ičkerie Hüseyin GAKAYEV

ČERNÁ HORA

- 16.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.12. odstoupil předseda vlády Milo Djukanović, úřadujícím premiérem se stal jeho zástupce a ministr financí dr. Igor LUKŠIĆ
- 24.12. prezident Vujanović navrhl na funkci předsedy vlády dr. Igora Lukšiće
- 29.12. parlament schválil hlasy 46 poslanců z 81 novou vládu (MP Dr. Igor LUKŠIĆ, MZV Milan ROĆEN)

ČESKO

- 5.2. prezident vyhlásil parlamentní volby do Poslanecké sněmovny na 28.-29.5.
- 22.3. prezident pověřil ministra zemědělství Jakuba Šebestu řízením ministerstva životního prostředí poté, co jeho ministr Dusík odstoupil z funkce 18.3. a prezident ji přijal 19.3.
- 29.3. odstoupil ministr pro lidská práva a menšiny Kocáb; prezident republiky demisi přijal a vedením rezortu pověřil premiéra Jana Fischera
- 30.3. prezidentem České asociace pojišťoven zvolen znovu Ladislav BARTONÍČEK
- 13.4. guvernér České národní banky Zdeněk Tůma předal prezidentovi republiky svou demisi k 30.6.2010
- 15.4. prezident jmenoval novou ministryní životního prostředí Ing. Rut BÍZKOVOU, která převezme výkon funkce od ministra zemědělství, který ji dosud vykonával
- 19.4. vláda jmenovala novým zmocněncem pro lidská práva Michaela KOCÁB-a
- 22.4. předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Ing. Miloslav Vlček oznámil svou rezignaci k 30.4. (jeho funkci bude do skončení mandátu PS vykonávat první místopředsedkyně Miroslava NĚMCOVÁ)
- 28.-29.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 200 členy za účasti 62,6 % oprávněných voličů
- 4.6. prezident republiky požádal místopředsedu ODS Petra Nečase o jednání vedoucí k ustavení vlády s podporou parlament
- 18.6. prezident stanovil termín parlamentních voleb do třetiny Senátu s 81 poslancem na 15. a 16.10., druhé kolo proběhne o týden později
- 18.6. s účinností od 1.7. jmenoval prezident novým guvernérem České národní banky Dr. Ing. Miroslava SINGER-a
- 24.6. Poslanecká sněmovna zvolila na své ustavující schůzi svou předsedkyní Miroslavu NĚMCOVOU, která obdržela 117 hlasů, zatímco její protikandidát dr. Lubomír Zaorálek podporu 79 poslanců z 200 členů
- 25.6. poté, co dosavadní vláda odstoupila, jmenoval prezident republiky novým předsedou vlády RNDr. Petra NEČAS-e, kterého pověřil sestavením nové vlády

- 13.7. po uzavření koaliční smlouvy pravicově-středových stran ODS, TOP09 a Věci veřejné jmenoval prezident republiky na návrh premiéra Nečase novou vládu se 14 členy (MZV Karel Johanes Nepomuk Joseph Norbert Friedrich Antonius Wratistlaw Menas SCHWARZENBERG)
 - 15.7. prezident republiky jmenoval novým náčelníkem své Vojenské kanceláře plukovníka Zdeňka JAKŮBKA
 - 10.8. Poslanecká sněmovna vyslovila 118 hlasy poslanců vládní koalice důvěru vládě premiéra Nečase, 82 poslanců bylo proti
 - 7.9. novým veřejným ochráncem práv byl ve 2. kole 2. volby zvolen hlasy 98 ze 181 přítomných členů Poslanecké sněmovny dr. Pavel VARVAŘOVSKÝ (úřad nastoupil 13.9.2010)
 - 15.-16.10. 1. kolo parlamentních voleb do třetiny Senátu s 81 členem proběhlo spolu s komunálními volbami za účasti 44,59 % oprávněných voličů
 - 22.-23.10. 2. kolo voleb do třetiny Senátu proběhlo za účasti 24,64 % oprávněných voličů
 - 24.11. novým předsedou Senátu byl na jeho ustavující schůzi zvolen hlasy 69 senátorů z 81 Milan ŠTĚCH
 - 8.12. Senát schválil smlouvu o úpravě státních hranic se Slovenskem v úsecích, kde vede po říčních tocích
 - 21.12. opozici se v Poslanecké sněmovně nepodařilo vyslovit nedůvěru vládě; pro její návrh hlasovalo 80 poslanců, 113 bylo proti
- zástupce náčelníka GŠ AČR brigádní generál Aleš OPATA

ČÍNA

- 15.1. novým guvernérem Tibetu byl jmenován dosavadní zástupce guvernéra Padma CHOLING, jeho předchůdce Qiangba PUNCOG se stal předsedou Regionálního lidového kongresu (oblastního parlamentu)
- 26.1. v Pekingu byly 9. kolem obnoveny na 15 měsíců přerušené rozhovory mezi zástupci vlády a tibetského duchovního vůdce dalajlámy
- 31.3. v Taipei byla zahájena jednání Číny a Tchajwanu o liberalizaci vzájemného obchodu
- 24.6. zástupci vlád Číny a Tchajwanu ukončili jednání o podrobnostech dohody o volném obchodu mezi oběma zeměmi ECFA; podepsána byla 29.6. ve městě Čchung-čching, platnost nabyla 12.9.2010

ČUVAŠSKO

- 2.4. úřadující předsedkyní Kabinetu ministrů se stala Nina Vladimirovna SUSLONOVA (8.4. potvrzena v úřadu)
- 29.8. slib složil nový prezident Michail Vasiljevič IGNATJEV

DAGESTÁN

- 8.2. ruský prezident navrhl na funkci prezidenta Magomedsalama MAGOMEDOVA (10.2. ho do funkce jednomyslně zvolilo Lidové shromáždění)
- 20.2. úřad nastoupil nový prezident Magomedsalam Magomedalijevič MAGOMEDOV
- 25.2. novým předsedou vlády se stal Magomed Imranovič ABDULAJEV

DÁNSKO

- 23.2. změny ve vládě, při nichž se novou ministryní zahraničí stala Lene ESPERSEN

DOMINICA

- 4.1. úřad nastoupila nová vláda premiéra Roosevelta SKERRIT-a, v níž vykonává i funkci ministra zahraničí (státní MZV Alvin BERNARD)
- 4.2. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla znovu zvolena Alix Boyd KNIGHTS

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 26.1. prezident Fernández Reyna potvrdil novou ústavu, která tak nabyla platnost; umožňuje úřadujícímu prezidentovi kandidovat na více než dvě funkční období, pokud po nich bude čtyřletá přestávka ve výkonu funkce, ústava zvyšuje počet členů Poslanecké sněmovny ze 178 na 190
- 16.5. parlamentní volby do Kongresu, sestávajícího ze Senátu se 32 členy a z Poslanecké sněmovny se 183 členy, za účasti 56,44 % oprávněných voličů
- 16.8. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Abel MARTÍNEZ DURÁN, předsedou Senátu se znovu stal Reinaldo PARED PÉREZ

DŽIBUTSKO

- 19.4. podle slov svého předsedy Idrisse Arnaouda Aliho schválilo na žádost občanů, vyjádřenou mnoha peticemi, Národní shromáždění v poměru hlasů 59:0 při 4 abstencích dodatek ústavy, který kromě zřízení horní komory parlamentu, Senátu, také ruší omezení mandátu prezidenta na dvě funkční období po sobě, zkracuje jeho funkční období ze 6 na 5 let a stanoví limit 75 let pro uchazeče o úřad prezidenta; toto opatření umožní již třetí následnou kandidaturu současnému prezidentovi Guellehovi, který se však ještě nerozhodl, zda se bude o úřad ucházet
- 7.6. prezidenty Džibutska a Eritreje byla v katarském Dohá uzavřena dohoda o předání hraničního sporu obou zemí k rozhodnutí vládě Kataru

EGYPT

- 12.5. prezident vydal dekret, kterým se prodlužuje platnost mimořádných bezpečnostních opatření o další dva roky; parlament 11.5. návrh vlády na prodloužení zákonodárství výjimečného stavu schválil
- 1.6. dílčí parlamentní volby 88 ze 176 přímo volených poslanců Poradní rady s 264 členy proběhly za účasti 30,8 % oprávněných voličů, 2. kolo 8.6. za volební účasti 14 %
- 24.6. předsedou Poradní rady byl znovu zvolen Saftwat EL-SHERIF
- 28.11. parlamentní volby do rozšířeného Lidového shromáždění s 518 členy; v 1.kole zvoleno 219 z 508 volených poslanců, zbývající se budou ucházet o zvolení ve 2. kole 5.12.
- 1.12. hlavní opoziční strana Muslimské bratrstvo oznámila, že stahuje svých 20 kandidátů z 2. kola parlamentních voleb, protože 1. kolo bylo údajně zfalšováno; obdobně své kandidáty z 2. kola stáhla i světská liberální strana Wafd
- 5.12. 2. kolo parlamentních voleb proběhlo v 289 obvodech, kde poslanec nebyl zvolen v 1. kole
- 13.12. předsedou Lidového shromáždění byl znovu zvolen Ahmed Fathy SOROUR

EKVÁDOR

- 12.1. po kritice prezidenta odstoupil MZV Fander Falconi, úřadujícím ministrem se stal Lautaro POZO MALO
- 28.1. novým ministrem zahraničí byl jmenován Ricardo PATIÑO AROCA

- IV/10 změny ve vládě (MZV zůstává)
- 14.4. novým předsedou Sboru náčelníků štábů byl jmenován generál Ernesto GONZÁLES, 15.4. pak novými vrchními veliteli armády a letectva generál Patricio CÁRDENAS PROAÑO a generál Leonardo BARREIRO MUÑOZ
- 29.9. v rámci úsporných opatření vlády schválilo Národní shromáždění zákon, který omezil platové výhody policistů a vojáků při každém jejich vyznamenání nebo povýšení
- 30.9. armáda potlačila pokus o státní převrat, při kterém byl prezident Rafael Correa zajat vzbouřivšími se vojáky a policisty, protestujícími v ulicích Quita, Quayaquilu a dalších měst proti krácení svých platových výhod; vláda vyhlásila výjimečný stav, ale velení ozbrojených sil i většina obyvatel se postavila za prezidenta a vysvobodila ho z obklíčení vzbouřenci
- 5.10. na žádost Národního shromáždění prodloužil prezident výjimečný stav do 10.10.
- 9.10. vláda prodloužila na neurčito výjimečný stav v hlavním městě

ERITREA

- 7.6. prezidenty Eritreje a Džibutska byla v katarském Dohá uzavřena dohoda o předání hraničního sporu obou zemí k rozhodnutí vládě Kataru

ESTONSKO

- 25.3. předsedkyní Státního shromáždění byla znovu zvolena Ene ERGMA

ETIOPIE

- 23.5. za účasti 90 % oprávněných voličů proběhly parlamentní volby do Rady lidových zástupců s 547 členy a volby regionálních rad, které ustaví Radu federace
- 26.5. předáci opoziční Strany celoetiposké jednoty Hailu Shawel a koalice Medrek, sdružující dalších 8 opozičních stran, Merera Gudina oznámili, že opozice nepřijímá výsledky parlamentních voleb, protože byly podle ní zfalšovány, a vyzvali k jejich opakování
- 10.6. jmenována nová vláda (MP Melese ZENAWI, MZV Haile Mariam DESALEGN)
- 18.6. Federální nejvyšší soud odmítl návrh koalice Medek na opakování voleb do Rady lidových zástupců
- 21.6. Národní volební rada (NEBE) oznámila oficiální výsledky parlamentních voleb z 23.5.
- 26.6. po tajných jednáních v Německu oznámila vláda uzavření mírové dohody s rebelujícími organizacemi, Národní frontou osvobození Ogadenu (ONLF) a Spojenou frontou osvobození Západního Somálska (UWSLF), které dosud podporovaly myšlenku Velkého Somálska a usilovaly o připojení části země k Somálsku; obě organizace se vzdaly ozbrojeného boje ve prospěch právních a mírových postupů
- 20.7. Kasační soud odmítl odvolání opozice proti zamítnutí její stížnosti k Národní volební radě na regulérnost průběhu parlamentních voleb
- 4.10. Rada lidových zástupců zvolila 323 hlasy při 49 abstencích předsedou vlády na dalších pět let Melese ZENAWI-ho
- 4.10. předsedou Rady lidových zástupců byl zvolen Abadula Gameda DEGO, předsedou Rady federace Kassa Tekeleberihan GEBREHIWOT

- 5.10. parlament schválil novou vládu premiéra Zenawiho, kde se novým ministrem zahraničí stal Haile Mariam DESALEGN

FALKLANDY

- 17.2. argentinská vláda oznámila nový kontrolní režim při cestě lodí na trasách mezi Argentinou a Falklandskými ostrovy a Jižní Georgií, v šelfových polích jejichž pobřeží chce Británie těžít ropu, na niž si činí nárok i Argentina
- 18.9. úřadujícím guvernérem se stal Ric NYE
- 16.10. novým guvernérem se stal Nigel Robert HAYWOOD

FIDŽI

- 22.7. poté, co regionální sdružení „Skupina melanéského kopí“ (MSG) zrušilo na nátlak Austrálie své zasedání kvůli rozepřím mezi členy ohledně jejich vztahu k prozatímní vládě na Fidži, zahájil její premiér Bainimarama dílčí konferenci 10 zemí sdružení proti snahám Austrálie o jeho rozpuštění

FILIPÍNY

- 17.2. muslimští separatisté z MILF odmítli dohodu s vládou o rozdělení moci v autonomní oblasti na jihu ostrova Mindanao jako nepřijatelnou a s řešením čekají na novou administrativu, vzešlou z květnových voleb
- 5.5. mírový panel vlády uzavřel dohodu s Islámskou osvobozenou frontou Morů (MILF) o společném systému odstraňování min v boji zasažených oblastech ostrova Mindanao
- 10.5. prezidentské volby vyhrál Benigno „NoyNoy“ Aquino - 42,08 %, na dalších místech se umístili Joseph „Erap“ Estrada – 26,25 %, Manuel „Manny“ Villar – 15,42 %, Gilberto „Gibo“ Teodoro – 11,33 %, Eddie Villanueva – 3,12 %, Richard „Dick“ Gordon – 1,39 %, Nicanor Perlas – 0,15 %, Jamby Madrigal – 0,13 % a John Carlos de los Reyes – 0,12 %; 0,5 % hlasů bylo neplatných, účast 70,81 % (inaugurace do 1.7.)
- 10.5. parlamentní volby do poloviny Senátu se 24 členy a Sněmovny reprezentantů s 287 členy za účasti 74,34 , resp. 74,25 % oprávněných voličů
- 8.6. Volební komise vyhlásila konečné výsledky prezidentských voleb a jejich vítězem Benigna Siméona „NoyNoy“ Cojuangco AQUINA III. (9.6. jej prohlásil novým prezidentem předseda Senátu, slib složil 30.6.)
- 13.6. oznámeno, že za zprostředkování Organizace islámské konference došlo v květnu 2010 v tádžickém Dušanbe k dohodě o sloučení Národně osvobozené fronty Morů (MNLF) s jejím rivalem, Islámskou frontou osvobození Morů (MILF), která se od ní odtrhla v r. 1981 a v současné době jednala o mírové smlouvě s novou vládou
- 30.6. nástup vlády nového prezidenta (MZV Alberto Gatmaitan ROMULO)
- 30.6. novým náčelníkem Štábu obrany ozbrojených sil jmenován generálmajor Ricardo DAVID
- 30.6. prezident zřídil nezávislou Komisi pravdy, jejíž předsedou se stal bývalý předseda Nejvyššího soudu Hilario Davide a která má šetřit stížnosti na korupci, vč. volebních podvodů
- 26.7. předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Feliciano R. „Sonny“ BELMONTE, Jr., ve funkci předsedy Senátu byl téhož dne potvrzen Juan PONCE ENRILE

- 21.-22.9. mírová konference ve městě Cotabato, organizovaná úřadujícím guvernérem autonomní oblasti Muslimské Mindanao Ansaruddinem Alonto-Adiongem, schválila doporučení pro jednání o nastolení míru v této samosprávné oblasti; zúčastnili se jí úředníci centrální filipínské vlády i autonomní správy, zástupci Národní osvobozené fronty Morů (MNLF) a velvyslanci Malajsie, Indonésie a Bruneje (Islámská fronta osvobození Morů /MILF/ se odmítla konference zúčastnit)
- 22.9. hlavní vyjednávač MILF Mohagher Iqbal oznámil, že MILF se vzdala požadavku na nezávislost Muslimského Mindanaa a požaduje jeho federativní statut
- 2.12. v Hongkongu se sešli zástupci vlády, vedení Alexandrem Padillou, s představiteli komunistického odboje z Národní demokratické fronty v čele s Luisem Jalandonim, aby jednali obnovení mírových rozhovorů
- 4.12. oznámeno obnovení oficiálních mírových rozhovorů vlády s komunistickými rebely v únoru 2011 v Oslo, stejně jako dohoda o vánočním příměří od 16.12. do 3.1.2011

FINSKO

- 18.6. ze zdravotních důvodů odstoupil z funkce předsedy Strany středu a premiéra Matti Vanhanen, na jehož místo navrhla Strana středu svou novou předsedkyni Mari Kiviniemiou, zvolenou 16.6.
- 22.6. hlasy 115 poslanců proti 56, při 24 abstencích byla Parlamentem do funkce předsedkyně vlády zvolena Mari KIVINIEMI; téhož dnes potvrdila složení vlády beze změny

FRANCIE

- 25.2. novým náčelníkem Generálního štábu ozbrojených sil se stal admirál Edouard GUILLAUD
- 14.3. 1. kolo regionálních voleb (2. kolo se konalo 21.3.), v nichž byly voleny orgány 21 regionů na pevnině, Korsické shromáždění a regionální rady 4 zámořských departmentů/regionů (Francouzské Guayany, Guadeloupe, Martiniku a Reunionu)
- 22.3. změny ve vládě, mj. ministrem práce se stal Eric WOERTH, ministrem rozpočtu Francois BAROIN, státním ministrem státní správy Georges TRON a ministrem mládeže Marc-Philippe DAUBRESSE (MP i MZV zůstávají)
- 13.11. odstoupil premiér Fillon a jeho vláda; prezident demisi přijal a vládu odvolal
- 14.11. prezident Sarkozy jmenoval předsedou vlády znovu Françoise-Charlese Amanda FILLONA a na jeho návrh novou vládu (MZV Michèle ALLIOT-MARIE)

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

- 10.1. v referendu 69,8 % obyvatel odmítlo plán na rozšíření samosprávy území a jeho přetvoření ze zámořského departmentu na autonomní zámořské území (účast voličů 48 %)
- 14.3. 1. kolo regionálních voleb (2. kolo se konalo 21.3.)
- 26.3. předsedou nové Oblastní rady byl zvolen Rodolphe ALEXANDRE

FRANCOUZSKÁ JIŽNÍ A ARKTICKÁ ÚZEMÍ

VI/10 vlády Francie a Mauricia se dohodly na společné správě ostrova Tromelin v Indickém oceánu, patřícího do Francouzských jižních a antarktických území, ale nárokovaným Mauriciem

4.11. novým prefektem – vrchním administrátorem se stal Christian GAUDIN

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

9.4. Shromáždění zvolilo 30 hlasy svým novým předsedou Oscara TEMARU, zatímco jeho protikandidát Jean-Christophe Bouissou získal 20 hlasů; krátce před tím prezident Sang oznámil, že požádal francouzského prezidenta o rozpuštění Shromáždění, což však tento 27.4. odmítl jako neodůvodněné

3.5. francouzská státní tajemnice pro zámořská území Marie-Luce Penchardová oznámila harmonogram jednání o volební a ústavní reformě, jehož výsledkem má být předložení zákona o větší autonomii Francouzské Polynésie francouzskému parlamentu do konce r. 2010

26.5. v rámci jednání o ústavní reformě území navštívila delegace Státní rady Francie vedená Jacquesem Barthélémyem (státní tajemnice má přijet v září)

22.12. novým vysokým komisařem byl jmenován Richard DIDIER (nástup do funkce 24.1.2011)

GAMBIE

7.6. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Mamadou TANGARA

12.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Abdoulie BOJANG

GHANA

25.1. změny ve vládě (MZV zůstává)

GIBRALTAR

21.10. španělská a britská vláda se dohodly na obnovení třístranných rozhovorů o budoucnosti Gibraltaru, které 14.10. jednostranně přerušil hlavní ministr tohoto území Caruana kvůli konfliktu s úředníky španělské Civilní gardy 28.9.

GRENADA

21.4. premiéři Grenady a Trinidadu a Tobaga podepsali smlouvu o delimitaci vzájemných hranic na moři i pod mořem (24.4. ji schválily obě vlády a 27.4. vstoupila v platnost)

18.11. premiér provedl změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se s platností od 22.11. stal Karl HOOD

GRUZIE

2.7. parlament potvrdil několik změn ve vládě (MP i MZV zůstávají)

13.9. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu zahájil slyšení ve věci gruzínského obvinění Ruska ze srpna 2008, že v Jižní Osetii podněcuje nenávist proti Gruzíncům

15.10. Parlament schválil ve 3. čtení poměrem hlasů 112:5 ústavní změny, které vstoupí v platnost po prezidentských volbách v r. 2013, v nichž již nebude moci prezident Saakašvili kandidovat potřetí (změny omezují pravomoci prezidenta a posilují vliv předsedy vlády a parlamentu)

GUADELOUPE

- 14.3. 1. kolo regionálních voleb (2. kolo se konalo 21.3.)
- 26.3. předsedou nové Oblastní rady byl opět zvolen Victorin LUREL

GUAM

- 2.11. novým guvernérem byl zvolen Eddie Baza CALVO, který obdržel 50,25 % odevzdaných hlasů, a porazil Carla Tommy Cruz Gutierrez s 49,03 % odevzdaných hlasů (inaugurace 3.1.2011)
- 19.11. poražený kandidát na guvernéra se odvolal k federálnímu soudu USA proti legálnosti a platnosti výsledku voleb a uvedl 24 porušení volebního zákona

GUATEMALA

- 14.1. předsedou Kongresu republiky byl na funkční období do 14.1.2011 znovu zvolen José Roberto ALEJOS CAMBARA
- 26.2.-9.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 7.-23.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 19.10. Nejvyšší soud zvolil svým předsedou Luise Artura ARCHILA-u

GUINEA

- 15.1. vysocí důstojníci žádají, aby se do země urychleně vrátil předseda vojenské rady kapitán Camara, který byl 12.1. po léčení v Maroku zadržen v Burkině Faso, jejíž prezident údajně od 14.1. vyjednává s ním a jeho zástupcem brigádním generálem Sékoubou Konatem o řešení vnitrostátní krize v Guineji; podle velitelů guinejské armády tak Burkina jedná na nátlak mezinárodního společenství, které chce, aby u moci zůstal generál Konate, jež může Guineu přivést k demokracii rychleji a snáze než Camara
- 15.1. vůdce vojenské rady vyjádřil souhlas se záměrem svého zástupce generála Sékouby Konateho urychlit předání moc civilní vládě a jednat o tom s představiteli opozice (sám se bude dále léčit v cizině ze zranění po útoku ze 3.12.); Národní rada pro demokracii a rozvoj následně odsouhlasila jeho návrh vytvořit vládu národní jednoty a uspořádat volby do 6 měsíců
- 19.1. Národní rada pro demokracii a rozvoj jmenovala novým předsedou vlády Jeana-Marie DORE-ho a pověřila ho sestavením vlády národní jednoty, v níž budou po 10 členech zastoupeny vojenská vláda, politická opozice a regiony (dekret vydal místopředseda rady 21.1.)
- 26.1. poté, co se Národní rada pro demokracii a rozvoj a dosavadní vláda rozhodly rezignovat, úřad převzal premiér Jean-Marie Dore, který má nyní sestavit vládu národní jednoty
- 8.2. předseda CNDD oznámil vytvoření Národní prozatímní rady (*Conseil National de la Transition*) se 101 členem jako její poradní orgán; předsedkyní CNT byla jmenována Hadja Rabiata Serah DIALLO
- 15.2. premiér Dore oznámil složení své přechodné vlády národní jednoty s 34 členy (MZV Bakary FOFANA), která povede zemi do parlamentních voleb; vládu téhož dne jmenoval svým dekretem zastupující prezident brigádní generál Sékouba Konate
- 21.2. volební komise oznámila konání parlamentních voleb 27.6.2010
- 7.3. zastupující prezident Konate potvrdil konání prezidentských voleb 27.6.2010
- 7.3. zastupující prezident Konate jmenoval 155 členů Národní prozatímní rady, poradního orgánu CNDD ustaveného v únoru t.r.

- 6.5. předseda CNDD a zastupující prezident Konate vydal dekret o přetvoření Národní prozatímní rady v poradní orgán, který schválí novou ústavu, jež nebude předmětem všelidového referenda, jak požadoval prozatímní premiér Dore
- 24.5. Nejvyšší soud potvrdil registraci 24 kandidátů pro prezidentské volby 27.6.2010
- 27.6. prezidentské volby s 24 kandidáty za účasti 51,59 % registrovaných voličů
- 3.7. volební komise oznámila výsledky prezidentských voleb s tím, že do 2. kola 18.7. postoupili Cellou Dalein Diallo s 43,69 % a Alpha Condé s 18,25 % odevzdaných hlasů; na dalších místech skončili Sidya Touré (13,02 %), Lansana Koyauté (7,04 %), Papa Koly Kouroumah (5,74 %), Ibrahima Abe Sylla (3,23 %), Jean Marc Telliano (2,33 %), Aboubacar Somparé (0,95 %), Boubacar Barry (0,80 %), Ousmane Bah (0,68 %), Ibrahima Kassory Fofana (0,66 %), Dr. Ousmane Kaba (0,54 %), François Louceny Fall (0,46 %), Elhadj Mamadou Sylla (0,45 %), Saran Daraba Kaba (0,39 %), Mamady Diawara (0,31 %), Boubacar Bah (0,30 %), Alpha Ibrahima Keira (0,25 %), Dr. M' Bemba Traoré (0,24 %), Mamadou Baadiko Bah (0,19 %), Joseph Bangoura (0,18 %), Abraham Bouré (0,12 %), Fodé Mohamed Soumah (0,11 %), a Bouna Keita (0,07 %)
- 9.7. volební komise odložila 2. kolo prezidentských voleb, jež se mělo konat 18.7., dokud Nejvyšší soud nerozhodne o stížnostech na údajné volební podvody v 1. kole 27.6.
- 12.7. Nejvyšší soud odložil termín 2. kola prezidentských voleb na 1.8., aby mohly být projednány všechny stížnosti na volební podvody
- 20.7. Nejvyšší soud projednal stížnost na průběh 1. kola prezidentských voleb a potvrdil konání 2. kola; soud osvědčil, že do 2. kola se kvalifikovali Cellou Dalein Diallo se 43,69 % a Alpha Condé s 18,25 % odevzdaných hlasů
- 9.8. generální sekretář prezidentského úřadu Tibou Kamara oznámil, že 2. kolo prezidentských voleb, které se mělo původně konat 18.7., se uskuteční 19.9. z důvodu potřeby projednat všechny stížnosti na volební podvody během 1. kola
- 16.9. volební komise potvrdila odložení 2. kola prezidentských voleb, plánovaného původně na 18.7. a následně posunutého na 19.9., z důvodu jejich technické nepřipravenosti a trvajících násilí mezi přívrženci obou kandidátů
- 23.9. volební komise navrhla, aby se odložené 2. kolo prezidentských voleb uskutečnilo nejpozději 10.10.; návrh podléhá souhlasu hlavy vojenského režimu
- 22.10. předseda Volební komise generál Toumany Sangare z Mali oznámil, již třetí odklad 2. kola prezidentských voleb, které se mělo konat 24.10., a to z důvodu technické nepřipravenosti hlasování a pokračujícího násilí mezi přívrženci obou kandidátů (termín 2. kola stanoven na 7.11.)
- 26.10. nový předseda Volební komise generál Siaka Toumany Sangare navrhl termín 2. kola na 31.10. (prezidentský dekret z 27.10. je však posunut na 7.11.)
- 7.11. ve 2. kole prezidentských voleb byl za účasti 67,87 % oprávněných voličů do čela státu zvolen Alpha CONDÉ, který získal 52,52 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeř Cellou Dalein Diallo 47,48 % (inaugurace 21.12.)
- 16.11. poté, co 15.11. předseda Národní volební komise gen. Siaka Toumany Sangare oznámil, že na základě předběžných výsledků byl prezidentem zvolen Alpha Condé, poražený kandidát Cellou Dalein Diallo podal protest k Nejvyššímu soudu kvůli údajným volebním machinacím

- 17.11. zastupující prezident Konate vyhlásil v zemi výjimečný stav, neboť násilí po vyhlášení úředních výsledků 2. kola prezidentských voleb 15.11. nadále pokračuje; výjimečný stav má trvat do potvrzení výsledků Nejvyšším soudem, k němuž se 16.11. odvolal poražený kandidát Diallo
- 2.12. Nejvyšší soud odmítl všechny stížnosti na průběh a výsledky 2. kolo prezidentských voleb a potvrdil vítězství opozičního kandidáta Alphy Condého; předseda soudu Mamadou Sylla jej poté prohlásil novým prezidentem republiky (poražený protikandidát Diallo 3.12. přijal rozhodnutí Nejvyššího soudu, uznal svou porážku a vyzval své příznivce ke klidu)
- 21.12. inaugurace nového prezidenta, který odvolal premiéra Jeana Marie Dorého a jeho vládu
- 24.12. předsedou vlády byl schválen Mohamed Said FOFANA, který 27.12. jmenoval novou vládu (MZV Edouard Gnakoye LAMAH)

GUINEA – BISSAU

- 1.4. odpor občanů a protesty AU, USA, Portugalska a Francie zmařily pokus o svržení civilní vlády, při kterém byli zatčeni náčelník generálního štábu generál José Zamora Induta a premiér Carlos Gomes Junior; za vzpourou vedenou Zamorovým zástupcem generálem Antoniem Indjajem stály vnitřní problémy armády spojené s obviněním Indjaie, velitele letectva Ibraimy Papa Camary a bývalého velitele námořnictva José Amerika Bubo Na Tchuty z podílnictví na pašování drog
- 2.4. po jednání s popuštěným premiérem potvrdil návrat do normální situace i prezident Sanha
- 30.6. inaugurován nový náčelník generálního štábu generál Antonio INDJAI
- 30.10. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Adelino Mano QUETÁ
- 23.11. RB OSN schválila rezoluci č. 1949 (2010) o prodloužení mandátu Integrovaného úřadu OSN (UNIOGBIS) do 31.12.2011

HAITI

- 19.1. RB OSN přijala rezoluci č. (2010) o rozšíření počtu příslušníků mise OSN MINUSTAH o 3 500 osob na období 6 měsíců v souvislosti s ničivým zemětřesením 12.1.
- 8.4. Poslanecká sněmovna schválila poměrem hlasů 43:6 při 3 abstencích prodloužení výjimečného stavu v zemi, vyhlášeného po zemětřesení v lednu t.r., a to o dalších 18 měsíců; Senát je schválil poměrem hlasů 13:2 téhož dne
- 6.5. Poslanecká sněmovna schválila (56:3) opatření, umožňující prezidentovi René Prévalovi setrvat v úřadě do 14.5.2011, pokud se volba jeho nástupce neuskuteční do 7.2.2011, kdy končí jeho mandát; Senát schválil toto opatření 10.5. poměrem hlasů 14:0 při 2 abstencích
- 4.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1927 (2010) o rozšíření stabilizační mise OSN MINUSTAH o dalších 680 policistů
- 30.6. prezident republiky stanovil termín parlamentních a prezidentských voleb na 28.11.2010
- 20.8. Volební rada zamítla registraci 15 kandidátů na úřad prezidenta, 19 jich přijala (22.8. oznámil vyřazený Wyclef Jean, že podá stížnost proti svému vyloučení k soudu, nakonec tak neučinil)
- 14.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1944 (2010) o prodloužení mírové mise OSN MINUSTAH do 15.10.2011

- 28.11. 12 z 18 prezidentských kandidátů vyzvalo k anulování výsledků prezidentských voleb pro jejich zmatečný průběh a volební podvody a žádá jejich opakování
- 28.11. prezidentské volby a parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 99 členy a do třetiny Senátu (11 ze 30 senátorů) (2. kolo 16.1. 2011, inaugurace 7.2.2011)
- 30.11. pozorovatelská mise OAS a CARICOM osvědčila platnost voleb přes četné a významné neregulérnosti
- 7.12. Prozatímní volební komise (CEP) oznámila konečné výsledky prezidentských voleb, v nichž za účasti 22,79 % oprávněných voličů nejvíce hlasů získali Mirlande Manigat s 31,37 % a Jude Célestin s 22,48 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 16.1.2011; na dalších místech se umístili Michel Joseph Martelly (21,84 %), Jean-Henry Céant (8,18 %), Jacques-Édouard Alexis (3,07 %), Charles Henri Baker (2,38 %), Jean Chavennes Jeune (1,80 %), Yves Cristalin (1,60 %), Leslie Voltaire (1,51 %), Anne Marie Josette Bijou (1,00 %), Cénard Joseph (0,85 %), Wilson Jeudy (0,57 %), Yvon Neptune (0,39 %), Jean Hector Anacacis (0,39 %), Léon Jeune (0,35 %), Axan Delson Abellard (0,29 %), Garaudy Laguerre (0,26 %), Gérard Marie Necker Blot (0,24 %) a Eric Smarki Charles (0,24 %); pro žádného kandidáta nehlasovalo 1,20 % voličů
- 9.12. Prozatímní volební komise nařídila přepočítání hlasů odevzdaných v 1. kole prezidentských voleb pro kandidáty Manigatovou, Célestina a Martellyho (11.12. Manigatová a Martelly přepočítání odmítli, bude-li ho dozorovat stejná volební komise, která kontrolovala původní sčítání hlasů)

HERM

1.1.2008 novým nájemcem ostrova se stal John SINGER

HONDURAS

- 7.1. prokurátoři obvinili velitele armády a ozbrojených sil generála Romea Vásqueze a pět dalších vysokých důstojníků ze zneužití pravomoci v souvislosti se sesazením bývalého prezidenta Zelayi a jeho nuceným vyhoštěním ze země; obvinění projedná Nejvyšší soud, který rozhodne o zahájení řízení
- 15.1. předseda Nejvyššího soudu Jorge Rivera nařídil šesti nejvyšším velitelům ozbrojených sil, kteří byli 14.1. vyslechnuti, aby neopouštěli zemi a 21.1. se dostavili k zahájení soudního řízení o nezákonném vyhoštění sesazeného prezidenta Zelayi ze země
- 23.1. předsedou Národního kongresu byl zvolen Juan Orlando HERNÁNDEZ ALVARADO
- 26.1. Národní kongres schválil zákon o amnestii pro vojenské velení země, obviněné z deportace svrženého prezidenta Zelayi, jakož i pro něj samotného, neboť byl prozatímní vládou obviněn z velezrady
- 26.1. Nejvyšší soud zamítl žalobu prokurátorů proti šesti vojenským velitelům, včetně velitele armády generála Romea Vásqueze, velitele letectva generála Javiera Prince a velitele námořnictva generála Juana Pabla Rodrigueze, kteří nařídili vyhoštění prezidenta Zelayi v červnu 2009
- 27.1. inaugurace nového prezidenta Porfiria „Pepe“ LOBO SOSY a jeho vlády (MZV Mario CANAHUATI)
- 25.2. novým vrchním velitelem ozbrojených sil byl jmenován generál Carlos Antonio CUÉLLAR

- 13.4. prezident Lobo vydal dekret o ustavení Komise pravdy a usmíření, která má zkoumat okolnosti svržení prezidenta Zelayi v červnu 2009; povede ji bývalý guatemalský viceprezident Eduardo Stein
- 4.5. svou práci zahájila tzv. Komise pravdy a usmíření, která má vyšetřit okolnosti sesazení prezidenta Zelayi v r. 2009 a obnovit důvěru v Honduras i jeho současný režim

HONGKONG

- 26.1. pět poslanců Zákonodárného shromáždění odstoupilo na protest proti odmítnutí čínských úřadů uspořádat přímé parlamentní volby již v r. 2012; doplňující volby na uvolněné mandáty považují poslanci za příležitost k referendu o všeobecném hlasovacím právu v oblasti
- 22.2. Volební komise vyhlásila na 16.5. doplňující volby do Zákonodárného shromáždění v pěti volebních obvodech, jejichž poslanci rezignovali 26.1.
- 24.6. Zákonodárné shromáždění schválilo poměrem hlasů 46:13 reformu volby vysokého správního komisaře, tj. šéfa exekutivy, v r. 2012 Volebním výborem, počet jehož členů byl rozšířen z 800 na 1200
- 25.6. Zákonodárné shromáždění schválilo poměrem hlasů 46:12 dodatek k zákonu o volbách Zákonodárného shromáždění v r. 2012, který zvyšuje počet jeho členů ze 60 na 70

CHILE

- 17.1. ve 2. kole byl za účasti 86,94 % oprávněných voličů prezidentem zvolen Miguel Juan Sebastián PIÑERA ECHENIQUE, který získal 51,61 % odevzdaných hlasů, jeho protikandidát Eduardo Frei 48,39 % (inaugurace 11.3.)
- 9.2. nově zvolený prezident Piñera představil členy své vlády (MZV Alfredo MORENO CHARME), která se funkce ujme 11.3.
- 11.3. předsedy obou komor parlamentu byli zvoleni Jorge PIZARRO SOTO (Senát) a Alejandra SEPÚLVEDA ORBENES (Poslanecká sněmovna)
- 4.8. předseda Zákonodárného shromáždění Velikonočního ostrova (Rapa Nui) Levianté Araki ARAKI oznámil, že se postaví do čela hnutí, které bude požadovat odtržení ostrova od Chile a jeho zapojení jako nezávislého státu do Polynésie, pokud bude pokračovat příliv imigrantů z pevniny a s ním spojené zabírání půdy domorodcům

CHORVATSKO

- 10.1. ve 2. kole byl za účasti 50,13 % oprávněných voličů zvolen prof.dr.sc. Ivo JOSIPOVIĆ, který získal 60,26 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Milan Bandić 39,74 % (inaugurace 18.2.)
- 16.6. parlament schválil řadu dodatků k ústavě, které umožní dokončení přístupových jednání země do EU
- 28.10. pokus opozice vyslovit nedůvěru vládě ve Shromáždění neprošel poměrem hlasů 79:62 při 1 abstenci
- 25.11. výměnou ratifikačních protokolů se Slovinskem nabyla účinnosti dohoda o řešení teritoriálního sporu v Jaderském moři
- 29.12. parlament schválil změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

INDIE

- 3.2. kvůli rozdělení politické scény k této otázce, rozhodla ústřední vláda o zřízení zvláštního výboru, který posoudí návrhy na vytvoření nového státu Telangana; výboru předsedá bývalý šéf Nejvyššího soudu B.N. Srikrishna
 - 10.2. maoističtí rebelové bojující ve 223 okresech 22 svazových států Indie prohlásili, že jsou připraveni na výzvu ministra vnitra Chidambarama jednat s ústřední vládou o příměří, pokud budou propuštěni 4 z jejich žalářovaných vůdců
 - 22.2. velitel maoistických vzbouřenců Koteswara Rao (Kishenji) nabídl vládě bezpodmínečné příměří v délce 72 dní mezi 25.2. a 7.5. před zahájením příp. mírových rozhovorů se zástupci vlády
 - 25.2. v Dillí obnoveny rozhovory o mírovém procesu s Pákistánem na úrovni náměstků ministrů zahraničí, které byly přerušeny v r. 2008 po atentátu v Bombaji, údajně podporovaném z Pákistánu
 - 4.3. velení maoistů zopakovalo požadavek na propuštění svých vrcholných představitelů, zatčených v posledním období indickými bezpečnostními orgány, jako svou podmínku zahájení rozhovorů s vládou o příměří
 - 9.3. Rada států schválila poměrem hlasů 186:1 při 58 abstencích zákon, který vyhrazuje třetinu míst ve svazovém parlamentu i v zákonodárných sborech jednotlivých států; zákon bude předložen dolní komoře ústředního parlamentu
 - 29.4. při příležitosti summitu regionálního sdružení států Jižní Asie (SAARC) v Bhútánu se po 9 měsících opět sešli předsedové vlád Indie a Pákistánu, aby obnovili vzájemné rozhovory o mírové procesu mezi oběma zeměmi
 - 1.6. prezidentský režim byl zaveden ve státu Jharkhand, kde nebylo dosaženo vládní většiny v místním parlamentu poté, co v květnu odstoupil hlavní ministr Shibu Soren
 - 8.6. premiér Singh obnovil nabídku mírových rozhovorů kašmírským separatistům
 - 14.7. ministři zahraničí Indie a Pákistánu se sešli v Islamabadu ve snaze obnovit další jednání o normalizaci vzájemných vztahů, přerušená v r. 2008 po útocích v Bombaji
 - 9.9. federální vláda doporučila prezidentce revokovat přímou správu státu Jharkand poté, co jí předseda místní organizace BJP Arjun Munda dodal doklady o tom, že jím navržená vláda má podporu 45 z 81 členů místního shromáždění (parlamentu)
 - 20.9. delegáti parlamentu vedení svazovým ministrem vnitra Chidambaramem se v Kašmíru sešli s vůdci tří separatistických skupin k jednání o zastavení násilností a protivládních protestů v Kašmíru; separatisty zastupoval předák umírněné frakce aliance Hurriyat Conference (HC) Mirwaiz Umar Farooq, předák radikální frakce HC Syed Ali Shah Geelani a vůdce Fronty osvobození Džammú a Kašmíru Yasin Malik
 - 11.11. Indie a Bangladéš se po dvoudenních jednáních v Dillí dohodly na vzájemné výměně území při společné hranici, která zahrnuje 111 indických enkláv v Bangladéši a 51 bangladéšských enkláv v Indii
- velitel armády generál Deepak KAPOOR

INDONÉSIE

- 27.9. Rada lidových zástupců jmenovala vrchního admirála námořnictva Aguse SUHARTONO novým vrchním velitelem ozbrojených sil

IRÁK

- 15.1. Komise spravedlnosti a zodpovědnosti oznámila, že z kandidátních listin pro parlamentní volby 7.3. navrhuje vyškrtnout 499 kandidátů, většinou pro jejich vazby na zakázanou Socialistickou stranu BAAS; Nezávislá volební komise kandidáty z voleb následně vyloučila
- 21.1. prezident požádal Nejvyšší soud, aby přezkoumal rozhodnutí Komise spravedlnosti a zodpovědnosti vyloučit na 500 kandidátů z parlamentních voleb 7.3.; bez souhlasu parlamentu by mohl být takový zásah do voleb ilegální
- 3.2. odvolací panel Volební komise zrušil vyřazení téměř 500 kandidátů do parlamentních voleb z rozhodnutí Komise spravedlnosti a zodpovědnosti, která dohlíží na zákaz činnosti bývalé strany BAAS
- 7.3. za účasti 62,4 % oprávněných voličů se konaly parlamentní volby do Rady zástupců Iráku (*Majlis an-Nuwāb al-ʿIrāqīyy / Encumena Nūnerēn ʿĪraq*) s 325 členy
- 21.3. Nezávislá volební komise odmítla požadavek prezidenta a předsedy vlády z 20.3. na ruční přepočítání hlasovacích lístků z parlamentních voleb 7.3.
- 25.3. den před zveřejněním konečných výsledků parlamentních voleb vyloučil předseda Nezávislé volební komise Faradž al-Hajdarí ruční přepočítání všech odevzdaných hlasů
- 29.3. premiér Núrí Malíkí odmítl uznat těsnou porážku svého volebního uskupení Právní stát a podal protest k soudu proti průběhu voleb
- 31.3. Komise spravedlnosti a zodpovědnosti oznámila, že šest ze zvolených členů parlamentu by mělo být zbaveno mandátu pro své údajné vazby na zakázanou stranu BAAS; protože čtyři z nich patří k vítěznému sekulárnímu Iráckému bloku bývalého premiéra Allávího, může být jeho těsné vítězství nad koalicí Právní stát současného premiéra Malíkího o dva mandáty (91:89) touto cestou zvráceno (ze zbývajících dvou poslanců patří jeden ke Kurdské koalici /43/ a jeden je poslancem Malíkího Právního státu)
- 2.-3.4. politické uskupení radikálního šíitského klerika Moqtady Sadra uspořádalo vlastní referendum k tomu, ke které z vítězných stran se má připojit jeho 40 poslanců ve volebním bloku Irácké národní aliance, která obsadí v novém parlamentu 70 křesel
- 8.4. účastníci referenda organizovaného šíitským klerikem Sadrem odmítli vyslovit podporu předákům obou vítězných bloků (Irácký blok získal 10 % hlasů, Právní stát 9 %) a z předložených pěti kandidátů vyslovili největší podporu bývalému předsedovi prozatímní vlády Ibrahimu al-Džaaferímu, Irácká národní aliance proto nepodpoří ani jednu z vítězných stran a ustavení nové vlády se tak zkomplikuje
- 11.4. koalice Právní stát oznámila, že volební podvody poznamenaly 750 tisíc hlasů, a požaduje jejich přepočítání v pěti provinciích
- 19.4. na základě stížnosti předsedy vlády Malíkího nařídila Nezávislá volební komise ruční přepočítání hlasů odevzdaných v březnových parlamentních volbách v Bagdádu, jehož obvod zahrnuje 68 mandátů ve 325-člené Radě zástupců Iráku
- 26.4. Nezávislá volební komise anulovala hlasy odevzdané pro 52 poslanců v parlamentních volbách, protože jim byly prokázány nezákonné styky se stranou BAAS; odvolaní poslanci budou nahrazeni dalšími kandidáty na listině strany, která je delegovala
- 28.4. Národní irácké hnutí (MNI), které těsně vyhrálo v parlamentních volbách, vyzvalo k jejich zopakování za mezinárodního dohledu a k ustavení úřednické

- vlády; svůj požadavek adresovalo i OSN, Lize arabských států, EU a Organizaci islámské konference, protože země je pořád pod mezinárodní kontrolou, o které rozhodla OSN v r. 1990
- 3.5. byl zahájen ruční přepočítání hlasů odevzdaných při parlamentních volbách v provincii Bagdád; přepočítání se týká 2,5 milionů hlasovacích lístků, 68 mandátů v parlamentu a může trvat několik týdnů
 - 5.5. dvě největší šíitské skupiny, Irácká národní aliance a blok Právní stát, uzavřely dohodu o vytvoření koalice, které chybí v parlamentu jen 4 do potřebných 163 poslanců pro vytvoření vlády; tak zablokovaly vítězný Irácký blok, podporovaný sunnity, od přístupu k vládě a usnadnily jednání o jejím sestavení
 - 16.5. Nezávislá vrchní volební komise oznámila, že ruční přepočítání hlasovacích lístků v provincii Bagdád, nařízený 19.4., nevede k žádné změně v rozložení mandátů v Radě zástupců a potvrdila tak správnost výsledků dosažených v parlamentních volbách v Bagdádu a okolí; žádné známky volebních podvodů nebyly zjištěny (1.6. úřední výsledky potvrdil i Nejvyšší soud)
 - 1.6. americká armáda předala místním orgánům kontrolu nad opevněným centrem Bagdádu, tzv. zelenou zónu; bojové jednotky USA se stáhnou ze země do 31.8.2010
 - 10.6. v předvečer ustavující schůze parlamentu, kterou prezident svolal na 14.6., vytvořily dvě největší šíitské parlamentní frakce, Právní stát a Irácká národní aliance, společný blok „Národní aliance“, který má vítězi voleb, sekulárnímu uskupení Irákíja bývalého sunnitského premiéra Alávího, zabránit v jednání o sestavení nové vlády; šíitská Národní aliance bude ovládat 159 poslanců proti 91 poslancům Iráckého bloku
 - 14.6. na ustanovující schůzi mj. zvolila Rada zástupců Iráku prozatímním předsedou Fuáda MAASÚM-a, který však zasedání parlamentu na neurčitou dobu pozastavil, protože politické strany si vyžádaly čas na konzultace o vytvoření nové vlády
 - 12.8. náčelník generálního štábu generálporučík Babakir Zibarí prohlásil plánovaný odchod amerických sil k 31.12.2011 za předčasný, protože irácké ozbrojené síly nebudou schopny zabezpečit kontrolu země po následujících 10 let
 - 16.8. zkrachovala koaliční jednání dvou nejsilnějších parlamentních frakcí o vytvoření vlády
 - 24.8. americké velení oznámilo, že počet příslušníků ozbrojených sil USA, které ukončily svou bezprostřední účast na bojových operacích, které nadále budou provádět jen irácké jednotky, klesl pod 50 tisíc mužů výcvikového, pomocného a záložního personálu; od 1.9.2010 budou americká vojska v zemi přítomna v rámci operace „Nový úsvit“, protože operace „Irácká svoboda“ končí k 31.8.2010
 - 31.8. na ceremoniálu byla za účasti amerického viceprezidenta Bidena vyhlášena operace „Nový úsvit“ v rámci působení amerických vojenských sil v zemi, která skončí v r. 2011 a které velí generálporučík Lloyd Austin
 - 24.10. Nejvyšší soud nařídil parlamentu, aby okamžitě ukončil svévolně vyhlášené prázdniny, které označil za protiústavní, a vrátil se k řešení politické krize a neschopnosti stran dohodnout se na vytvoření vlády
 - 7.11. politické strany dospěly k dohodě o rozdělení moci po březnových parlamentních volbách, podle níž připadne úřad předsedy vlády tzv. Národní koalici, složené z šíitských bloků Právní stát a Irácká národní aliance, funkce prezidenta Kurdskému bloku a funkce předsedy parlamentu vítězné koalici

- Irácký blok Irakíja; dohoda měla být podepsána na schůzi špiček politických stran 8.11. v Irbílu
- 9.11. ani druhé kolo sumitu politických stran v Bagdádu, jehož se nezúčastnili zástupci bloku Irakíja, nepřineslo výsledek v podobě podpisu dohody (dohody dosaženo 10.11., její součástí je i zřízení Rady pro národní strategii, které bude předsedat vůdce Iráckého bloku Irakíja Ijád ALLÁVÍ /Ayad Allawi/)
- 11.11. k volbě prezidenta a svého předsedy se sešla Rada zástupců Iráku (parlament); ve funkci hlavy státu potvrdila Džalála TALABÁNÍ-ho (Jalal Talabani) z Vlastenecké fronty Kurdistánu a svým předsedou zvolila Usámu Abdul Azíze al-NUDŽAJFÍ-ho (Osama Abdul Aziz al-Nojefi) z Iráckého bloku Irakíja; prezident Talabání složil ústavní slib v den svého zvolení
- 25.11. nově zvolený prezident Talabání formálně pověřil sestavením vlády kandidáta Národní aliance a úřadujícího premiéra Núrí Malíkí-ho (Nouri al-Maliki)
- 15.12. RB OSN schválila rezoluci č. 1956 (2010) o zřízení dohledu na Fondem rozvoje Iráku, zřízeným podle její rezoluce č. 1483 z 22.5.2003, který bude zaveden od 30.6.2011; RB OSN schválila rezoluci č. 1957 (2010) o zrušení sankcí týkajících se zbraní hromadného ničení, balistických střel s dlouhou dráhou letu a nukleárních zbraní, zavedených její rezolucí č. 687 ze 3.4.1991; RB OSN schválila rezoluci č. 1958 (2010) o ukončení zbytkových aktivit programu „ropa za potraviny“, zavedeného její rezolucí č. 968 ze 14.4.1995
- 21.12. parlament schválil 29 ze 42 nominovaných členů nové vlády (MP Núrí Kámil Mohammed Hassan AL-MALÍKÍ, MZV Hošjar Mahmúd ZIBÁRÍ) a schválil ustavení Národní rady pro strategickou politiku v čele s Ijádem ALLÁVÍ-m

ÍRÁN

- 26.5. předsedou Islámského poradního shromáždění byl opět zvolen Ali Ardešír LARIDŽÁNÍ
- 13.12. prezident odvolal z funkce ministra zahraničních věcí Mottakího a výkonem jeho funkce dočasně pověřil viceprezidenta Ali Akbara SALEHÍ-ho

IRSKO

- 23.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ISLAND

- 5.1. prezident vetoval zákon o kompenzaci ztrát banky Icesave s tím, že ho 6.3. předloží celonárodnímu referendu (zákon schválil těsnou většinou Althing 30.12.2009); vlády Velké Británie a Nizozemska odsoudily prezidentovo rozhodnutí a pohrozily vetováním přístupu Islandu k EU
- 24.2. EK formálně doporučila EU, aby zahájila přístupová jednání s Islandem
- 6.3. většinou 93,18 % zúčastněných voličů (účast 62,7 %) odmítlo referendum návrh na vyplacení náhrady za britské a nizozemské vklady ve zkrachovalé bance Icesave, což může negativně ovlivnit přístupová jednání země do EU
- 2.7. v Reykjavíku zahájena jednání s Nizozemím a Velkou Británií o způsobu náhrady vkladů jejich občanů v bance Icesave, která zkrachovala v r. 2008
- 2.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.9. Althing rozhodl o vydání bývalého premiéra Geira Haardeho mimořádnému soudu Landsdómuru, před kterým se bude zodpovídat z bankrotu národní ekonomiky

- 27.11. za účasti 36 % oprávněných voličů proběhly volby do Ústavodárného shromáždění s 25 členy, které má poprvé v dějinách země provést revizi její ústavy a do 15.4.2011 schválit její nové znění
- 9.12. vláda se dohodla s Británií a Nizozemskem o vrácení peněz jejich vkladatelů zpronevěřených bankou Icesave, a to v období 2014-2046; dohoda vyžaduje souhlas parlamentu a prezidenta

ITÁLIE

- 20.1. Senát schválil poměrem hlasů 163:130 kontroverzní soudní reformu, která má ochránit premiéra Berlusconiho před odsouzením za údajnou korupci a podplácení
- 30.7. poté, co předseda Poslanecké sněmovny Gianfranco Fini a 33 jeho přívrženců opustili Berlusconiho hnutí Lid svobody (PdL) a vytvořili vlastní frakci, ztratila vláda většinu v dolní komoře parlamentu
- 4.8. Poslanecká sněmovna odmítla 299 hlasy proti 229 při 75 abstencích návrh opozice na vyslovení nedůvěry vládě
- 29.9. hlasování o důvěře vládě Silvia Berlusconiho skončilo v poměru 342:275 pro vládu poté, co její nový vládní program podpořili i zákonodárci frakce loajální G. Finimu
- 15.11. vládu opustili ministři za Hnutí za budoucnost a svobodu Gianfranka Finiho
- 14.12. parlament hlasoval o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě (vláda důvěru získala)

IZRAEL

- 8.5. za zprostředkování zvláštního amerického vyslance Mitchella byla zahájena nepřímá jednání s palestinskou delegací, přerušena v konci r. 2008, kdy Izrael zahájil ofenzívu proti pásmu Gazy (jednání úspěšně skončila 10.5. s tím, že budou pokračovat za týden)
- 19.-21.5. druhé kolo nepřímých jednání mezi Izraelem a Palestinou skončilo bez známek pokroku
- 26.7. premiér Netanjahu oznámil, že vláda neprodlouží moratorium na novou výstavbu v židovských osadách na okupovaném západním břehu Jordánu, které vyprší 26.9.
- 20.8. premiér Netanjahu a palestinský prezident Abbás potvrdili svou účast na přímých rozhovorech, které začnou za přítomnosti prezidenta USA 2.9. ve Washingtonu
- 22.8. do funkce náčelníka generálního štábu ozbrojených sil byl ministrem obrany navržen generálmajor Yoav GALANT
- 2.9. ve Washingtonu byly obnoveny přímé rozhovory mezi Izraelem a Palestinou za účasti nejvyšších představitelů Egypta, Jordánska a USA, které jednání zprostředkují; obě strany se dohodly na pravidelných setkáních na nejvyšší úrovni každé 2 týdny (nejbližší se bude konat 14. a 15.9.)
- 14.9. za přítomnosti americké MZV byla v egyptském letovisku Šarm aš-Šajch zahájena II. etapa obnovených přímých izraelsko-palestinských rozhovorů na nejvyšší úrovni (tématem bylo osídlování okupovaných území Izraelem); rozhovory byly 16.9. dokončeny v Jeruzalémě
- 21.9. vláda přislíbila vyhovět za určitých podmínek požadavku USA, Ruska, OSN a EU na prodloužení moratoria na výstavbu nových židovských osad na okupovaném území Palestiny, bez kterého palestinská strana opustí přímá jednání o míru

- 22.11. Knesset schválil poměrem hlasů 65:33 zákon, nařizující 2/3 většinu poslanců parlamentu nebo většinu v referendu pro souhlas s odstoupením anektovaného území, získaného ve válce v r. 1967 (tedy Golanských výšin a východního Jeruzalému)

JAPONSKO

- 30.5. Sociálně-demokratická strana se rozhodla opustit koaliční vládu s vládnoucími demokraty kvůli zachování americké vojenské základny Futenma na ostrově Okinava
- 2.6. na svou funkci rezignovali premiér Jukio Hatojama a jeho vláda
- 4.6. frakce Demokratické strany zvolila poměrem hlasů 291:129 kandidátem na předsedu vlády Naoto KAN-a, kterého následně Sněmovna delegátů zvolila hlasy 313 ze 477 hlasujících poslanců do funkce
- 8.6. jmenována nová vláda (MZV Kacuya OKADA)
- 11.7. parlamentní volby do poloviny míst ve Sněmovně rádců s 242 členy se konaly za účasti 57,9 % oprávněných voličů
- 30.7. předsedou Sněmovny rádců byl zvolen Takeo NIŠIOKA
- 14.9. ve funkci předsedy vládnoucí Demokratické strany (DPJ) byl hlasy 721 volitele potvrzen premiér Naoto Kan, zatímco jeho vyzyvatel Ičiró Ozawa získal podporu 491 volitele; ze 1.222 volitelů bylo 822 poslanců a 100 místních zastupitelů za DPJ a 300 vybraných členů strany
- 17.9. vláda podala demisi, aby svému předsedovi Kanovi umožnila provedení personálních změn; novou vládu jmenoval premiér Naoto KAN téhož dne (MZV Seidži MAEHARA)
- guvernér Bak of Japan Masaaki ŠIRAKAWA

JEMEN

- 12.1. prezident Sálíh navrhl přímá jednání se sítí al-Kájdy, působící v Jemenu, pokud se vzdá násilí
- 30.1. velitel rebelů z kmenou Houthi Abdel-Malik al-Houthi nabídl vládě příměří s tím, že přijímá její podmínky
- 31.1. vláda odmítla nabídku příměří od rebelů ze šíitského kmene Houthi, působících v severozápadním okrese Saada, dokud tito nezastaví své bojové akce proti Saúdské Arábii
- 11.2. vláda vyhlásila příměří s šíitskými rebely z kmene Houthi operujícím v severních oblastech země; velitel vzbouřenců Abdel-Malik Badreddin nařídil svým bojovníkům, aby ukončili boj na všech frontách
- 17.3. poté, co je vláda obvinila, že nedodržují příměří z února, propustili šíitští rebelové z kmene Houthi 178 zajatců, zadržovaných v předcházejících srážkách
- 20.3. prezident Sálíh oznámil ukončení bojových akcí armády s povstaleckými kmeny na severu země
- 28.12. rezignovalo 9 ministrů usilujících o kandidaturu ve volbách do Sněmovny zástupců v dubnu 2011 (MP i MZV zůstávají)
- 29.12. vedení vládnoucího Všeobecného lidového kongresu schválilo ústavní změny, které zkracují mandát prezidenta ze 7 na 5 let, ale současně ruší omezení prezidentského mandátu na dvě po sobě jdoucí období pro stejnou osobu (změny musí schválit parlament a potvrdit všelidové referendum)

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 29.7. vláda oznámila, že napříště nebude na základě výsledků odborné studie uznávat šest ze 13 tradičních domorodých monarchií, existujících na území JAR; jejich existence formálně skončí se smrtí stávajících králů
- 31.10. prezident provedl změny ve vládě (MZV zůstává)

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

V/2009 úřad vyššího výkonného úředníka převzal Martin COLLINS

- 17.2. argentinská vláda oznámila nový kontrolní režim při cestě lodí na trasách mezi Argentinou a Falklandskými ostrovy a Jižní Georgií, v šelfových polích jejichž pobřeží chce Británie těžit ropu, na niž si činí nárok i Argentina
- 18.9. úřadujícím komisařem se stal Ric NYE
- 16.10. úřad komisaře nastoupil Nigel Robert HAYWOOD

JIŽNÍ OSETIE

- 13.9. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu zahájil slyšení ve věci gruzínského obvinění Ruska ze srpna 2008, že v Jižní Osetii podněcuje nenávist proti Gruzíncům

JIŽNÍ SÚDÁN

- 19.1. při oslavě 5. výročí skončení jihosúdánské rebelie prohlásil prezident Bašír, že ústřední vláda akceptuje oddělení jižních oblastí, pokud se pro ně vysloví jejich obyvatelstvo
- 31.3. vládnoucí strana SPLM stáhla svého kandidáta do prezidentských voleb Yassira Armana z důvodů politické nestability v Darfúru a hrozícího neregulérního průběhu voleb
- 11.-15.4. volby prezidenta a Zákonodárného shromáždění autonomie (James Wani IGGA)
- 26.4. vítězem prezidentských voleb byl úředně prohlášen Salva KIIR MAYERDIT, který obdržel 92,99 %, zatímco jeho protikandidát Lam Akol Ajawin 7,01 % odevzdaných hlasů (inaugurován 21.5.)
- 23.6. jmenována nová vláda s 31 členem, kde se ministrem pro otázky kabinetu stal Kosti Manibe NGAI
- 29.7. vládnoucí strana Národní kongres (NCP) zpochybnila konání referenda o odtržení Jižního Súdánu, dokud nebude definitivně rozhodnuto o jeho hranicích se zbytkem Súdánu; jihosúdánský ministr regionální koordinace Barnaba Benjamin označil spojování otázky hranic s referendem za „nelogické a nepřijatelné“
- 3.9. generálním sekretářem komise organizující referendum 9.1.2011 o postavení Jižního Súdánu byl jejími členy jednomyslně zvolen zástupce ústřední vlády Mohammed Osman Al-Nijoumi
- 29.9. ústřední vláda na žádost příslušné komise posunula do 15.11. uzávěrku registrace voličů pro referendum, které má 9.1.2011 rozhodnout o osudu Jižního Súdánu, což ohrožuje dohodnutý harmonogram
- 5.10. komise pro referendum oznámila harmonogram průběhu referenda o nezávislosti Jižního Súdánu s tím, že registrace voličů proběhne mezi 14.11. a 4.12., 7. 12. bude zahájena kampaň, 31.12. uzavřeny seznamy voličů a 9.1.2011 dojde k hlasování
- 9.10. prezident Kiir požádal OSN o vyslání mírových jednotek podél hranice se severem země poté, co v Chartúmu začalo násilí mezi přívrženci a odpůrci samostatného Jižního Súdánu

- 10.10. prezident Bašír napadl představitele Jižního Súdánu, že nedodržují podmínky mírové dohody a vyzval k jednání o sporných bodech, které mohou ohrozit mírový průběh referenda
- 16.10. vládní strana Národní kongres (NCP) oznámila, že dojde k odložení plebiscitu ve sporném území Abyei, bohatém na ropné zásoby, který podle rámcové mírové smlouvy z r. 2005 měl proběhnout současně s referendem o samostatnosti Jižního Súdánu
- 15.11. začala registrace voličů do referenda o statutu Jižního Súdánu, 27.11. byla prodloužena do 8.12.
- 16.11. RB OSN jednala o možném ohrožení konání a průběhu referenda o samostatnosti Jižního Súdánu 9.1.2011 a uchování mírové dohody z r. 2005
- 18.12. ve státu Jonglei zaútočili na vládní pozice vojáci vzbouřeného generála George Athora, který se postavil proti SPLA v dubnu na protest proti machinacím, kterými byl vyžazen z voleb guvernéra tohoto státu

JORDÁNSKO

- 9.11. předčasné parlamentní volby do rozšířené Poslanecké sněmovny se 120 členy se konaly za účasti 53 % oprávněných voličů
- 20.11. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Faysal Akif AL-FAYEZ
- 24.11. král jmenoval novou vládu (MP Samir RIFAI, MZV Nasir JUDAH)
- 25.11. král jmenoval nový, rozšířený Senát s 60 členy; jeho předsedou byl znovu jmenován Taher AL-MASRI
- 23.12. Poslanecká sněmovna vyslovila v poměru hlasů 111:8 důvěru nové vládě

KAJMANSKÉ OSTROVY

- 15.1. inaugurace nového guvernéra, kterým se stal Duncan TAYLOR

KALMYCKO

- 28.4. úřadujícím předsedou vlády se stal Oleg Vladimirovič KIČIKOV (4.5. potvrzen ve funkci)
- 24.10. novou hlavou republiky se stal Alexej Maratovič ORLOV

KAMERUN

- 15.2. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Djibril CAVAYÉ YEGUIE

KANADA

- 1.10. úřad 28. generálního guvernéra slavnostně převzal David Lloyd JOHNSTON, jmenovaný do této funkce 8.7.

KARAČAJSKO-ČERKESKO

- 21.4. zmocněnec ruského prezidenta v Severokavkazském federálním okruhu Chloponin uložil prezidentovi Ebzejevovi, aby místo stávajícího předsedy vlády Kaiševa, který je etnický Řek, jmenoval do této funkce Čerkesa, jak tomu žádá tradice, která tomuto národu, tvořícímu 11 % obyvatelstva republiky, vyhrazuje post předsedy vlády, zatímco většinovým Karačajevcům (38 % populace) přiznává právo na post prezidenta republiky
- 28.4. úřadujícím předsedou vlády se stal Muradin Raufovič KEMOV (3.6. potvrzen ve funkci)

KARÉLIE

- 1.7. prezident Ruské federace přijal demisi hlavy Karelské republiky S.L. Katanandova a úřadující hlavou státu jmenoval Andreje Vitaljeviče NELIDOV-a
- 21.7. parlament potvrdil A.V. Nelidova ve funkci prezidenta

KATAR

- 9.11. předsedou Poradní rady byl opět zvolen Muhammad Bin Mubarak AL-CHULAJFÍ

KAZACHSTÁN

- 12.3. restrukturalizace vlády a změny v jejím složení (MP i MZV zůstávají)
- 12.5. Sněmovna, dolní komora parlamentu, jednomyslně schválila zákon „o vůdci národa“, který posiluje roli prezidenta Nazarbajeva, jenž jím získává i neomezenou imunitu, jeho rodina a majetek podléhají zvláštní ochraně (13.5. zákon schválil i Senát)
- 15.6. vstoupily v platnost zákony upravující pozici prezidenta Nazarbajeva jako „vůdce národa“, ačkoliv ji prezident odmítl podepsat; zákony dávají současnému prezidentovi právo zasahovat do domácí i zahraniční politiky a zúčastnit se zasedání státních orgánů, vč. Rady bezpečnosti, i poté, co opustí prezidentský úřad
- 29.12. parlament schválil návrh na zrušení prezidentských voleb po následující dvě funkční období, což umožní současnému prezidentovi Nazarbajevovi setrvat v úřadu do r. 2020 (návrh bude předložen v březnu 2011 ke schválení celostátnímu lidovému referendu)

KEŇA

- 28.1. parlamentní výbor pro přípravu ústavy předložil její návrh k projednání plénu Národního shromáždění; návrh nové ústavy, která zruší úřad premiéra, zřízený po parlamentních volbách v r. 2007, zřizuje druhou komoru parlamentu a posiluje úlohu místních rad, bude následně předložen celonárodnímu referendu
- 16.2. v reakci na rozhodnutí prezidenta Kibakiho ze 14.2. zrušit odvolání dvou ministrů podezřelých z korupce, které učinil premiér Odinga, rozhodli se ministři za Odingovu politickou stranu ODM bojkotovat činnost kabinetu
- 23.2. prezident a předseda vlády se dohodli na smírném řešení politické krize zahájené sesazením dvou ministrů 12.2.
- 2.4. Národní shromáždění schválilo jednomyslně po téměř 20 let trvajících debatách návrh nové ústavy, která zřizuje Senát, zastupující 47 krajů (*county*) a jejich samosprávu, jakož i posiluje pravomoci regionů a omezuje pravomoci prezidenta při jmenování soudců; ústava podléhá schválení v referendu, které se má konat v srpnu 2010 (7.4. předána za tím účelem ministrovi spravedlnosti)
- 4.8. všelidové referendum o nové ústavě ji za účasti 72,18 % oprávněných voličů velkou většinou 68,55 % hlasujících schválilo, 31,45 % bylo proti
- 16.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 17.8. vláda vytvořila 16-člennou komisi, která bude pod předsednictvím prezidenta a premiéra dohlížet na implementaci nové ústavy země
- 27.8. prezident Kibaki podepsal na slavnostním ceremoniálu novou ústavu, která tak vstoupila v platnost; účinnosti nabude v den konání příštích parlamentních voleb, které jsou plánovány na rok 2012

- 27.10. před očekávaným odvoláním z funkce parlamentem pro podezření z korupce odstoupil ministr zahraničí Moses Wetangula
- 28.10. prezident jmenoval úřadujícím MZV George SAITOTI-ho
- 25.11. prezident jmenoval novým velitelem armády genpor. Njuki MWANIKI-ho
- 30.12. podpisem prezidenta vstoupily v platnost zákony o zřízení Komise pro zavedení nové ústavy, Komise pro alokaci národního důchodu a Komise právních služeb, s nimiž počítá nová ústava, jež vstoupila v platnost 27.8.

KOLUMBIE

- 26.2. Ústavní soud zahájil jednání o legálnosti referenda o změně ústavy, která má umožnit prezidentu Uribemu usilovat o 3. mandát po sobě v prezidentských volbách 30.5.; Ústavní soud označil poměrem hlasů 7:2 takové referendum, za něž se postavily obě komory Kongresu, za protiústavní a znemožnil tak jeho uspořádání
 - 14.3. parlamentní volby do Kongresu, sestávající ze Senátu se 102 členy a Poslanecké sněmovny se 166 členy, proběhly za účasti 44,2 % a 43,8 % oprávněných voličů
 - 30.5. prezidentské volby, v nichž se nejlépe umístili Juan Manuel Santos (46,68 %) a Antanas Mockus (21,51 %), kteří postupují do II. kola 20.6.; na dalších místech se umístili Germán Vargas Lleras (10,11 %), Gustavo Petro Urrego (9,14 %), Noemi Sanín Posada (6,13 %), Rafael Pardo Rueda (4,38 %), Róbinson Devia (0,22 %), Jairo Calderón (0,20 %) a Jaime Araújo (0,10 %); 1,54 % neplatných hlasů
 - 20.6. ve II. kole byl za účasti 44,34 % oprávněných voličů prezidentem zvolen Juan Manuel SANTOS CALDERÓN, který získal 69,13 % odevzdaných hlasů, zatímco Antanas Mockus 27,47 % (inaugurace 7.8.)
 - 24.6. nově zvolený prezident jmenoval klíčové členy svého kabinetu
 - 20.7. ustavující schůze Kongresu zvolila předsedy obou komor na funkční období 2010-2011; předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Carlos Alberto ZULUAGA, předsedou Senátu Armando BENEDETTI VILLANEDA
 - 1.8. největší levicová vzbouřenecká organizace Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) vyjádřila přání jednat o politickém řešení vnitrostátní krize s administrativou nového prezidenta Santose, který 7.8. převezme úřad
 - 7.8. inaugurace nového prezidenta a jeho vlády (MZV María Ángela HOLGUÍN CUELLAR)
 - 10.8. v kolumbijském městě Santa Marta proběhly rozhovory nového kolumbijského prezidenta Santose s prezidentem Venezuely Chávezem o obnovení diplomatických styků, které byly přerušeny po obvinění Venezuely, že podporuje partyzány FARC na svém území
 - 17.8. Ústavní soud označil kolumbijsko-americkou dohodu z r. 2009 o rozmístění vojsk USA na 7 kolumbijských vojenských základnách za protiústavní; dohoda má být přepracovaná do podoby mezinárodní smlouvy a předložena ke schválení Kongresu
- velitel ozbrojených sil admirál Édgar CELY, velitel námořnictva viceadmirál Álvaro ECHANDÍA DURÁN, velitel leteckých sil generál Julio Alberto GONZÁLES a velitel pozemní armády generál Alejandro NAVAS

KOMI

- 15.1. úřad hlavy republiky a předsedy vlády nastoupil Vjačeslav Michailovič GAJZER

KOMORY

- 14.1. na ustavující schůzi Svazového shromáždění byl jeho předsedou zvolen Bourhane HAMIDOU
- 25.1. nově zvolené Svazové shromáždění potvrdilo prodloužení mandátu prezidenta Ahmeda Abdalláha Mohameda Sambiho o jeden rok
- 3.5. náčelník štábu armády generál Salimou Amiri obvinil velitele prezidentovy vojenské kanceláře plk. Abdoulbastu Ahmeda Abdoua z pokusu o svou likvidaci (16.5. uzavřeli oba činitelé smír)
- 8.5. Ústavní soud shledal nezákonným rozhodnutí prezidenta Sambiho z ledna t.r. o prodloužení jeho mandátu a 1 rok (byť bylo potvrzeno parlamentem) a rozhodl, že mandát skončí 26.5.2010
- 10.5. prezident přislíbil podřídit se rozhodnutí Ústavního soudu, včetně toho, že smí vládnout na přechodném základě až do zvolení jeho nástupce s tím, že 26.5. začne přechodné období jeho vlády
- 25.5. proběhlo 1. kolo jednání mezi federální vládou a vládami tří poloautonomních ostrovů s tím, že nedošlo k dohodě o harmonogramu voleb nového prezidenta, které se mají konat v období od července do října 2010
- 26.5. prezident jmenoval přechodnou vládu, která povede zemi do nástupu nového prezidenta (MZV Fahami Said IBRAHIM)
- 16.6. vláda se dohodla s opozicí a vládami tří ostrovů na volebním kalendáři, podle kterého se budou volby prezidenta konat 26.12. (Svazové shromáždění potvrdilo tuto dohodu 26.7.)
- 7.11. primární volby svazového prezidenta na ostrově Mohéli za účasti 67,10 % oprávněných voličů a guvernérů všech tří ostrovů; do 2. kola se dostali tři nejúspěšnější kandidáti na úřad prezidenta (Dr. Ikililou Dhoine – 26,97 %, Mohamed Said Fazul – 21,65 %, Bianrifi Tarmidhi – 10,9 %) a dva nejúspěšnější kandidáti na úřad guvernéra (Ngadzija: Mouigni Baraka Said Soilihi /25,66 %/ a Mohamed Abdouloihab; Mohéli: Mohamed Ali Said /41,76 %/ a Ali Hilali Said; Anjouan: Moussa Toyibou /44,77 %/ a Anissi Chamssidine)
- 13.11. Ústavní soud snížil počet hlasů pro třetího postupujícího do 2. kola Bianrifi Tarmidhiho poté, co zrušil výsledky v několika obvodech; do 2. kola tak jako třetí postupuje Abdou Djabir Msada; oficiální výsledky hlasování pak byly změněny takto: Ikililou Dhoine (28,19 %), Mohamed Said Fazul (22,94 %), Abdou Djabir Msada (9,88 %), Bianrifi Tarmidhi (9,31 %), Saïd Dhoiffir Bounou (8,59 %), Hamada Madi Bolero (7,89 %), Mohamed Larifou Oukacha (7,28 %), Mohamed Hassanaly (3,90 %), Abdoulhakim Ben Allaoui (1,55 %) a Zahariat Said Ahmed (0,47 %)
- 26.12. ve 2. kole prezidentských voleb zvítězil dosavadní viceprezident Dr. Ikililou DHOININE, který za účasti 50,96 % oprávněných voličů získal 61,12 % odevzdaných hlasů a porazil tak opozičního kandidáta Mohameda Saida Fazula (32,65 %) i nezávislého kandidáta Abdou Djabira Msadu (6,23 %);

KONGO (K)

- 19.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 3.5. vláda vyzvala OSN ke stažení svých mírových jednotek v misi MONUC do voleb v r. 2011, protože jejich příslušníci se podílejí na násilí na konžském obyvatelstvu

- 28.5. RB OSN přijala rezoluci č.1925 (2010) o stažení 2000 příslušníků mise OSN MONUC do 30.6.2010; zbytek mise bude zachován do 30.6.2011 jako stabilizační mise OSN MONUSCO
- 29.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1952 (2010) o prodloužení embarga na dovoz zbraní a s tím spojených sankcí, a to do 30.11.2011

KOREA – JIŽNÍ

- 24.5.v reakci na vyšetřování mezinárodní komise, podle kterého je za potopení válečné lodi Cheonan 26.3. odpovědné severokorejské námořnictvo, zastavila vláda veškerý obchod mezi Severní a Jižní Koreou, podala stížnost RB OSN a zastavila veškerý vnitrokorejský dialog; KILDR odpovědnost za katastrofu odmítá
- 8.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Hee Tae PARK
- 29.7. odstoupení z funkce ohlásil premiér Chung Un-chan, který převzal odpovědnost za porážku své strany v červnových místních volbách a poté co parlament blokoval vládní návrh na relokaci několika ministerstev a jiných centrálních úřadů mimo hlavní město
- 8.8. prezident Lee Myung-bak navrhl parlamentu na funkci předsedy vlády Kim TAE-HO a dalších sedm nových ministrů (MZV zůstává)
- 11.8. rezignoval premiér Chung Un-chan, úřadujícím předsedou vlády se stal Yoon JEUNG HYUN
- 29.8. poté, co ho poslanci obvinili z účasti na finančním skandálu v provincii Gyeongsang, jejímž byl gubernérem, vzdal se nominace na funkci předsedy vlády Kim Tae-ho a další tři ministři nominovaní do nové vlády
- 6.9. ministr zahraničí Yu Myung-hwan odstoupil poté, co vyšlo najevo, že jeho dceři bylo nabídnuto zaměstnání na ministerstvu, které řídil (8.10. jej ve funkci nahradil Kim SUNG HWAN)
- 16.9. na funkci předsedy vlády byl Národnímu shromáždění navržen Kim Hwang Sik, kterého parlament potvrdil 30.9.
- 1.10. novým předsedou vlády byl jmenován Kim HWANG SIK, kterého Národní shromáždění schválilo poměrem hlasů 169:71 při 4 abstencích
- 1.10. prezident jmenoval novým ministrem zahraničí Kim SUNG HWAN-a
- 1.10. vlády Jižní a Severní Koreje se dohodly na zahájení dalšího kola setkávání rodin, rozdělených od r. 1953 korejskou válkou, a to od 31.10.
- 8.10. jmenována nová vláda (MZV Kim SUNG HWAN)
- 24.11. vláda zastavila potravinovou pomoc KILDR v reakci na její dělostřelecký útok na ostrov Jonpchjong ve sporných pohraničních vodách 23.11.
- 14.12. odstoupil náčelník Štábu armády generál Hwang Eui-don, 15.12. byl jeho nástupcem jmenován generál Kim SANG KI
- 29.12. prezident zmírnil rétoriku proti KILDR, připustil, že jedinou cestou k zastavení severokorejského jaderného programu jsou diplomatická jednání, a vyzval k pokračování mnohostranných rozhovorů o této otázce s KILDR
- 31.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KOREA – SEVERNÍ

- 11.1. vláda připustila svůj návrat k mnohostranným jednáním o svém jaderném odzbrojení výměnou za mírovou smlouvu s USA a skončení jejich sankcí
- 15.1. poprvé po 2 letech oznámila vláda, že země přijme humanitární potravinovou pomoc z Jižní Koreje

- 27.5. vláda oznámila odstoupení od dohody s Jižní Koreou o zamezení náhodných konfliktů na moři poblíž demarkační hranice obou zemí a pohrozila útokem na každé plavidlo, které ji poruší, a to v reakci na jihokorejské obvinění z podílu na potopení jihokorejské korvety Cheonan v březnu t.r.
 - 7.6. mimořádné 3. zasedání 12. Nejvyššího lidového shromáždění zvolilo novým předsedou rady ministrů Čche Jong-rima /Choe Yong-rim/ a provedlo několik dalších změn ve vládě (MZV zůstává)
 - 7.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1928 (2010) o prodloužení mandátu panelu expertů o dohledu nad sankcemi vůči KLDR kvůli jejím jaderným pokusům, a to do 12.6.2011
 - 17.8. vláda odmítla nový návrh jihokorejského prezidenta I Mjong-baka na sjednocení obou zemí
 - 11.9. vláda navrhla Jižní Koreji od 22.9. obnovení programu setkávání rodin, rozdělených korejskou válkou z r. 1953
 - 15.9. vláda nabídla Jižní Koreji jednání nejvyšších vojenských činitelů ohledně sporné námořní hranice, v jejíž blízkosti byla v březnu potopena korveta Cheoman (30.9. vnitrokorejský vojenský dialog skončil bez konkrétního pokroku)
 - 23.9. při personálních změnách ve vládě byl místopředsedou vlády pro zahraniční politiku jmenován Kang Sok-ju
 - 28.9. zahájen mimořádný sjezd Korejské strany práce, který zvolil nejvyšší vedení v čele s generálním tajemníkem Kim Čong-ilem a současně otevřel cestu k nástupnictví jeho nejmladšímu synovi Kim Čong-unovi, který byl v předvečer sjezdu jmenován armádním generálem a 29.9. zvolen místopředsedou Ústřední vojenské komise a členem ÚV KSP
 - 1.10. vlády Severní a Jižní Koreje se dohodly na zahájení dalšího kola setkávání rodin, rozdělených od r. 1953 korejskou válkou, a to od 31.10.
 - 23.11. v reakci na námořní manévry Jižní Koreje ve sporných hraničních vodách poblíž teritoria KLDR, které začaly 22.11., ostřelovala vojska ostrov Jonpchjong, který byl rozhodnutím OSN v r. 1953 přiznán Jižní Koreji, s čímž Severní Korea nesouhlasí
 - 23.12. v reakci na opakované manévry jihokorejské armády obvinil ministr ozbrojených sil Kim Jong-čhun v prohlášení pro severokorejskou tiskovou agenturu KCNA Soul, že připravuje novou korejskou válku
- předseda Nejvyššího lidového shromáždění ČCHE Tche-pok

KORSIKA

- 14.3. 1. kolo regionálních voleb (2. kolo se konalo 21.3.)
- 25.3. předsedou nového Korsického shromáždění byl zvolen Dominique BUCCHINI
- 25.3. předsedou Výkonné rady se stal Paul GIACOBBI

KOSOVO

- 22.7. Mezinárodní soudní dvůr OSN (IJC) v Haagu rozhodl, že vyhlášení nezávislosti země 17.2.2008 není v rozporu s mezinárodním právem
- 18.8. ministr vnitra Rexhepi odsoudil „prohlášení nezávislosti etnických Srbů v severním Kosovu“, které bylo v severokosovských municipalitách země iniciováno v reakci na rozhodnutí mezinárodního soudu v Haagu o legálnosti vyhlášení nezávislosti Kosova v únoru 2008
- 9.9. VS OSN schválilo rezoluci, kterou bere na vědomí výrok Mezinárodního soudního dvora o tom, že vyhlášení nezávislosti Kosova bylo legální a

- neporušuje mezinárodní právo; současně vyzvalo Srbsko a Kosovo k vzájemným přímým jednáním
- 27.9. z funkce odstoupil prezident Fatmir Sejdiu poté, co Ústavní soud rozhodl, že nemůže být současně hlavou státu a předsedou politické strany (úřadujícím prezidentem se stal předseda Shromáždění Kosova Jakup KRASNIQI)
- 5.10. předseda parlamentu a úřadující prezident Krasniqi vyloučil konání předčasných voleb
- 15.10. úřadující prezident vyhlásil předčasné parlamentní volby na 13.2.2011
- 16.10. z koaliční vlády odešlo 6 ministrů z Demokratické ligy Kosova (LDK) bývalého prezidenta Sejdiu; vláda se tak stala menšinovou (úřadující ministryní zahraničí se stala Vlora ÇITAKU)
- 22.10. předseda LDK Fatmir Sejdiu vyhlásil svou podporu předčasným volbám v zájmu stability
- 2.11. parlament vyslovil hlasy 66 poslanců nedůvěru menšinové vládě, která následně podala demisi
- 3.11. úřadující prezident rozpustil Shromáždění Kosova a předčasné parlamentní volby vyhlásil na 15.12.2010
- 12.12. předčasné parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy za účasti 47,5 % oprávněných voličů (9.1.2011 se budou volby opakovat ve 21 volebních obvodech)

KOSTARIKA

- 7.2. v prezidentských volbách zvítězila za účasti 69,98 % oprávněných voličů Laura CHINCHILLA MIRANDA se 46,76 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Ottón Solís Fallas (25,17 %), Otto Guevara Guth (20,83 %), Luis Fishman Zonzinski (3,86 %), Oscar López (1,90 %), Mayra Gonzáles (0,72 %), Eugenio Trejos Benavides (0,37 %), Rolando Araya (0,20 %) a Walter Muñoz Cespedes (0,16 %) (inaugurace 8.5.)
- 7.2. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 57 členy za účasti 69,08 % oprávněných voličů
- 1.5. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Luis Gerardo VILLANUEVA MONGE
- 8.5. nástup nové prezidentky a její vlády (MZV René CASTRO SALAZAR)
- 13.11. stálá rada OAS vyzvala Kostariku a Nikaraguu k mírovému vyřešení hraničního sporu a stažení ozbrojených sil z ostrova Isla Calero na řece San Juan, který se stal předmětem sporu v říjnu 2010
- 18.11. protože Nikaragua nereagovala na výzvu OAS a své vojáky z ostrova Calero nestáhla, vláda rozhodla o předložení tohoto hraničního sporu s Nikaraguu Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu

KRYM

- 17.3. předsedou Nejvyšší rady byl zvolen Volodymyr Andrijovyč KONSTANTYNOV
- 17.3. předsedou rady ministrů se stal Vasyl Georgijovyč DŽARTY
- XI/10 volby do Nejvyšší rady se 100 členy (ve funkci předsedy potvrzen Volodymyr Andrijovyč Konstantynov)

KUBA

- 30.6. a 23.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

KUVAJT

28.12. opozice vyhlásila bojkot předsedy vlády ve snaze přinutit ho k odchodu z funkce (o jeho odvolání má parlament hlasovat 5.1.2011); důvodem je zákrok policie proti opozičním poslancům a jejich přívržencům 8.12.

KYPR

- 11.-13.1. obnoveny rozhovory o zintenzivnění procesu sjednocení ostrova na úrovni prezidentů obou komunit, kteří se mají k dalšímu třídnímu jednání sejít koncem ledna
- 25.-27.1. pokračovala jednání obou komunit o vládnutí a rozdělení pravomocí ve sjednoceném státě
- 29.1. pokračovala jednání prezidentů obou komunit
- 1.2. generální tajemník OSN Pan Ki-mun zahájil další kolo jednání se zástupci Kypru a Severního Kypru o sjednocení ostrova
- 8.2. na protest proti údajným jednostranným ústupkům turecké komunitě vystoupila z vlády Socialistická strana Kypru (EDEK) a 9.2. odešli její dva ministři z vlády
- 24.2. jednáním o ekonomických otázkách byla obnovena diskuse prezidentů Kypru a Severního Kypru o znovusjednocení ostrova; pod dojmem návštěvy generálního tajemníka OSN 1.2. oba přislíbili znásobit své snahy o dosažení dohody
- 1.3. vláda doplněna o dva ministry, kteří nahradí dva zástupce Socialistické strany Kypru EDEK, kteří 9.2. rezignovali po odchodu své strany z koaliční vlády
- 16.3. další kolo jednání prezidentů obou komunit se týkalo zastoupení budoucí federace v EU
- 18.3. jednání prezidentů Kypru a Severního Kypru o následcích rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva z 5.3. o kompetencích severokyperských orgánů v projednávání majetkových nároků Řeků na Severním Kypru
- 26.5. obnoveny rozhovory prezidentů obou komunit, kterých se za Severní Kypr poprvé zúčastnil nový prezident Derviş Eroğlu, který před federací obou komunit dává přednost dohodě dvou svrchovaných států (předmětem jednání byly otázky majetku)
- 3.6. plánované rozhovory prezidentů obou komunit byly na žádost prezidenta Christofiase odloženy
- 15.6. pokračovala jednání prezidentů obou komunit o majetkových otázkách
- 15.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1930 (2010) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNFICYP do 15.12.2010
- 23.6. rozhovory prezidentů obou komunit se týkaly bezpečnostních otázek
- 9.7. prezidenti řecké a turecké komunity jednali o majetkových otázkách na svém 4. jednání v rámci OSN podporovaných jednání o znovusjednocení ostrova
- 4., 10. a 31.8. probíhala jednání prezidentů obou komunit o majetkových otázkách spojených se sjednocením ostrova
- 8. a 10.9. pokračovaly rozhovory předáků obou komunit o majetkových záležitostech sjednocení ostrova
- 14.12. RB OSN schválila rezoluci č. 1953 (2010) potvrzující přítomnost mírových sil OSN UNFICYP na ostrově a prodlužující jejich mandát do 15.6.2011

KYRGYZSTÁN

- 4.4. první krvavé protesty obyvatelstva proti režimu se objevily v hlavním městě Biškeku
- 7.4. prezident vyhlásil výjimečný stav poté, co si srážky tisíců demonstrantů s policií vyžádaly nejméně 17 životů při útocích na vládní budovy

- 7.4. pod útoky demonstrantů odstoupila stávající vláda a prezident Bakijev uprchl z hlavního města; opozice vytvořila prozatímní vládu národní důvěry se 14 členy, v jejímž čele stojí Roza Isakovna OTUNBAJEVA (MZV Ruslan Ajtbajevič KAZAKBAJEV)
- 8.4. nová vláda rozpustila parlament a převzala veškerou moc v zemi do mimořádných parlamentních voleb, které se zavázala uspořádat do 6 měsíců; vláda vyzvala prezidenta Kurmanbeka Bakijeva k odstoupení z úřadu, úřadující prezidentkou a hlavou prozatímní vlády byla prohlášena Roza Isakovna OTUNBAJEVA
- 13.4. poté, co prozatímní vláda zrušila jeho imunitu, slíbil svržený prezident Bakijev, že odstoupí, pokud vláda zajistí bezpečnost jemu a jeho rodině
- 15.4. svržený prezident Bakijev podepsal rezignační dopis vládě a odletěl ze země do Kazachstánu
- 21.4. ze svého útočiště v běloruském Minsku popřel svržený prezident Bakijev, že by rezignoval na svůj úřad
- 22.4. prozatímní vláda rozhodla, že referendum o změně ústavy ve smyslu omezení pravomocí prezidenta se uskuteční 27.6. a předčasné prezidentské volby proběhnou 10.10.
- 13.5. veřejnost potlačila pokus o převrat a návrat svrženého prezidenta Bakijeva ve městech Džalalabád, Oš a Batken
- 19.5. vláda vyhlásila výjimečný stav v Džalalabádu, zmítaném etnickými nepokoji, a to do 1.6.; současně odložila prezidentské volby plánované na říjen 2010 do října 2011 a svou předsedkyni Rozu Isakovnu OTUNBAJEVU prohlásila „řádnou prezidentkou republiky na přechodné období“ s mandátem do 31.12.2011, pokud se prezidentské volby v říjnu 2011 opravdu uskuteční (toto rozhodnutí podléhá schválení referenda, které se spolu s hlasováním o změně ústavy bude konat 27.6.)
- 21.5. publikován návrh nové ústavy parlamentní republiky s ceremoniální rolí prezidenta a zvýšením počtu členů Nejvyšší rady z 90 na 120, který bude předložen veřejnosti ke schválení v referendu 27.6.
- 21.5. vláda oznámila termín konání předčasných parlamentních voleb 27.10.
- 11.6. po krvavých etnických střetech v jihokyrghyzském městě Oš, obývaném převážně Uzbeky, vyhlásila vláda v zemi výjimečný stav
- 27.6. referendum schválilo za účasti 72,24 % oprávněných voličů návrhové ústavy, která prezidentský systém vlády nahrazuje parlamentním, pro který se vyslovilo 90,55 % hlasujících, proti 8,07 % (1,38 % bylo neplatných hlasů); současně byl potvrzen mandát dnešní prezidentky do konce r. 2011, jakož i uspořádání parlamentních voleb v září t.r.
- 3.7. poté, co byla v referendu 27.6. potvrzena ve funkci hlavy státu do 31.12.2011, složila ústavní slib prezidentka Roza Isakovna OTUNBAJEVA
- 13.7. prezidentský dekret stanovil novou organizační strukturu vlády, které bude nadále předsedat prezidentka
- 14.7. oznámeno složení nové vlády, která setrvá v úřadě do příštích parlamentních voleb, které se mají konat v říjnu 2010 (MZV Ruslan Ajtbajevič KAZAKBAJEV)
- 9.8. vláda rozhodla o zrušení výjimečného stavu a vypsala předčasné parlamentní volby na 10.10.
- 2.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 10.10. parlamentní volby do Nejvyšší rady se 120 členy proběhly za účasti 55,09 % oprávněných voličů (výsledky oznámeny 1.11.)

- 10.11. ustavující schůze Nejvyšší rady
- 11.11. prezidentka pověřila předsedu vítězné Sociálně-demokratické strany Kyrgyzstánu (SDPK) Almazbeka Atambajeva sestavením koaliční vlády
- 30.11. podepsána koaliční dohoda tří z pěti politických stran zastoupených v parlamentu (SDPK, Respublika a Ata-Meken)
- 17.12. předsedou Nejvyšší rady byl zvolen poměrem hlasů 101:14 Achmatbek KELDIBEKOV
- 17.12. Nejvyšší rada zvolila hlasy 92 poslanců nového premiéra a schválila koaliční vládu, ustavenou třemi z pěti politických stran zastoupených v parlamentu; v jejím čele stojí Almazbek Šaršenovič ATAMBAJEV (MZV Ruslan Ajtbajevič KAZAKBAJEV)

LAOS

- 23.12. z rodinných důvodů překvapivě rezignoval předseda rady ministrů Bouasone Bouphavana; jeho nástupcem byl jmenován dosavadní předseda Národního shromáždění Thongsingh THAMMAVONG, kterého ve funkci jednomyslně schválil parlament
- 23.12. novou předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Pany YATHORTOU

LIBANON

- 30.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1937 (2010), kterou byl prodloužen mandát mírové mise OSN UNIFIL do 31.8.2011

LIBÉRIE

- 2.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 15.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1938 (2010) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIL o jeden rok, tj. do 30.9.2011
- 3.11. prezidentka odvolala všechny ministry až na jednoho, aby mohla restrukturalizovat svůj kabinet (úřadujícím ministrem zahraničí se stal Sylvester GRISBY)
- 17.-24.11. prezidentka jmenovala nový kabinet; jmenování podléhá souhlasu Senátu, který se má sejít v lednu 2011
- 4.12. novým MZV byl jmenován Toga Gayewa McINTOSH (úřad nastoupil 13.12.)
- 17.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1961 (2010) o obnovení embarga na dovoz zbraní na dalších 12 měsíců, tj. do 16.12.2011; do té doby byl také prodloužen mandát panelu pozorovatelů OSN na dodržení embarga

LIBYE

- 26.1. novým generálním tajemníkem Všeobecného lidového kongresu a titulární hlavou státu byl zvolen Muhammad Abd-al Kasim ZWAY

LITVA

- 21.1. rezignoval ministr zahraničí Vygaudas Ušackas, kterého prezidentka kritizovala kvůli snahám bagatelizovat aféru s tajnými věznicemi CIA na území Litvy;
- 26.1. demisi prezidentka přijala a dočasně pověřila řízením ministerstva zahraničí ministryni obrany Rasu JUKNEVIČIENÉ
- 29.1. novým ministrem zahraničí se stal Andronius AZUBALIS

LOTYŠSKO

- 16.3. největší koaliční strana, Lidová strana, opustila koaliční vládu pro nesouhlas s úspornými opatřeními; vláda Valdise Dombrovskise tak ztratila většinu v parlamentu
- 22.3. rezignovali 4 ministři nominovaní za Lidovou stranu, včetně ministra zahraničí Marise Riekstinše
- 11.4. Sejm potvrdil jmenování brigádního generála Raimondse GRAUBE-ho do funkce velitele Národních ozbrojených sil
- 29.4. parlament schválil hlasy 90 poslanců při jedné abstenci nového ministra zahraničí, kterým se stal Aivis RONIS
- 2.10. parlamentní volby do Sejmu se 100 členy za účasti 62,63 % oprávněných voličů
- 2.11. novou předsedkyní Sejmu byla zvolena Solvita ABOLTINA
- 3.11. parlament schválil poměrem hlasů 63:35 novou vládu (MP Valdis DOMBROVSKIS, MZV Girts Valdis KRISTOVSKIS)
- 9.11. MZV Kristovskis přestál parlamentní hlasování o návrhu na jeho odvolání poté, co vyšly najevo jeho názory na etnické Rusy žijící v Lotyšsku

MADAGASKAR

- 17.2. prezident Rajoelina oznámil odložení parlamentních voleb z března na květen 2010
- 25.2. novým místopředsedou vlády a ministrem zahraničí byl jmenován kontradmirál Hyppolite RAMAROSON
- 18.3. Africká unie vyhlásila sankce proti prezidentu Rajoelinovi a 108 jeho spolupracovníkům, neboť neustanovil vládu národní jednoty podle politické dohody ze srpna (konference v Maputu), resp. listopadu 2009, kdy bylo dosaženo dohody o rozdělení moci mezi politickými silami země
- 12.5. aby usmířil kritiky své neochoty plnit politické dohody z r. 2009, prezident a hlava Vrchní přechodné správy Andy Rajoelina oznámil, že nebude kandidovat na úřad prezidenta, a současně ohlásil harmonogram voleb s tím, že ve dnech 27.-29.5. proběhne národní dialog k návrhu nové ústavy, parlamentní volby se uskuteční 30.9. a prezidentské 26.11.2010, zatímco referendum o změně ústavy proběhne 12.8.
- 25.5. prezident oznámil rekonstrukci vlády (MP plk. Albert Camille VITAL, MZV viceadmirál Hyppolite RAMAROSON)
- VI/10 volební komise odložila termín referenda o změně ústavy z 12.8. na neurčito, protože návrh změn nebyl včas zpracován
- 14.8. oznámeno, že vládoucí Vrchní přechodná správa uzavřela s několika menšími opozičními politickými stranami dohodu o nových termínech ústavního referenda (17.11.2010), parlamentních (16.3.2011) a prezidentských (4.5.2011) voleb; hlavní opoziční síly takový odklad referenda a voleb odmítly
- 7.10. prezident Rajoelina podepsal dekret o vytvoření nového dvoukomorového parlamentu, podle kterého byly dosavadní Národní shromáždění se 127 členy a Senát se 100 členy byly nahrazeny Přechodným Kongresem s 256 členy a Přechodnou nejvyšší radou s 90 členy
- 11.10. prezident jmenoval na návrh politických stran a sdružení 256 členů dolní komory Přechodného parlamentu (*Parlement du Transition*), tzv. Přechodného Kongresu (*Congresin'ny Tetezamita / Congrès de la Transition*)

- 12.10. prezident jmenoval 60 členů horní komory Přechodného parlamentu, tzv. Přechodné nejvyšší rady (*Antenimieran-ny Mpanolo-tsaina Avon'ny Tetezamita / Conseil Supérieur de la Transition*)
- 13.10. do funkce předsedy Přechodné nejvyšší rady byl ustaven Rasolosa DOLIN
- 16.10. předsedou Přechodného Kongresu byl zvolen Raharinaivo ANDRIANANTOANDRO
- 17.11. v den konání referenda o nové ústavě oznámila skupina důstojníků v čele s bývalým ministrem obrany generálem Noëlem Rakotonandrasanou, že převzala politickou moc v zemi; prezident Rajoelina však tuto zprávu popřel a pokus o převrat označil za snahu zmařit průběh referenda, které má legitimizovat jeho vládu do 4.5.2011, kdy mají proběhnout prezidentské volby a umožnit mu, aby se jich také zúčastnil (snížením minimálního věku ze 41 na 35 let věku)
- 17.11. referendum o nové ústavě proběhlo za účasti 49,83 % oprávněných voličů, z nichž se 70,54 % vyslovilo pro novou ústavu, 29,46 % proti ní, 4,77 % hlasovacích lístků bylo neplatných
- 18.11. vláda vyzvala k dialogu se vzbouřenci, kteří ustavili cca 20-členný Vojenský výbor pro blaho lidu a obsadili letiště v Antananarivu
- 20.11. útokem na kasárna na předměstí hlavního města a zatčením jejich vedoucích představitelů ukončila armáda třídní pokus skupiny vojáků o svržení prezidenta Rajoeliny; potvrdil to velitel armády generál André Ndrirajoana
- 22.11. oznámeno, že místní volby plánované na 20.12. byly odloženy na neurčito
- 11.12. podpisem prezidenta Vrchní přechodné správy vstoupila v platnost nová ústava země

MAĎARSKO

- 22.1. prezident republiky oznámil, že 1. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění se bude konat 11.4. a 2. kolo 25.4.2010
- 11.4. parlamentní volby do Národního shromáždění s 386 členy za účasti 64,38 % oprávněných voličů
- 25.4. 2. kolo parlamentních voleb do Národního shromáždění v 57 obvodech, kde v 1. kole žádný kandidát neobdržel alespoň 50 % odevzdaných hlasů (volební účast klesla na 46,66 %)
- 28.4. prezident pověřil sestavením vlády předsedu FIDESZ Viktora ORBÁN-a
- 3.5. deznovaný premiér Orbán oznámil složení své vlády (MZV János MARTONYI)
- 14.5. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou Pála SCHMITT-a
- 14.5. prezident oficiálně navrhl parlamentu Viktora Orbána na funkci předsedy vlády
- 17.5. nově ustavené Národní shromáždění začalo projednávat návrh na novelizaci ústavy, jehož součástí má být snížení počtu poslanců NS ze 386 na 200, zřízení úřadu místopředsedy vlády a snížení počtu ministerstev ze třinácti na osm
- 28.5. Národní shromáždění schválilo ústavní změny, které mj. povedou ke snížení počtu členů parlamentu na 200 poslanců s tím, že dalších 13 poslanců bude zastupovat národní menšiny
- 29.5. parlament zvolil premiérem Viktora ORBÁNA, který následně jmenoval novou vládu; Národní shromáždění jí dalo důvěru poměrem hlasů 261:107

- 29.6. novým prezidentem byl zvolen Pál SCHMITT, který v Národním shromáždění získal 263 z 322 platných hlasů, zatímco jeho protikandidát András Balogh 59 hlasů; prezidenta volilo 366 poslanců, 44 hlasů bylo neplatných. Nově zvolený prezident složil přísahu okamžitě, funkce se ujme až 5.8.
- 22.7. novým předsedou Národního shromáždění byl poměrem hlasů 304:50 zvolen László KÖVÉR, funkci nastoupí až se jeho předchůdce ujme úřadu prezidenta
- 6.8. inaugurace nového prezidenta Schmitta
- 17.11. parlament schválil změnu ústavy, která omezuje pravomoci Ústavního soudu

MALAJSIE

- 26.4. předsedou Senátu byl zvolen Tan Sri Abu Zahar Dato' NIKA UJANG
- 1.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 13.9. rada pro nástupnictví severního státu Kelantan prohlásila prince Tengku Muhammada Farise Petru Ismaila Petru novým sultánem pod jménem MUHAMMAD V. místo jeho otce sultána Tengku Ismaila Petru Sultana Yahyah Petru, kterého kvůli nemoci zastupoval jako regent od května 2009; právníci dosavadního sultána však proti tomuto kroku podali 20.9. protest k Federálnímu soudu s poukazem na nelegálnost změny ústavy, která regentovi umožnila zmocnit se trůnu a jmenovat členy nástupnické rady

MALAWI

- 9.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

MALEDIVY

- 29.6. na protest proti blokování svých návrhů opozicí ovládaným parlamentem odstoupili všichni členové vlády (7.7. je znovu instaloval do funkcí prezident Nasheed; všichni si podrželi svá dosavadní portfolia, včetně ministra zahraničí Dr. Ahmeda SHAHEED-a)
- 25.-27.7. jednání 5 politických stran zastoupených v Lidovém madžlísu o řešení vnitropolitické krize v zemi, způsobené obstrukční politikou opozice v parlamentu
- 7.8. rozpuštěn Nejvyšší soud, protože mu podle nové ústavy skončilo funkční období; opozicí ovládaný parlament však odmítl jmenovat nové soudce Nejvyššího soudu, na což 8.8. reagoval generál prokurátor Husnu Suood svou rezignací
- 10.8. Lidový madžlís schválil poměrem hlasů 71:2 jmenování 7 nových soudců Nejvyššího soudu, které navrhl prezident Nasheed (slib složili 11.8.); tímto krokem parlament částečně uvolnil politické napětí v zemi
- 9.12. Nejvyšší soud rozhodl, že sedm ministrů odmítnutých Lidovým madžlísem nemůže nadále vykonávat své funkce (mj. i ministr zahraničí Ahmed Shaheed)
- 11.12. prezident provedl změny ve vládě, přičemž úřadujícím MZV se stal nově jmenovaný ministr stavebnictví, dopravy a životního prostředí Mohammed ASLAM

MALI

- 21.4. vlády Alžírsko, Mali, Mauretánie a Nigeru se dohodly na vytvoření společného velení těchto saharských států v alžírském městě Tamanrasset, které má koordinovat jejich úsilí po potírání teroristické hrozby mezinárodní sítě al-Kajdá, proti únosům a pašování lidí a zboží

MALTA

29.4. do funkce předsedy Poslanecké sněmovny byl jmenován Michael FREUDO

MAROKO

4.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

9.4. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Abdelwahad RADI

MARTINIK

10.1. za účasti 55 % oprávněných voličů rozhodlo referendum většinou 80 % zúčastněných o odmítnutí plánu na rozšíření autonomie území a jeho transformaci ze zahraničního departmentu na zámořské území s vnitřní autonomií

14.3. 1. kolo regionálních voleb (2. kolo se konalo 21.3.)

26.3. předsedou nové Oblastní rady byl zvolen Serge LETCHIMY

MAURICIUS

31.3. rozpuštěno Národní shromáždění

1.4. premiér Ramgoolam stanovil, že parlamentní volby do nového Národního shromáždění se uskuteční 5.5.

5.5. parlamentní volby 62 poslanců Národního shromáždění se 69 členy za účasti 78 % oprávněných voličů

11.5. jmenována nová vláda (MP Dr. Navinchandra RAMGOOLAM, MZV Dr. Arvin BOOLELL)

18.5. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Rajkeswur PURRYAG

VI/10 vlády Francie a Mauricia se dohodly na společné správě ostrova Tromelin v Indickém oceánu, patřícího do Francouzských jižních a antarktických území, ale nárokovaným Mauriciem

11.11. poté, co v září zemřel viceprezident Angidi Chettiar, byla parlamentem zvolena jeho nástupkyně Agnès Monique OHSAN-BELLEPEAU (slib složila 13.11.)

22.12. vláda podnikla právní kroky u Mezinárodního soudního dvora pro mořské právo v Hamburku proti záměru Velké Británie z 1.4.2010 vytvořit mořskou rezervaci kolem Čagoských ostrovů v BIOT

MAURITÁNIE

31.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

21.4. vlády Alžírsko, Mali, Mauretánie a Nigeru se dohodly na vytvoření společného velení těchto saharských států v alžírském městě Tamanrasset, které má koordinovat jejich úsilí po potírání teroristické hrozby mezinárodní sítě al-Kajdá, proti únosům a pašování lidí a zboží

15.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

MEXIKO

14.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

1.9. do funkce předsedy Poslanecké sněmovny na období do 31.8.2011 nastoupil Jorge Carlos RAMÍREZ MARÍN, do funkce předsedy Senátu na stejné funkční období Manlio Fabio BELTRONES RIVERA

MOLDAVSKO

- 16.3. Ústavní soud nařídil rozpuštění Parlamentu, zvoleného 29.7.2009, a svolání nových parlamentních voleb, protože se mu opakovaně nepodařilo zvolit prezidenta; protože však podle ústavy nemůže být Parlament rozpuštěn nejvíce jednou za 12 měsíců a naposledy se tak stalo v červenci 2009, nemůže být toto nařízení uplatněno dříve než po 16.6.2010
- 3.6. vládnoucí Aliance pro evropskou integraci (AIE) oznámila, že referendum o změně článku 78 ústavy, upravujícím volbu prezidenta, se bude konat v září, parlamentní a přímé prezidentské volby pak proběhnou v listopadu
- 18.6. aby obešla taktiku bojkotu parlamentu opoziční komunistickou stranou, vládní strana AIE prosadila v parlamentu změnu parlamentní procedury snížením požadovaného kvóra pro souhlas s návrhem z 52 na 51 poslance při zachování 101 členů parlamentu; současně prosadila snížení hranice pro vstup do parlamentu z 5 na 4 % získaných hlasů, zkrácení období, po které se nesmí před nebo po volbách konat lidové referendum ze 120 na 60 dní, a snížení požadované účasti voličů v referendu ze 2/5 na 1/3, aby výsledky referenda byly uznány za platné
- 6.7. Ústavní soud doporučil schválit změnu mechanismu volby prezidenta formou celonárodního referenda o navržené ústavní změně
- 7.7. Parlament rozhodl o svolání lidového referenda ke změně ústavy na 5.9.
- 5.9. lidové referendum o přímé volbě prezidenta republiky proběhlo za účasti 30,29 % oprávněných voličů a je tak neplatné (zákon požaduje minimální účast 33,34 %)
- 21.9. po krachu vládního referenda o přímé volbě prezidenta rozhodl Ústavní soud o rozpuštění Parlamentu, který již dvakrát nezvolil prezidenta a má být podle ústavy rozpuštěn, a nařídil prozatímnímu prezidentovi, aby stanovil datum nových parlamentních voleb
- 28.9. úřadující prezident Mihai Toader Ghimpu rozpustil Parlament a předčasné parlamentní volby vyhlásil na 28.11.2010
- 28.11. předčasné parlamentní volby do Parlamentu se 101 členem za účasti 63,35 % oprávněných voličů
- 10.12. Ústavní soud nařídil přepočítání hlasů odevzdaných v předčasných parlamentních volbách
- 28.12. úřadujícím prezidentem se stal předseda vlády Vlad Vasile FILAT
- 30.12. tři pravicové strany se shodly na vytvoření vládní koalice
- 30.12. Parlament zvolil poměrem hlasů 57:0 při 54 abstencích svým předsedou a také úřadujícím prezidentem republiky Mariana Ilie LUPU

MONAKO

- 11.1. předsedou Národní rady byl zvolen Jean-François ROBILLON
- 29.3. novým státním ministrem byl jmenován Michel ROGER, který provedl změny v šestičlenné Výkonné radě (MZV zůstává)
- 22.7. knížecí palác oznámil, že sňatek knížete Alberta II. s Charlene Wittstockovou se uskuteční 9.7.2011 (1.8. byl změněn termín na 2.7.)
- 20.12. jmenována nová vláda (MP Michel ROGER, MZV José BADIA)

MONGOLSKO

- 12.11. Nejvyšší soud potvrdil přejmenování vládnoucí Mongolské lidové revoluční strany na Mongolskou lidovou stranu, jak je schválil 26. sjezd MLRS, probíhající ve dnech 4.-5.11.

MOSAMBIK

- 12.1. předsedkyně Shromáždění republiky byla zvolena Verónica Nataniel MACAMO DLOVO
- 14.1. prezident Armando Emílio Guebuza složil slib na druhé funkční období
- 16.1. prezident jmenoval novou vládu (MP Aires Bonifacio ALI, MZV Oldemiro BALÓI)

MUSLIMSKÉ MINDANAO

- 21.-22.9. mírová konference ve městě Cotabato, organizovaná úřadujícím guvernérem autonomní oblasti Muslimské Mindanao Ansaruddinem Alonto-Adiongem, schválila doporučení pro jednání o nastolení míru v této samosprávné oblasti; zúčastnili se jí úředníci centrální filipínské vlády i autonomní správy, zástupci Národní osvobozené fronty Morů (MNLF) a velvyslanci Malajsie, Indonésie a Bruneje (Islámská fronta osvobození Morů /MILF/ se odmítla konference zúčastnit)
- 22.9. hlavní vyjednávač MILF Mohagher Iqbal oznámil, že MILF se vzdala požadavku na nezávislost Muslimského Mindanaa a požaduje jeho federativní statut

NÁHORNÍ KARABACH

- 23.3. arménský prezident připustil možnost vrátit Ázerbajdžánu některá sporná území Náhorního Karabachu, pokud ázerbajdžánská vláda poskytne tamnímu obyvatelstvu reálnou možnost uplatnit právo na sebeurčení
- 23.5. za účasti 67,8 % oprávněných voličů se konaly parlamentní volby do Národního shromáždění s 33 členy (Ashot GHULIAN)
- 27.10. na schůzce v Astracháni se pod patronátem ruského prezidenta vlády Arménie a Ázerbajdžánu dohodly na výměně zajatců z války o Náhorní Karabach

NAMIBIE

- 4.3. Vrchní soud odmítl stížnost opozice na vítězství prezidenta Pohamby a SWAPO ve volbách v listopadu 2009
- 19.3. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Dr. Theo-Ben GURIRAB
- 21.3. inaugurace prezidenta Hifikepunye Lucase Pohamby do úřadu na druhý mandát
- 21.3. jmenována nová vláda (MP Nahas Gideon ANGULA, MZV Utoni NUJOMA)
- 6.9. Nejvyšší soud rozhodl, že právní stížnost devíti opozičních stran na průběh prezidentských a parlamentních voleb v listopadu 2009 musí být předložena Vysokému soudu (ten ji v březnu t.r. odmítl projednávat z technických důvodů)
- 9.12. předsedou Národní rady byl opět zvolen Asser Kuveri KAPERRE

NAURU

- 27.2. voliči v počtu 2.939 ze 4.389 tisíc odevzdaných hlasů (účast 78 %) odmítli v referendu návrh 46 ústavních změn, které měly stabilizovat vládu (přímá volba prezidenta obyvatelstvem) a posílit lidská práva v zemi; proti změnám hlasovalo 66,96 %, pro změny 33,04 % zúčastněných voličů
- 16.3. prezident rozpustil Parlament, aniž stanovil datum předčasných voleb
- 18.3. úřadujícím předsedou Parlamentu se stal Shadlog BERNICKE (zvolen 20.3.)
- 24.4. předčasné volby do Parlamentu s 18 členy neodstranily politický pat, který již po několik let vytváří politickou krizi v zemi, protože skončily znovuzvolením všech dosavadních poslanců

- 27.4. na prvním zasedání se Parlamentu nepodařilo zvolit svého předsedu
- 13.5. předsedou Parlamentu byl zvolen Godfrey THOMA, který však 18.5. odstoupil
- 1.6. předsedou Parlamentu byl zvolen Dominic TABUNA, který však 3.6. rezignoval
- 3.6. volba nového předsedy Parlamentu byla znovu neúspěšná
- 11.6. prezident vyhlásil výjimečný stav, který mu umožňuje vládnout bez nefunkčního parlamentu, rozpustil 19. Parlament a vyhlásil volby na 19.6.
- 19.6. předčasné parlamentní volby do 20. Parlamentu s 18 členy za účasti 92,69 % oprávněných voličů
- 22.6. na ustavující schůzi se nepodařilo předsedu Parlamentu opět zvolit
- 2.7. předsedou 20. Parlamentu byl zvolen Aloysius AMWANO, prezidenta republiky se však zvolit nepodařilo; stávající hlava státu proto vyhlásila výjimečný stav
- 6.7. poslanec Matjes Batsiua navrhl volbu prezidenta, což však předseda Amwano odmítl a následně rezignoval
- 6.7. úřadujícím předsedou Parlamentu byl zvolen Landon DEIRERAGEA
- 8.7. prozatímní prezident Marcus Stephen odvolal z funkce předsedy Parlamentu Aloysia Amwana, kterého obvinil z blokování prezidentské volby
- 12.7. prezident odročil jednání Parlamentu, dokud se poslanci neshodnou na novém prezidentovi
- 30.7. prezident prodloužil výjimečný stav o 21 dní
- 20.10. Nejvyšší soud na žádost opozičních poslanců posoudil vyhlášení výjimečného stavu prozatímním prezidentem Stephenem 11.6. a označil jej za oprávněné opatření v souladu se zákonem
- 1.11. 20. Parlament se sešel k prvnímu zasedání po rozsudku Nejvyššího soudu a prezidentem na nové tříleté funkční období opět zvolil Marcuse Ajamadu STEPHEN-a, který získal podporu 11 poslanců, zatímco pro jeho protikandidáta Miliona DUBE-ho hlasovalo 6 členů; znovuzvolením prezidenta automaticky skončil výjimečný stav, vyhlášený v červnu t.r.
- 1.11. novým předsedou Parlamentu byl zvolen Ludwig Derangadage SCOTTY

NĚMECKO

- 10.2. zemský sněm Bádenska-Württemberska zvolil 83 hlasy ze 137 odevzdaných novým předsedou zemské vlády Stefana MAPPUS-e (CDU) poté, co se jeho předchůdce Günther Oettinger stal komisařem EU pro energii
- 9.5. zemské volby v Severním Porýní Vestfálsku
- 25.5. s platností od 31.8. odstoupil z funkce zemský ministerský předseda Hesenska Roland Koch (CDU)
- 31.5. z funkce odstoupil kvůli svým poznámkám k účasti německých vojáků v silách ISAF v Afghánistánu spolkový prezident Horst Köhler, výkon jeho funkcí převzal předseda Spolkové rady Jens BÖHRNSEN
- 1.6. předsedou Spolkového sněmu Lammertem byl svoláno Spolkové shromáždění k volbě nového prezidenta na 30.6.
- 17.6. předsedkyně organizace SPD v Severním Porýní-Vestfálsku Hannelore Kraft oznámila dohodu na vytvoření koalice se Zelenými v místním parlamentu
- 30.6. Spolkové shromáždění zvolilo ve třetím kole volby při 121 abstenci spolkovým prezidentem Christiana WULFF-a, který získal hlasy 625 z 1.244 volitelů, zatímco jeho protikandidáti Joachim Gauck a Frank Rennieke 494, resp. 3 hlasy (inaugurace 2.7.); v 1. kole získal Wulff 600 hlasů, Gauck 499 hlasů, Rennieke 3 a Lukrezia Jochimsenová 126 hlasů, zatímco ve 2. kole Wulff 615 hlasů,

- Gauck 490, Jochimsenová 123 a Rennicke 3 hlasy (pro 3. kolo Jochimsenová svou kandidaturu stáhla)
- 30.6. po zvolení dosavadního zemského premiéra Dolního Saska Wulffa spolkový prezidentem se úřadujícím předsedou zemské vlády stal Jörg BODE
 - 1.7. zemským premiérem Dolního Saska byl poměrem hlasů 80:67 při jedné abstenci zemským sněmem zvolen David James McALLISTER (CDU)
 - 12.7. uzavřena koaliční smlouva SPD a Zelených v Severním Porýní Vestfálsku v čele se zemskou ministerskou předsedkyní Hannelore KRAFT z SPD (14.7. byla zvolena do funkce zemským parlamentem ve 2. kole poměrem hlasů 90:80 při 11 abstencích)
 - 18.7. svou demisi k 25.8. oznámil vládnoucí starosta Hamburku Ole von Beust (CDU), kterému referendum téhož dne odmítlo návrh školské reformy
 - 25.8. novým vládnoucím starostou Hamburku zvolilo městské zastupitelstvo v poměru hlasů 70:50 dosavadního senátora pro vnitro Christopha AHLHAUSE (CDU)
 - 30.8. odstoupil zemský premiér Hesenska Roland Koch, 31.8. zvolil Zemský sněm hlasy poslanců CDU a FDP jeho nástupcem Volкера BOUFFIER-a (CDU); získal hlasy 66 poslanců zemského sněmu, 50 jich bylo proti
 - 18.9. zemským ministerským předsedou Šlesvicka-Holštýnska se stal Christian VON BÖTTICHER, když vystřídal ve vedení místní CDU Petera Harry Carstensena, který 30.8. odstoupil pro podezření z falšování zemských voleb v září 2009 ahyb při distribuci mandátů v zemském sněmu
 - 1.11. úřad předsedkyně Spolkové rady do 31.10.2011 nastoupila Hannelore KRAFT předseda Německého svazu průmyslu (BDI) Werner SCHNAPPAUF, předseda Svazu německých zaměstnavatelů (BDA) Dieter HUNDT

NEPÁL

- 6.1. vůdci tří hlavních politických země – Sjednocené komunistické strany Nepálu – maoistů (UCPN-M), Nepálské kongresové strany (NCP) a Sjednocené komunistické strany Nepálu – marxistů a leninovců (UML) – se dohodli na politickém mechanismu uvolňování napětí a politického patu, jakož i dokončení mírového procesu
- 15.1. premiér varoval před kolapsem mírového procesu, pokud nová ústava země nebude přijata podle dohodnutého harmonogramu, tj. do 28.5.2010
- 21.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1909 (2010), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMIN do 15.5., do kdy má vláda stanovit harmonogram integrace 19 tisíc bývalých bojovníků Lidově osvobozené armády maoistů do pravidelných ozbrojených sil země
- 21.4. nejvyšší politické vedení země nedosáhlo pokroku v přípravě ústavy ani v otázce prodloužení mandátu Ústavodárného shromáždění, který má skončit 15.5.
- 12.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1921 (2010) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIN do 15.9.
- 28.5. poslanci schválili prodloužení mandátu Ústavodárného shromáždění o 1 rok, nebo do stanoveného termínu (tj. 28.5.2010) nedokončilo práce na nové ústavě republiky
- 28.5. premiér vyslovil připravenost odstoupit z funkce, pokud marxisté podpoří prodloužení mandátu Ústavodárného shromáždění, které mělo ukončit svou činnost 28.5., a to o jeden rok, dokdy má přijmout novou ústavu země

- 30.6. odstoupil premiér Madhav Kumar Nepal, aby umožnil vytvoření vlády národní jednoty
- 21.7. Ústavodárnému shromáždění se nepodařilo v 1. kole zvolit premiéra, když maoistický kandidát Pushpa Kamal Dahal obdržel 242 hlasů, kandidát Nepálského kongresu Ram Chandra Paudyel 124 hlasy (ke zvolení bylo třeba získat 401 hlas); Sjednocená komunistická strana UML svého kandidáta Jhalu Nath Khamala na poslední chvíli stáhla
- 23.7. ve 2. kole volby premiéra získali Dahal 241 a Paudyel 123 hlasů
- 2.8. ve 3. kole volby premiéra získal Dahal 259 hlasů a Paudyel 124 hlasy; na volbách se opět nezúčastnili poslanci za Sjednocenou komunistickou stranu UML a frontu Samyukta Madhesi (SMF), a tak znemožnili, aby některý z kandidátů získal požadovanou 2/3 většinu hlasů
- 6.8. ani napočtvrté se parlamentu nepodařilo zvolit premiéra (více hlasů získal kandidát komunistů Pushpa Kamal Dahal – 213, kandidát Nepálského kongresu Ram Chandra Paudyel jenom 122), páté kolo volby bylo svoláno na 18.8.
- 23.8. ani v 5. kole nebyl premiér zvolen, Dahal obdržel podporu 246 poslanců a pro Paudyela hlasovalo 124 členů Ústavodárného shromáždění
- 5.9. v 6. kole získal Dahal podporu 240 poslanců a 101 bylo proti, pro Paudyela hlasovalo 122 poslanců, proti němu 242 (při 172 abstencích)
- 9.9. v 7. kole se vyslovilo 252 poslanců Ústavodárného shromáždění pro Dahala (110 proti němu) a 119 pro Paudyela (proti 254) při 151 abstencích
- 15.9. RB OSN schválila rezoluci č. 1939 (2010) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIN o 4 měsíce, tj. do 15.1.2011
- 30.9. ani v 8. kole neuspělo Ústavodárné shromáždění zvolit nového premiéra, ačkoliv se o funkci ucházel jediný kandidát, Ram Chandra Paudyel z Nepálské kongresové strany (NCP) – volby se zúčastnilo jen 168 poslanců (105 pro, 2 proti, 61 abstencí) a tak se mu ani nemohlo podařit získat nejméně 301 ústavou požadovaných hlasů; bývalý premiér Pushpa Kamal Dahal z komunistické strany svou kandidaturu stáhl
- 25.10. poté, co v říjnu proběhlo pět dalších neúspěšných pokusů zvolit nového premiéra, vyzval předseda Ústavodárného shromáždění Subash Chandra Nembang politické strany, aby ukončily nesmyslné volby a dohodly se na jiném řešení
- 29.10. ve 14. kole se volby premiéra zúčastnilo 138 poslanců Ústavodárného shromáždění ze 601, z nichž 96 hlasovalo pro kandidáta Nepálské kongresové strany (NCP) Rama Chandru Paudyela, dva byli proti němu a 40 se zdrželo hlasování
- 30.10. tři hlavní politické strany (NCP, Sjednocená komunistická strana Nepálu – maoisté /UCPN-M/ a Sjednocená komunistická strana Nepálu – marxisté-leninovci /UML/) zahájily jednání o systému, v němž by funkce premiéra rotovala
- 4.11. za účasti 101 poslance Ústavodárného shromáždění jich 81 hlasovalo pro kandidáta Rama Chandru Paudyela z NCP, 2 byli proti němu a 17 se nezúčastnilo hlasování
- 11.11. Nejvyšší soud nařídil předsedovi Ústavodárného shromáždění Subashi Chadra Nemwangovi, aby našel nový způsob výběru předsedy vlády, když stávající je od června t.r. neúčinný a 16 hlasování zatím nepřineslo výsledek
- 17.12. Nejvyšší soud rozhodl, že nikdo ze 601 poslanců Ústavodárného shromáždění nesmí abstenovat či odevzdat bílý hlasovací lístek při volbě premiéra

- 25.12. strany podílející se na přechodné vládě rozhodly, že nebudou požadovat prodloužení mandátu mise OSN UNMIN, jež má skončit 15.1.2011, ačkoliv nejsilnější strana UCPN-M prodloužení označila za nezbytné
- 28.12. na základě žádosti poslanců UML, NCP a UCPN-M z 23.12. svolal prezident zvláštní zasedání parlamentu k volbě premiéra na 9.1.2011

NEVIS

- 25.1. parlamentní volby do Shromáždění ostrova Nevisu s 8 členy (Marjorie MORTON)

NIGER

- 18.2. vojenskými jednotkami byl zatčen prezident Mamadou Tandja a členové jeho vlády, v zemi vyhlášen mimořádný stav
- 19.2. vzbouřenci oznámili vytvoření Nejvyšší rady pro obnovu demokracie (*Conseil Supérieur pour Restauration de la Démocratie*), jejímiž členy je 22 vysokých armádních důstojníků v čele s majorem Salou DJIBO; NROD pozastavila platnost ústavy, rozpustila parlament, vládu a další státní instituce (20.2. byl Niger kvůli násilnému svržení vlády vyloučen z Africké unie)
- 22.2. hlavou státu a vlády byl oficiálně Nejvyšší radou pro obnovu demokracie prohlášen její předseda major Salou DJIBO
- 23.2. vojenská rada jmenovala novým premiérem Mahamadou DANDA-u a pověřila ho sestavením nové prozatímní vlády, která zemi povede do příštích voleb (jejich termín dosud nebyl stanoven)
- 25.2. členové NROD a prozatímní vlády se nebudou moci zúčastnit příštích parlamentních voleb; rozhodla tak sama Nejvyšší rada pro obnovu demokracie
- 1.3. NROD jmenovala novou přechodnou vládu s 21 členem (MP Mahamadou DANDA, MZV Touré Aminatou MAIGA)
- 21.4. vlády Alžírsko, Mali, Mauretánie a Nigeru se dohodly na vytvoření společného velení těchto saharských států v alžírském městě Tamanrasset, které má koordinovat jejich úsilí po potírání teroristické hrozby mezinárodní sítě al-Kajdá, proti únosům a pašování lidí a zboží
- 6.5. NROD oznámila podrobnosti o 12-měsíčním přechodným období návratu k civilní vládě, které zahrnuje ústavní referendum, místní, parlamentní a prezidentské volby a skončí 18.2.2011; současně rozhodla o konání referenda k nové ústavě země v říjnu 2010 a o uspořádání prezidentských voleb 26.12. s tím, že případné 2. kolo by se konalo v lednu 2011
- VII/10 vláda oznámila, že prezidentské volby byly odloženy na 3.1.2011
- 14.9. Národní nezávislá volební komise oznámila, že parlamentní a prezidentské volby plánované na 3.1.2011 se uskuteční 31.1.2011 s ohledem na potíže při organizaci a financování jejich přípravy
- 16.10. zatčení členové NROD Abdoulaye Badie a Abdou Sidiku pro podezření na účasti pokusu o svržení předsedy NROD majora Djiba
- 18.10. poté, co byli 15. a 16.10. zatčeni tři členové NROD pro podezření z přípravy státního převratu, odvolal šéf režimu Salou Djibo náčelníka kontrašpionáže Seyni Chekaraoua

- 31.10. referendum o nové ústavě země proběhlo za účasti 54,16 % oprávněných voličů, z nichž se 90,18 % vyjádřilo pro novou ústavu, 9,82 % proti ní a 2,09 % odevzdaných hlasů bylo prázdných nebo neplatných; ústava omezuje možnost prezidenta být zvolen na dvě pětiletá funkční období za sebou a uděluje amnestii těm, kteří se podíleli na svržení prezidenta Mamadou Tandji v únoru t.r.

NIGÉRIE

- 12.1. řada prominentů se sešla v Abuji a žádala, aby pravomoci nemocného prezidenta Yar'Aduy byly přeneseny na viceprezidenta Goodlucka Jonathana
- 12.1. parlament odhlasoval vyslání delegace za prezidentem, který se od listopadu 2009 léčí v Saúdské Arábii a nestanovil svého zástupce v úřadě
- 13.1. federální soud rozhodl, že viceprezident Goodluck Jonathan může plnit veškeré prezidentské funkce za nepřítomnou hlavu státu, byť jí k tomu nebyl výslovně pověřen; aby se však stal úřední hlavou státu, musel by k tomu mít zmocnění prezidenta Yar'Aduy
- 22.1. federální Vysoký soud rozhodl, že vláda musí do 14 dní rozhodnout, zda je nemocný prezident schopen řídit zemi
- 27.1. Senát vyzval prezidenta Yar'Aduu, aby mu písemně potvrdil své dlouhodobé onemocnění, což by umožnilo jeho zástupci, aby se dočasně ujal funkce hlavy státu; vláda vydala téhož dne oznámení, že prezident je schopen vykonávat úřad
- 29.1. federální Vysoký soud zrušil požadavek opozice na ustavení úřadujícího prezidenta po dobu hospitalizace stávajícího, stejně jako požadavek Senátu, aby stávající prezident informoval parlament o své nepřítomnosti ze zdravotních důvodů
- 30.1. militanti z hnutí MEND ukončili příměří ze října 2009, protože vyjádřili pochybnosti o schopnosti vlády dodržet dané sliby o převedení kontroly nad ropnými zdroji delty Nigeru
- 5.2. ve funkci předsedy Sněmovny reprezentantů byl potvrzen Dimeji Saburi BANKOLE
- 9.2. úřadujícím prezidentem byl souhlasným usnesením obou komor Národního shromáždění prohlášen dosavadní viceprezident dr. Goodluck Ebele JONATHAN; umožňuje mu to převzít prezidentovy pravomoci schvalovat zákony a velet ozbrojeným silám
- 24.2. Senát odhlasoval změnu ústavy, který ukládá povinnost budoucím prezidentům vzdát se dočasně úřadu, nebudou-li jej moci po 14 dní vykonávat (změna podléhá souhlasu Poslanecké sněmovny a dvou třetin zákonodárných sborů 35 států federace)
- 25.2. vláda potvrdila, že po nečekaném návratu prezidenta Yar'Aduy z léčení v cizině dne 23.2. zůstává výkonná moc v rukách úřadujícího prezidenta Jonathana, dokud neskončí prezidentova rekonvalescence
- 17.3. úřadující prezident rozpustil vládu, úřadujícím ministrem zahraničí se stal Martin UHOMOIBHI (23.3. předal Senátu ke schválení nominaci 33 členů svého kabinetu, v němž zůstalo jen 9 dosavadních ministrů; Senát začal návrh projednávat 29.3.)
- 6.4. úřadující prezident uvedl do funkce svou novou vládu se 38 členy (MZV Henry Odein AJUMOGOBIA)
- 6.5. poté, co 5.5. po dlouhé nemoci zemřel prezident Umaru Yar'Adua, složil slib a funkce hlavy státu se ujal dosavadní viceprezident a úřadující prezident dr. Goodluck Ebele JONATHAN, který má jmenovat nového viceprezidenta

- 13.5. novým viceprezidentem byl jmenován dosavadní guvernér státu Kaduna Mohamed Namadi SAMBO; 18.5. jmenování schválily obě komory parlamentu
 - 19.9. Nezávislá národní volební komise (INEC) oznámila, že bude potřebovat více času na přípravu prezidentských voleb, které se mají konat 22.1.2011 (kandidáty Goodluck Jonathan, Aliyu Gusau, gen. Ibrahim Babangida, Atiku Abubakar, Nuhu Ribadu, Mallam Ibrahim Shekarau, Muhammadu Buhari, Abubakar Bukola Saraki)
 - 28.9. výbor Poslanecké sněmovny schválil návrh Nezávislé národní volební komise (INEC) a vlády na odložení termínu prezidentských voleb do dubna 2011, jak vyžaduje příprava a schválení nového volebního zákona
 - 23.11. předseda Nezávislé národní volební komise Attahiru Jega oznámil, že parlamentní volby se budou konat 2.4. a prezidentské 9.4.2011, zatímco volby guvernérů a legislativ jednotlivých států proběhnou 16.4.2011 ; původně na leden plánované volby byly odloženy v návaznosti na přijaté ústavní změny a následné změny jejich přípravy
- náčelník Štábu obrany vrchní letecký maršál Oluseyi PETINRIN

NIKARAGUA

- 9.1. prezident Daniel Ortega vydal dekret o prodloužení mandátu 23 soudců a členů volební komise; protože to však spadá do pravomocí Národního shromáždění, skupina 17 opozičních poslanců označila dekret za protiústavní a podala návrh na sesazení prezidenta z úřadu
- 21.2. inaugurován nový velitel ozbrojených sil generál Julio César AVILES
- 7.3. volby do zákonodárných sborů Severoatlantické a Jihoatlantické autonomní oblasti, jež mají po 45 členech
- 22.4. do Národního shromáždění se vrátili opoziční poslanci po skončení dvouměsíčního bojkotu, vyhlášeného na protest proti spornému prezidentovu dekretu z 9.1.; k návratu je 20.4. donutila blokáda parlamentu provládními demonstranty, kteří rozehnali i pokus opozice sejít se ilegálně mimo budovu parlamentu
- 18.9. publikována novelizovaná verze ústavy Nikaragujské republiky
- 30.9. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek z října 2009, kterým zvrátil ústavní zákaz bránící zvolenému prezidentovi ucházet se o opětovné zvolení a potvrdil své rozhodnutí o kontroverzním dekretu z 9.1., prodlužujícím funkční mandát 23 soudců a volebních komisařů, které odmítala parlamentní opozice
- 5.10. Národní shromáždění ratifikovalo změnu ústavy, vč. sporného dekretu z 9.1.
- 13.11. stálá rada OAS vyzvala Nikaraguu a Kostariku k mírovému vyřešení hraničního sporu a stažení ozbrojených sil z ostrova Isla Calero na řece San Juan, který se stal předmětem sporu v říjnu
- 18.11. protože Nikaragua nereagovala na výzvu OAS a své vojáky z ostrova Calero nestáhla, vláda Kostariky rozhodla o předložení tohoto hraničního sporu s Nikaragou Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu

NIUE

- 16.9. novým vysokým komisařem novozélandské vlády byl jmenován Mark BLUMSKY (nástup 1.10.); nahradil tak úřadující komisaře Johna Bryana, působícího od r. 2010 do září 2010, a Tauaasa Taafakiho, který úřadoval od září do října 2010

NIZOZEMÍ

- 20.2. předseda vlády Balkenende oznámil královně demisi své vlády, z níž odešla Strana práce pro neshody o další vojenské účasti v Afghánistánu
 - 23.2. královna přijala demisi vlády a požádala ji, aby spravovala vládní záležitosti v demisi do 9.6., na kdy svolala předčasné parlamentní volby do Druhé komory Generálních stavů
 - 23.2. změny ve vládě, při nichž se o rezorty labouristů podělily konzervativní Křesťansko-demokratická výzva (CDA) a pravicová Křesťanská unie (CU), MP i MZV zůstávají
 - 15.4. Druhá komora Generálních stavů přijala zákon, kterým se mění charta Nizozemského království, podle níž bude od 10.10. 2010 po zániku Nizozemských Antil administrativně rozčleněno na čtyři části – Nizozemsko, Arubu, Curaçao a Sint Maarten (6.7. zákon schválila První komora)
 - 9.6. předčasné parlamentní volby do Druhé komory Generálních stavů se 150 členy proběhly za účasti 75,4 % oprávněných voličů
 - 10.6. premiér a předseda Křesťansko-demokratické výzvy CDA J.P. Balkenende uznal porážku své strany ve volbách, podal demisi a stáhl se z veřejného života
 - 18.6. na ustavující schůzi Druhé komory Generálních stavů byla ve funkci předsedkyně potvrzena 22.6. Gerdi A. VERBEET
 - 4.9. zkrachovala jednání o vytvoření menšinové pravicové koalice křesťanských demokratů (CDA) a liberálů (VVD) s podporou krajní pravicové Strany svobody (PvV)
 - 9.9. královna podepsala zákon, kterým se mění charta Nizozemského království, podle níž bude od 10.10. 2010 po zániku Nizozemských Antil administrativně rozčleněno na čtyři části – Nizozemsko, Arubu, Curaçao a Sint Maarten
 - 29.9. poslanci liberální strany (VVD) schválili vytvoření menšinové koaliční vlády s křesťanskými demokraty (CDA), kterou se zavázali podporovat poslanci krajně pravicové Strany svobody (PvV); křesťanští demokraté podpořili vytvoření vlády v čele s předsedou VVD Markem Ruttem 3.10.
 - 7.10. královna pověřila předsedu liberální strany VVD Marka Rutteho, aby sestavil novou vládu
 - 14.10. oznámeno složení nové vlády (MP Mark RUTTE, MZV Uri ROSENTHAL), která téhož dne složila slib
- náčelník Generálního štábu ozbrojených sil generál Peter VAN UHM

NIZOZEMSKÉ ANTILY

- 22.1. parlamentní volby do Stavů s 22 členy (Pedro J. ATACHO)
- 20.8. Stavby přijaly zákon, kterým se mění charta Nizozemského království, podle níž bude od 10.10. 2010 po zániku Nizozemských Antil administrativně rozčleněno na čtyři části – Nizozemsko, Arubu, Curaçao a Sint Maarten
- 7.9. guvernérem St. Maartenu byl královnou jmenován bývalý ředitel letiště Eugene Holiday a guvernérem Curaçaa dosavadní guvernér Nizozemských Antil Frits Goedgerdag (oba převezmou svůj úřad 10.10.)
- 17.9. parlamentní volby do Ostrovní rady s 15 členy na ostrově Sint Maarten za účasti 71,5 % oprávněných voličů
- 23.9. Sjednocená lidová strana (UPP) a Demokratická strana (DP) na ostrově Sint Maarten se dohodly na vládní koalici v čele s Westcottom Williamsem

- 10.10. oficiální rozpuštění tohoto zámořského území Nizozemska; ostrovy Curaçao a Sint Maarten se staly autonomními součástmi Nizozemí, ustavily své první vlády, parlamenty a guvernéry, zatímco Bonaire, Saba a Sint Eustatius se staly zámořskými obcemi Nizozemí

NORFOLK

- 24.3. úřad hlavního ministra převzal David Ernest BUFFETT
- 5.11. Zákonodárné shromáždění schválilo zásady zákona o reformě australských vnějších území, který modifikuje autonomii ostrova a který australský parlament schválil 29.11.; zákon převádí část pravomocí místních orgánů na australské úřady, z jejich prostředků budou ostrované na druhé straně moci čerpat finanční a ekonomickou pomoc, získají sociální a zdravotní pojištění atd.

NORSKO

- 27.4. vlády Norska a Ruska dosáhly dohody o vymezení vzájemné teritoriální hranice v oblasti Barentsova moře, kde se nacházejí šelfová naleziště ropy a zemního plynu, která byla příčinou teritoriálního sporu obou zemí
- 15.9. Norsko a Rusko podepsaly v Moskvě dohodu o vymezení společné státní hranice v Barentsově moři, kterou ukončily dlouholetý spor o arktické kontinentální šelfy bohaté na zemní plyn a ropu; první jednání začala v r. 1970

NOVÁ KALEDONIE

- 13.9. francouzský vysoký komisař Yves Dassonville podepsal s prezidentem Philippem Gomésem dohodu o postupném převádění odpovědnosti za několik úseků veřejné správy na místní Kongres – mezi 1.1.2011 a 1.1.2013 tak bude převedena odpovědnost za základní a střední školství, za veřejný pořádek a bezpečnost, za námořní a leteckou dopravu, do r. 2018 pak pravomoci v oblasti občanského a obchodního práva, vyššího školství a telekomunikací
- 21.10. úřad vysokého komisaře dočasně převzal Thierry SUQUET
- 2.11. úřad vysokého komisaře nastoupil Albert DUPUY

NOVÝ ZÉLAND

- 6.12. novým velitelem sil obrany byl jmenován generálmajor Rhys JONES

PÁKISTÁN

- 28.1. proběhly doplňující volby do provinčního shromáždění v údolí Swat, první od vyhnání Talibánu z této oblasti
- 25.2. v Dillí obnoveny rozhovory o mírovém procesu s Indií na úrovni náměstků ministrů zahraničí, které byly přerušeny v r. 2008 po atentátu v Bombaji, údajně podporovaném z Pákistánu
- 23.3. úřad nastoupila první guvernérka území Gilgit-Baltistán Sharma KHALID
- 2.4. parlament začal projednávat ústavní dodatky, které mají mj. omezit nynější rozsáhlé pravomoci prezidenta a přenést je na předsedu vlády; změny ústavy současně přejmenovávají Severozápadní pohraniční provincii na Khyber Pakhtoonkhwa podle převažujícího paštúnského obyvatelstva
- 3.4. generální prokurátor Anwar Mansoor odstoupil na protest proti otálení vlády s obnovením procesu proti prezidentovi Zardárimu a dalším úředníkům, obviněným z korupce; jim udělenou amnesti minulým režimem prohlásil v prosinci 2009 Nejvyšší soud za nezákonnou

- 8.4. Národní shromáždění schválilo jednomyslně zákon o převedení některých pravomocí prezidenta zpět na předsedu vlády (Senát také jednomyslně přijal ústavní dodatky 15.4.); zákon obnovuje platnost ústavy z r. 1973 a ruší sadu ústavních změn zavedených generálem Mušarrafem v prosinci 2003
 - 19.4. prezident podepsal zákon o významných změnách ústavy, které přenášejí důležité pravomoci prezidenta na předsedu vlády a parlament; změny tím nabýly účinnosti
 - 29.4. při příležitosti summitu regionálního sdružení států Jižní Asie (SAARC) v Bhútánu se po 9 měsících opět sešli předsedové vlád Pákistánu a Indie, aby obnovili vzájemné rozhovory o mírové procesu mezi oběma zeměmi
 - 24.5. Nejvyšší soud začal prověřovat stížnosti proti ústavním změnám, přijatým 19.4.
 - 14.7. ministři zahraničí Pákistánu a Indie se sešli v Islamabadu ve snaze obnovit další jednání o normalizaci vzájemných vztahů, přerušená v r. 2008 po útocích v Bombaji
 - 23.7. premiér prodloužil funkční období náčelníka Štábu armády generála Ashfaqa Perveze Kiyaniho o 3 roky do r. 2013
 - 29.9. prezident jmenoval novým předsedou Sboru náčelníků štábů (CJCS) generála Khalida Shamina WYNNE-ho, náčelníkovi Štábu armády generálu Kiyanimu byl mandát prodloužen o další 3 roky
 - 18.10. Pákistánská volební komise (ECP) publikovala seznam 148 federálních a provinčních zákonodárců, kteří byli odvoláni z funkce, protože do stanoveného termínu nepředložili svá daňová přiznání; mj. se to týkalo 35 poslanců federálního Národního shromáždění a 4 senátorů
 - 21.10. Nejvyšší soud vyzval Národní shromáždění, aby zrevidovalo část navrhovaných ústavních změn, schválených 19.4., ve věci pravomocí parlamentu vyjadřovat se ke jmenování vyšších soudců
 - 14.12. islamistická strana Jamiat-e-Ulema-e-Islam (JUI) pohrozila odchodem z vládní koalice poté, co byl odvolán z federální vlády její ministr pro podezření z korupce; současně odepřela i svou další podporu vládě svými 7 poslanci Národního shromáždění
 - 28.12. odchodem z vládní koalice pohrozila i její druhá nejsilnější složka, strana Muttahida Qaumi Movement (MQM), která stáhla z vlády dva své ministry
- náčelník Štábu armády generál Ashfaq Pervez KIYANI

PALAU

- 19.3. prezident odvolal dosavadní ministryni zahraničí Sandru Pierantozzi
- 24.3. úřadujícím ministrem zahraničí byl jmenován Ramon RECHEBEI, který setrvává ve funkci dokud Senát neschválí nominaci Victora YANO na tento úřad
- 19.4. senátní výbor potvrdil poměrem hlasů 13:0 nominaci Victora YANO na funkci ministra zahraničí (nástup 20.4.)

PALESTINA

- 20.1. samospráva navrhla, aby hranice budoucího palestinského státu dohodly v zastoupení Izraele USA, jejichž zvláštní zmocněnec pro Blízký východ George Mitchell jednal s Izraelem a Palestinou ve dnech 20.-21.1.
- 4.2. v Gaze proběhlo další kolo jednání mezi palestinskými frakcemi Fatáh a Hamás, první v Gaze od r. 2007, kdy Hamás převzal kontrolu nad touto částí palestinských autonomních území

- 7.3. Organizace osvobození Palestiny podpořila účast zástupců autonomie na novém kole nepřímých jednání s Izraelem, jak je navrhl prezident Abbás, arabské země, USA a Izrael; jednání byla přerušena v lednu 2009, kdy Izrael zaútočil na Gazu
- 27.3. prezident Abbás vyloučil na zasedání Ligy arabských států pokračování rozhovorů s Izraelem, dokud nezastaví výstavbu osad na Západním břehu a ve východním Jeruzalému
- 8.5. poté, co je 7.5. schválilo vedení Organizace pro osvobození Palestiny (OOP), byla za zprostředkování zvláštního amerického vyslance Mitchella zahájena nepřímá jednání s izraelské delegací, přerušena v konci r. 2008, kdy Izrael zahájil ofenzívu proti pásmu Gazy (jednání úspěšně skončila 10.5. s tím, že budou pokračovat za týden)
- 19.-21.5. druhé kolo nepřímých jednání mezi Palestinou a Izraelem skončilo bez známek pokroku
- 30.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1934 (2010) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN (UNDOF) na Golanských výšinách o dalších 6 měsíců
- 29.7. Arabská liga vyzvala palestinské vůdce k přímým jednáním s Izraelem, jejich časování však nechala na Palestincích
- 10.8. prezident Abbás odmítl návrh USA, aby jeho země zahájila přímé rozhovory s Izraelem
- 20.8. prezident Abbás a izraelský premiér Netanjahu potvrdili svou účast na přímých rozhovorech, které začnou za přítomnosti prezidenta USA 2.9. ve Washingtonu
- 2.9. ve Washingtonu byly obnoveny přímé rozhovory mezi Palestinou a Izraelem za účasti nejvyšších představitelů Egypta, Jordánska a USA, které jednání zprostředkují; obě strany se dohodly na pravidelných setkáních na nejvyšší úrovni každé 2 týdny (nejbližší se bude konat 14. a 15.9.)
- 14.9. za přítomnosti americké MZV byla v egyptském letovisku Šarm aš-Šajch zahájena II. etapa obnovených přímých palestinsko-izraelských rozhovorů na nejvyšší úrovni (tématem bylo osídlování okupovaných území Izraelem); rozhovory byly 16.9. dokončeny v Jeruzalémě
- 27.9. poté, co izraelská vláda 26.9. neprodloužila moratorium na stavbu židovských osad na okupovaném území, prohlásil prezident Abbás, že palestinské úřady se ještě nerozhodly, zda přímé jednání s Izraelem bude pokračovat, a budou své rozhodnutí konzultovat s Ligou arabských států
- 2.10. vedoucí činitelé země rozhodli o dočasném zastavení přímých mírových jednání s Izraelem, dokud ten nezastaví výstavbu židovských osad na západním břehu Jordánu
- 8.10. ministři zahraničí Arabské ligy podpořili stanovisko palestinské vlády zastavit přímá jednání, dokud Izrael neobnoví částečný zákaz další výstavby osad; vyzvali současně USA, aby do měsíce svým vlivem zajistily obnovení rozhovorů
- 23.11. vyjednaváč mírové dohody s Izraelem Saib Irikát vyzval mezinárodní společenství, aby uznalo samostatný palestinský stát v hranicích z r. 1967
- 1.12. předseda vlády Hamásu v Gaze Ismáíl Haníja oznámil, že Hamás přijme výsledek případného referenda o budoucím palestinském státu
- 8.12. prezident Abbás ohlásil, že rozhovory o nastolení míru na Středním východě jsou v krizi poté, co Izrael odmítl zastavit výstavbu židovských osad na okupovaném území a USA se vzdaly úsilí jej k tomu přinutit

- 16.12. Arabská liga na své schůzi v Káhiře odmítla americký návrh na další izraelsko-palestinské mírové rozhovory, aniž by USA předložily seriózní nabídku na ukončení konfliktu
- 22.12. RB OSN schválila rezoluci č. 1965 (2010) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN (UNDOF) na Golanských výšinách o dalších 6 měsících

PANAMA

- 19.1. zmařen pokus o únos prezidenta Martinelliho třemi příslušníky jeho osobní ochranky
- 1.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen José MUÑOZ MOLINA

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 2.11. guvernérem byl na druhé 4-leté funkční období po sobě znovu zvolen John Percy DE JONGH, Jr., který získal 56,27 % odevzdaných hlasů a porazil tak Kennetha E. Mappa s 43,58 % (inaugurace 1.1.2011)

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 10.2. Národní parlament přijal 74 hlasy proti 12 dodatek k ústavě, který zvyšuje limit pro počet členů ústřední vlády z 28 na 31 a počet členů parlamentu ze 109 na 120 poslanců v návaznosti na růst počtu obyvatel od r. 1975 (2,5 mil.), kdy byly při vyhlášení nezávislosti tyto limity stanoveny, do současnosti, kdy má země 5,6 mil. obyvatel
- 25.6. Národní parlament schválil 84 hlasy proti 13 Sira Pauliase Nguna Mataneho generálním guvernérem na druhé funkční období
- 25.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.12. změny ve vládě, náměstkem předsedy vlády se stal dosavadní MZV Samuel Abal a novým ministrem zahraničí Don POLYE
- 10.12. Nejvyšší soud rozhodl, že volba generálního guvernéra Sira Pauliase Mataneho na druhé funkční období 25.6. bylo protiústavní a je neplatné, protože nebyl zvolen tajnou volbou parlamentem; soud nařídil generálnímu guvernérovi, aby 13.12. odstoupil, a vládě, aby do 20.1.2011 svolala Národní parlament k nové volbě generálního guvernéra
- 13.12. úřadujícím generálním guvernérem se stal předseda Národního parlamentu Jeffery NAPE
- 13.12. dočasně se funkce vzdal premiér Michael Somare, aby mohl předstoupit před soud ve věci chybějících daňových přiznání od 90. let minulého století; úřad předsedy vlády dočasně převzal jeho náměstek Samuel ABAL
- 17.12. úřadujícím generálním guvernérem byl jmenován Michael OGIO (nástup do úřadu 20.12.)

PARAGUAY

- 5.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen César Ariel OVIEDO VERDÚN
- 30.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Victor Alcides BOGADO GONZÁLEZ
- 1.7. předsedou Senátu byl zvolen Oscar Alberto GONZÁLEZ DAHER

- 21.9. již počtvrté od převzetí úřadu v r. 2008 vyměnil prezident Lugo nejvyšší velení ozbrojených sil; novým velitelem armády se stal brigádní generál Dario Martín CÁCERES SNEAD, velitelem letectva brigádní generál Miguel CHRIST JACOBS a velitelem námořnictva kontraadmirál Juan Carlos BENÍTEZ FROMHERZ (vrchní velitel ozbrojených sil generál Oscar Velasquez ve funkci zůstává)

PERU

- 19.5. Kongres schválil legislativu požadující, aby stát konzultoval domorodé komunity ve věcech zákonů, dotýkajících se jejich území a tradic
- 21.6. prezident odmítl podepsat Kongresem přijatý zákon, který dal domorodým obyvatelům právo zastavit projekty těžby rud a nafty na jejich pozemcích; vláda vrátila Kongresu zákon s 8 prezidentovými návrhy na úpravu jeho znění
- 27.7. úřad předsedy Kongresu republiky nastoupil César Alejandro ZUMAETA FLORES
- 13.9. prezident přijal demisi předsedy vlády Ángela Javiera Velásqueze Quesquéna a tak urychlil rezignaci celé vlády
- 14.9. poté, co odstoupil premiér Javier Velasquez, aby mohl v dubnu 2011 kandidovat za vládní stranu na úřad prezidenta, jmenoval prezident jeho nástupcem José Antonia CHANGA ESCOBEDO a provedl další změny ve vládě (MZV zůstává)
- 19.10. prezident Bolívie a Peru podepsali v peruánském přístavu Ilo dohodu o umožnění přístupu vnitrozemské Bolívie k Tichému oceánu, resp. vybudování doků, zóny volného obchodu, skladů a námořní akademie v pásmu, které Peru poskytlo Bolívii již na základě dohody z r. 1993

PITCAIRN

- 19.5. úřadujícím guvernérem se stal Mike CHERRETT
- 3.6. úřad guvernerky nastoupila Victoria Marguerite TREADELL

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 15.1. vláda nařídila prověřit údajné falšování voličských seznamů pro prezidentské volby; opozice to odmítla jako záminku pro jejich další odklad
- 28.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1911 (2010) o obnovení mandátů mise OSN UNOCI a podpůrných francouzských síl do 31.5.2010
- 11.2. vláda nařídila zastavení registrace voličů pro nadcházející prezidentské volby
- 12.2. prezident rozpustil vládu a sestavením vlády nové pověřil opět premiéra Guillaume Sora; současně prezident rozpustil Nezávislou volební komisi pro podezření z podvodů při registraci voličů, což odmítla opozice, která ho nadále odmítá uznat za hlavu státu
- 15.-22.2. protesty veřejnosti proti rozpuštění volební komise a bojkotu voleb ze strany vlády
- 23.2. po politických jednáních vlády s opozicí ve dnech 21.-22.2., zprostředkovaných prezidentem Bukiny Faso, oznámil dezinovaný premiér Guillaume SORO složení nové vlády, zatím bez představitelů opozice (MZV Jean-Marie KACOU GERVAIS)
- 26.2. dosaženo dohody mezi vládou a opozicí o složení nové Nezávislé volební komise, kterou povede zástupce opozice (komise má připravit několikrát odložené prezidentské volby na přelomu dubna a května 2010); opozice

současně vyjádřila souhlas se svým vstupem do vlády národní jednoty, kde obsadí 11 z 27 křesel

- 4.3. dokončeno sestavování nové vlády s 28 členy
- 27.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1924 (2010) o obnovení mandátu operací mise OSN UNOCI a podpůrných francouzských sil do 30.6.
- 30.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1933 (2010) o obnovení mandátu operace mise OSN UNOCI a podpůrných francouzských sil do 31.12.2010
- 5.8. premiér Soro oznámil konání prezidentských voleb 31.10.
- 29.9. RB OSN schválila rezoluci č. 1942 (2010) o dočasném navýšení personálu v operaci OSN UNOCI na období 6 měsíců
- 15.10. RB OSN schválila rezoluci č. 1946 (2010) o prodloužení embarga na dovoz zbraní a obchod diamanty do 30.4.2011
- 31.10. v prezidentských volbách se 14 kandidáty získali za účasti 83,73 % oprávněných voličů nejvíce hlasů Laurent Gbagbo (38,04 %) a Alassane Ouattara (32,07 %), kteří postupují do druhého kola 28.11.; na dalších místech se umístili Henri Konan Bédié (25,24 %), Albert Mabri Toikeusse (2,57 %), Konan Gnamien (0,37 %), Francis Romain Wodié (0,29 %), Siméon Konan Kouadio (0,27 %), Jacqueline épouse Oble Lohoues (0,27 %), Pascal Tagoua Nynsémon (0,25 %), Innocent Augustin Anaky Kobena (0,23 %), Adama Dolo (0,13 %), N'Douba Enoh Aka (0,12 %), Félix Akoto Yao (0,10 %) a Henri Tohou (0,05 %)
- 6.11. Ústavní rada prohlásila výsledky prezidentských voleb za platné a odmítla návrh na jejich přepočtení, který podala opozice
- 28.11. 2. kolo prezidentských voleb za účasti 81,12 % oprávněných voličů
- 3.12. poté, co Nezávislá volební komise oznámila, že ve 2. kole zvítězil za účasti 81,12 % voličů kandidát opozice Alassane Ouattara s 54,1 % odevzdaných hlasů, zatímco stávající prezident Gbagbo získal jen 45,9 % a oznámil, že porážku nepřijímá, vyslovila pochybnosti o regulérnosti průběhu voleb i Ústavní rada, které obvinila volební komisi, že nestihla výsledky oznámit v zákonné lhůtě (tj. do 1.12.), a ohlášené výsledky označila za sporné a předčasné, protože v některých oblastech byly rozporovány
- 3.12. poté, co prezident Gbagbo oznámil, že neuzná výsledky 2. kola prezidentských voleb, uzavřela armáda hranice země a zastavila vysílání zahraničních sdělovacích prostředků
- 4.12. Ústavní rada zvrátila výsledky voleb oznámené volební komisí a prohlásila vítězem 2. kola dosavadního prezidenta Laurenta Gbagbo, který měl podle předsedy Ústavní rady Paula Yao N'Dre získat po anulování cca 400 000 hlasů v sedmi severních oblastech, které byly největší oporou Ouattary (volební účast tak klesla na 71,28 %), pro jejich údajné zfalšování většinu 51,45 % odevzdaných hlasů, zatímco Ouattara jenom 48,55 %. Alassane Ouattara, za vítězství kterého se postavily Francie, EU, OSN, USA i země západoafrického společenství ECOWAS, se současně prohlásil novou hlavou státu
- 4.12. proběhla inaugurace dosavadního prezidenta Laurenta Koudou GBAGBO na nové funkční období a o několik hodin později i inaugurace Dr. Alassane Dramane OUATTARA do úřadu prezidenta republiky; ten krátce po složení slibu znovujmenoval Guillaume Kigbaforihho SORO, který krátce předtím předal svou rezignaci Gbagbově administrativě, do funkce předsedy vlády a přijal slib i všech 13 členů jeho kabinetu (MZV Gervais Jean-Baptiste KOUAKOU)

- 5.12. prezident Gbagbo jmenoval svým novým předsedou vlády Gilberta Marie N'gbo AKÉ
- 7.12. v nigerijském hlavním městě Abuji byl zahájen summit regionálního hnutí ECOWAS o vnitropolitické krizi v zemi, který uznal jediným zákonným prezidentem země Ouattaru a vyloučil Pobřeží slonoviny z organizace dokud se L. Gbagbo nevzdá funkce prezidenta
- 7.12. prezident Laurent Gbagbo přijal slib Akého vlády se 34 ministry a 4 státními tajemníky (MZV Alcide Ilahiri DJÉDJÉ)
- 9.12. Africká unie vyloučila zemi ze svých řad do doby, než se úřadu prezidenta vzdá L. Gbagbo a jediným prezidentem se stane A. Ouattara, kterého za legální hlavu státu uznala 9.12. i OSN
- 18.12. prezident Gbagbo vyzval příslušníky mírové mise OSN UNOCI a podpůrných francouzských jednotek, aby okamžitě opustili zemi, protože údajně spolupracují s bývalými vzbouřenci, podporujícími nárok A. Ouattary na prezidentskou funkci, a zasahují tak do jejích vnitřních záležitostí; generální tajemník OSN tento požadavek vzápětí odmítl
- 20.12. RB OSN přijala rezoluci č. (2010), v níž vyzvala všechny politické strany země k uznání Alassane Ouattary prezidentem a prodloužila mandát mise OSN UNOCI a francouzských podpůrných vojsk o dalších 6 měsíců, tj. do 30.6.2011

PODNĚSTERSKO

- 15.2. vláda navrhla Rusku rozmístění jeho raket na svém území jako reakci na americký plán umístit prvky svého protiraketového systému v Rumunsku a Bulharsku
- 12.12. parlamentní volby do Nejvyšší rady se 43 členy se konaly za účasti 42,26 % oprávněných voličů
- 29.12. ustavující schůze Nejvyšší rady zvolila jeho předsedou opět Anatolije Vladimiroviče KAMINSKIJ

POLSKO

- 10.4. při letecké katastrofě zahynul prezident Lech Kaczyński, úřadujícím prezidentem se stal maršálek Sejmu Bronisław Maria Karol KOMOROWSKI
- 21.4. úřadující prezident rozhodl, že předčasné prezidentské volby se budou konat 20.6.; druhé kolo voleb se bude v případě, že žádný kandidát neobdrží více než 50 % hlasů, konat 4.7.
- 20.6. v prezidentských volbách získali za účasti 54,94 % oprávněných voličů nejvíce hlasů Bronisław Komorowski (41,54 %) a Jarosław Kaczyński (36,46 %), kteří se spolu utkají ve II. kole 4.7.; na dalších místech se umístili Grzegorz Napieralski (13,68 %), Janusz Korwin-Mikke (2,48 %), Waldemar Pawlak (1,75 %), Andrzej Olechowski (1,44 %), Andrzej Lepper (1,28 %), Marek Jurek (1,06 %), Bogusław Ziętek (0,18 %) a Kornel Morawiecki (0,13 %)
- 4.7. ve II. kole byl prezidentem zvolen Bronisław Maria Karol KOMOROWSKI, který získal za účasti 55,31 % oprávněných voličů podporu 53,01 % z nich, zatímco Jarosław Kaczyński 46,99 % (inaugurace 6.8.)
- 8.7. z funkce maršálka Sejmu odstoupil Bronisław Komorowski a výkon funkce úřadujícího prezidenta tak přešel na maršálka Senátu Bogdana BORUSEWICZ
- 8.7. novým maršálkem Sejmu byl poměrem hlasů 277:121 při 16 abstencích zvolen Grzegorz SCHETYNA, který současně převzal výkon funkce úřadujícího prezidenta, a to do inaugurace nově zvolené hlavy státu 6.8.

RAKOUSKO

- 25.4. prezidentem byl znovu zvolen Dr. Heinz FISCHER, který získal 79,33 %, zatímco jeho oponenti Barbara Rosenkranz a Rudolf Gehring pouze 15,24 %, resp. 5,43 % odevzdaných hlasů při volební účasti 53,57 % (7,13 % bylo neplatných hlasů); inaugurace 8.7.

REUNION

- 15.2. novým prefektem se stal Michel LALANDE
14.3. 1. kolo regionálních voleb (2. kolo se konalo 21.3.)
26.3. předsedou nové Oblastní rady byl zvolen Didier ROBERT

RODRIGUES

- 5.3. hlavním výkonným úředníkem se stal Pritam Singh MATTAN

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 12.1. prezident pověřil sestavením nové vlády znovu Ignacia MILAM TANG-a
14.1. jmenována nová vláda (MZV Pastor Micha ONDO BILÉ)

RUMUNSKO

- 2.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

RUSKO

- 20.1. zmocněncem prezidenta pro nově ustavený Severokavkazský federální okruh, který zahrnuje Čečensko, Dagestán, Ingušsko, Kabardinsko-Balkarsko, Karačajevsko-Čerkesko, Severní Osetii a Stavropolský kraj, byl jmenován Alexander CHLOPONIN
14.3. volby do regionálních rad a parlamentů v 76 z 83 subjektů Ruské federace za účasti 42,6 %
21.4. prezident Ruska a Ukrajiny se dohodli na prodloužení smlouvy o pronájmu základny ruského válečného loďstva v Sevastopolu po r. 2017 až do r. 2042 s možností prodloužení podnájmu ještě o 5 let
27.4. vlády Ruska a Norska dosáhly dohody o vymezení vzájemné teritoriální hranice v oblasti Barentsova moře, kde se nacházejí šelfová naleziště ropy a zemního plynu, která byla příčinou teritoriálního sporu obou zemí
17.5. prezident Ruska a Ukrajiny podepsali na závěr dvoudenních jednání dokument o vytvoření jednotného euroatlantického prostoru bezpečnosti a stability a dohodu o sociálně-ekonomické spolupráci v příštích 10 letech, která dále prohloubí integraci obou zemí
15.9. Rusko a Norsko podepsaly v Moskvě dohodu o vymezení společné státní hranice v Barentsově moři, kterou ukončily dlouholetý spor o arktické kontinentální šelfy bohaté na zemní plyn a ropu; první jednání začala v r. 1970
10.10. regionální volby, v šesti oblastech se volily místní parlamenty

RWANDA

- 10.4. novým náčelníkem Štábu obrany byl jmenován genpor. Charles KAYONGA
29.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1932 (2010) o prodloužení funkčního období 5 stálých a 9 nestálých soudců Mezinárodního trestního tribunálu pro Rwandu (ICTR), a to do 31.12.2011; dvěma stálým soudcům odvolací komory byl termín prodloužen následně do 31.12.2012

- 9.8. v prezidentských volbách byl za účasti 97,51 % oprávněných voličů znovu zvolen do čela státu Paul KAGAME s 93,08 % (inaugurace 6.9.); na dalších místech se umístili Jean Damascene Ntawukuriryayo (5,15 %), Prosper Higiroy (1,37 %) a Alvera Mukabaramba (0,40 %)
- 6.9. inaugurace prezidenta Paula Kagameho do druhého sedmiletého mandátu
- 14.9. prezident jmenoval svou novou vládu, kde nedošlo k žádné změně proti vládě dosavadní (ministrů zahraničí zůstává Louise MUSHIKIWOBO)
- 14.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1955 (2010) o prodloužení funkčního období 3 soudců Mezinárodního trestního tribunálu pro Rwandu až do doby uzavření projednávaných případů
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1966 (2010) o zřízení Reziduálního mechanismu mezinárodních trestních tribunálů (IRMCT), aby tyto tribunály mohly dokončit projednávání ještě otevřených případů válečných zločinů ve Rwandě a bývalé Jugoslávii

ŘECKO

- 3.2. Parlament zvolil prezidentem republiky na další pětileté funkční období bez protikandidáta dosavadní hlavu státu Dr. Karolose Gregoriou PAPOULIAS-e, který získal podporu 266 poslanců z 298 přítomných
- 7.9. premiér Papandreu provedl změny ve své vládě, ve funkci ministra zahraničí ho nahradil Dimitrios DROUTSAS

SACHA (JAKUTSKO)

- 31.5. úřadujícím prezidentem se stal dosavadní předseda vlády Jegor Afanasjevič BORISOV (17.6. byl potvrzen ve své funkci)
- 18.6. novou předsedkyní vlády byla jmenována Galina Innokentěvna DANČIKOVA

SAINT PIERRE A MIQUELON

XI/09 novým prefektem se stal Jean-Régis BORIUS

SAN MARINO

- 1.4. úřad kapitánů-regentů nastoupili Marco CONTI a Glauco SANSOVINI
- 1.10. úřad kapitánů-regentů nastoupili Giovanni Francesco UGOLINI a Andrea ZAFFERANI

SARK

- 8.12. parlamentní volby do poloviny z 28 volených míst Sněmu za účasti 362 ze 456 oprávněných voličů

SENEGAL

- 16.1. prezident nabídl pozemky a repatriaci lidem, postiženým zemětřesením na Haiti, zejména pocházeli-li jejich předkové ze Senegalu; vláda je připravena jim poskytnout jednu z oblastí země
- 28.3. premiér Ndiaye oznámil připravenost vlády k mírovým jednáním se separatistickým Hnutím demokratických sil Casamance (MFDC)
- 11.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

SEVERNÍ IRSKO

- 12.1. v souvislost s aférou své manželky se dočasně vzdal funkce první ministr Robinson, v řízení vlády jej na dobu nejvýše 6 týdnů nahradí ministryně průmyslu Arlene FOSTER
- 25.1. za účasti premiérů Irska a Velké Británie byly obnoveny rozhovory mezi politickými reprezentacemi katolíků (Sinn Fein) a protestantů (Democratic Union Party) o posílení pravomocí místní vlády v otázkách policie a spravedlnosti
- 3.2. do úřadu se vrátil dočasně odstoupivší první ministr Peter David ROBINSON
- 4.2. obě politické reprezentace země se shodly na podmínkách předání pravomocí ve věcech justice a policie k 12.4.2010
- 9.3. poměrem hlasů 88:17 schválilo Severoirské shromáždění převzetí pravomocí místní vlády ve věcech policie a soudnictví k 12.4.
- 12.4. po převzetí pravomocí v oblasti policie a soudnictví byla ustavena funkce ministra policie a spravedlnosti, kterým byl parlamentem zvolen David Ford

SEVERNÍ KYPR

- 11.-13.1. obnoveny rozhovory o zintenzivnění procesu sjednocení ostrova na úrovni prezidentů obou komunit, kteří se mají k dalšímu třídnímu jednání sejít koncem ledna
- 25.-27.1. pokračovala jednání obou komunit o vládnutí a rozdělení pravomocí ve sjednoceném státě
- 29.1. pokračovala jednání prezidentů obou komunit
- 1.2. generální tajemník OSN Pan Ki-mun zahájil další kolo jednání se zástupci Kypru a Severního Kypru o sjednocení ostrova
- 24.2. jednáním o ekonomických otázkách byla obnovena diskuse prezidentů Kypru a Severního Kypru o znovusjednocení ostrova; pod dojmem návštěvy generálního tajemníka OSN 1.2. oba přislíbili znásobit své snahy o dosažení dohody
- 16.3. další kolo jednání prezidentů obou komunit se týkalo zastoupení budoucí federace v EU
- 18.3. jednání prezidentů Kypru a Severního Kypru o následcích rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva z 5.3. o kompetencích severokyperských orgánů v projednávání majetkových nároků Řeků na Severním Kypru
- 18.4. v prezidentských volbách byl za účasti 76,37 % registrovaných voličů novou hlavou státu zvolen dosavadní premiér Derviş EROĞLU, který získal 50,35 % odevzdaných hlasů, zatímco stávající prezident Mehmet Ali Talat 42,87 %, Tahsin Ertuğruoğlu 3,81 %, Zeki Beşiktepe 1,61 %, Mustafa Kemal Tımkan 0,79 %, Arif Salih Kirdağ 0,43 % a Ayhan Kaymak 0,14 %; inaugurace 23.4.
- 18.4. úřadujícím předsedou vlády se stal ministr zahraničí Hüseyin ÖZGÜRGÜN
- 10.5. nově zvolený prezident jmenovala Irsena KÜÇÜK-a premiérem a pověřil jej sestavením nové vlády
- 17.5. slib předsedy vlády složil Irsen KÜÇÜK a jím navržená vláda (MZV Hüseyin ÖZGÜRGÜN), která 27.5. získala důvěru Republikánského shromáždění v poměru hlasů 31:16
- 26.5. obnoveny rozhovory prezidentů obou komunit, kterých se za Severní Kypr poprvé zúčastnil nový prezident Derviş Eroğlu, který před federací obou komunit dává přednost dohodě dvou svrchovaných států (předmětem jednání byly majetkové otázky)
- 3.6. plánované rozhovory prezidentů obou komunit byly na žádost prezidenta Christofíase odloženy

- 15.6. pokračovala jednání prezidentů obou komunit o majetkových otázkách
- 23.6. rozhovory prezidentů obou komunit se týkaly bezpečnostních otázek
- 9.7. prezidenti řecké a turecké komunity jednali o majetkových otázkách na svém 4. jednání v rámci OSN podporovaných jednání o znovusjednocení ostrova
- 4., 10. a 31.8. probíhala jednání prezidentů obou komunit o majetkových otázkách spojených se sjednocením ostrova

SEYCHELY

- 16.6. změny ve vládě, novým MZV se stal Jean-Paul ADAM

SIERRA LEONE

- 15.9. po 8 letech zrušila RB OSN svou rezolucí č. 1940 (2010) hospodářské sankce vůči zemi, zavedené po 11 let trvajícím občanské válce, stejně jako embargo na dovoz zbraní z r. 1997 a zákaz cestování rebelů; mandát Integrovaného úřadu pro mírový proces OSN UNIPSIL byl rezolucí č. 1941 (2010) ze stejného dne prodloužen o další rok, tj. do 15.9.2011, aby se mohl podílet na přípravě voleb v r. 2012
- 4.12. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Joseph B. DAUDA

SINT EUSTATIUS

- 1.4. novým správcem se stal Gerald BERKEL

SINT MAARTEN

- 31.5. úřadujícím správcem byl jmenován Reynold GROENEVELDT
- 7.9. guvernérkou jmenovala nizozemská královna bývalého ředitele letiště Eugena Holidaye (úřad převezme 10.10.)
- 17.9. parlamentní volby do Ostrovní rady s 15 členy za účasti 71,5 % oprávněných voličů
- 23.9. Sjednocená lidová strana (UPP) a Demokratická strana (DP) se dohodly na vládní koalici v čele se Sarah Westcott-Williamsovou
- 10.10. ostrov vyhlášen autonomní součástí Nizozemského království
- 10.10. úřad guvernéra nastoupil Eugene HOLIDAY
- 10.10. moci se ujala koaliční vláda stran UPP a DP, vedená premiérkou Sarah A. WESCOTT-WILLIAMS

SLOVENSKO

- 1.2. předseda Národní rady vyhlásil parlamentní volby do Národní rady na 12.6.
- 12.6. parlamentní volby do Národní rady se 150 členy za účasti 58,84 % oprávněných voličů
- 14.6. prezident pověřil vítěze voleb a dosavadního premiéra Roberta Fica vytvořením nové vlády
- 23.6. poté co mu Robert Fico vrátil pověření sestavit novou vládu, předal je prezident Ivetě Radičové, která již zahájila jednání o vládní koalici, s tím, aby do 8.7. sestavila novou vládu
- 6.7. předsedové čtyř pravicových stran SKDÚ-DS, SaS, KDH a Most-Híd podepsali koaliční dohodu
- 7.7. prezident vypsál na 18.9. všelidové referendum, mj. i o snížení počtu poslanců Národní rady ze 150 na 100 a o omezení jejich imunity, jak požadovala petice více než 350 tisíc občanů

- 8.7. ve II. kole byl na její ustavující schůzi zvolen se ziskem 80 hlasů novým předsedou Národní rady Richard SULÍK, zatímco jeho protikandidát Miroslav Číž získal jen 62 hlasy
- 8.7. demisi podala vláda premiéra Fica do rukou prezidenta republiky, který vzápětí jmenoval novou předsedkyní vlády prof. PhDr. Ivetu RADIČOVOU, PhD.
- 9.7. prezident jmenoval 14 členů nové vlády premiérky Radičové (MZV Ing. Mikuláš DZURINDA, CSc.)
- 10.8. poměrem hlasů 79:66 vyslovila Národní rada důvěru vládě premiérky Radičové
- 18.9. referendum, které se mj. týkalo i snížení počtu poslanců parlamentu a omezení jejich imunity, nebylo úspěšné, protože se ho zúčastnilo jen 22,84 % oprávněných voličů; pro snížení počtu členů Národní rady na 100 se vyslovilo 92,76 % a pro omezení jejich imunity 95,40 % hlasujících

SLOVINSKO

- 23.3. Ústavní soud potvrdil, že arbitrážní ujednání z r. 2009 o vytýčení hranice s Chorvatskem je v souladu s ústavou
- 6.6. ve všelidovém referendu se za účasti 42,66 % oprávněných voličů 51,54 % voličů vyslovilo pro souhlas s rozhodnutím teritoriálního sporu o území při hranici s Chorvatskem v Piranské zátocce Jaderského moře mezinárodním soudem; tím byla odstraněna překážka v pokračování přístupových jednání Chorvatska k EU
- 25.11. výměnou ratifikačních protokolů s Chorvatskem nabyla účinnosti dohoda o řešení teritoriálního sporu v Jaderském moři

SOMALILAND

- 26.6. prezidentské volby za účasti 50,31 % oprávněných voličů, v nichž podle prohlášení předsedy Národní volební komise Essa Yusufu Mohammeda z 1.7. zvítězil Ahmed Mohammed MOHAMOUD „Silaanyo“, který získal 49,59 %, zatímco dosavadní prezident Dahil Riyale Kahin 33,23 % a Faisal Ali Warabe 17,18 % odevzdaných hlasů (inaugurace 26.7.)
- 26.7. do úřadu nastoupili prezident Ahmed Mohammed Mohamoud „Silaanyo“ a viceprezident Abdirahman Abdillahi ISMAIL, jakož i ostatní členové vlády
- 28.7. prezident jmenoval novou 20-člennou vládu
- 29.7. od dosavadního ministra zahraničí Abdillahi Mohameda Dualleha převzal úřad jeho nástupce Dr. Abdillahi Mohamed OMER
- 11.9. Sněmovna stařešinů rozhodla o prodloužení svého mandátu, který skončil v r. 2007, o 3 roky a 8 měsíců; současně prodloužila funkční období Poslanecké sněmovny, které skončí v prosinci 2010, o 2 roky a 8 měsíců, jakož i prodloužila volební období současných zastupitelů regionálních a místních rad o dalších 18 měsíců (místopředseda Sněmovny stařešinů Saeed Jama Ali odůvodnil tento krok nemožností uspořádat v zemi volby na všech stupních státní správy)

SOMÁLSKO

- 28.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1910 (2010), která zmocňuje členské státy AU udržovat v Somálsku svou mírovou misi AMISOM do 31.1.2011 a doporučuje její navýšení do původně schváleného stavu 8 tisíc příslušníků (dosud má 3 700 vojáků z Ugandy a Burundi)

- 12.3. starosta Mogadiša Abdurisaq Mohamed Nor vyzval obyvatele města, aby opustili zóny bojů se vzbouřenci z milic al-Šabáb v severních oblastech města, proti kterým bude zahájena rozsáhlá ofenzíva vládních vojsk
- 15.3. vlivná súfistická skupina Ahlu Sunna Wal Jamaa, operující ve středním Somálsku, podepsala v centrále AU v Addis Abebě dohodu s premiérem Šermarkem o vstupu do jeho prozatímní vlády a o vojenské podpoře akcí vládního vojska proti milicím al-Šabáb v hlavním městě a celé zemi
- 19.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1916 (2010) o prodloužení mandátu skupiny pozorovatelů monitorujících mezinárodní zákaz vývozu zbraní do Somálska a Eritreje o dalších 12 měsíců, rozšíření počtu jejích členů a jejích pravomocí
- 16.5. při své první letošní schůzi Prozatímní parlament projednával nedostatky v její práci a vyslovil nedůvěru vládě premiéra Šermarka, ale současně i sesadil svého předsedu Sheikha Adena Nura „Madobeho“
- 17.5. prezident oznámil, že odvolá premiéra Omara Abdirašida Alího Šermarka pro jeho spory s předsedou parlamentu o způsobu vedení bojů proti islámským extremistům, útočícím na hlavní město (18.5. premiér odvolání odmítl jako protiústavní)
- 20.5. po konzultaci s právníky prezident Sheikh Sharif Ahmed zrušil své rozhodnutí o odvolání vlády a požádal premiéra Šermarka, aby pokračoval v úřadě
- 28.5. novým předsedou Přechodného federálního parlamentu byl zvolen Sharif Hassan Sheikh ADEN
- 3.7. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenoval prezident Yusufa Hassana Ibrahima DHEG-a
- 5.7. představitelé Východoafrického regionálního sdružení IGAD jednali v Addis Abebě o situaci v Somálsku s tím, aby vojska AU nahradily mírové jednotky OSN
- 22.7. ministři zahraničí AU schválili změnu mandátu mírové mise AMISOM, která umožní její účinnější obranu proti útokům milicí al-Šabáb
- 27.7. na summitu v Kampale rozhodla Africká unie zvýšit počet příslušníků mise AU v Somálsku AMISOM o 2 tisíce na 8 tisíc mužů v bojích proti militantům z al-Šabábu; navrhovanou změnu mandátu mise však summit AU na naléhání OSN odmítl
- 21.9. po sporech s prezidentem o podobě nové ústavy odstoupil předseda vlády Omar Abdirašid Alí Šermarke; úřadujícím předsedou vlády byl téhož dne jmenován Abdiwahid ILMI „Gonjeh“ (24.9. byl potvrzen parlamentem a ujal se funkce)
- 14.10. prezident jmenoval novým předsedou vlády Mohameda Abdullahi MOHAMED-a
- 30.10. Přechovný federální parlament schválil v poměru hlasů 297:91 při dvou abstencích jmenování Mohameda Abdullahi Mohameda předsedou vlády
- 12.11. premiér Mohamed jmenoval novou vládu (MZV Mohamed Abdullahi OMAR)
- 27.11. Přechodný federální parlament vyslovil 251 hlasy proti 92 nové vládě důvěru
- 23.12. RB OSN schválila rezoluci č. 1964 (2010) o zmocnění členských států k rozšíření mírové mise AU v Somálsku (AMISOM) z 8 na 12 tisíc příslušníků a k prodloužení jejího mandátu do 30.9.2011

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 27.10. zemřel vládce emirátu Rás al-Chajma šajch Sakr bin Muhammad al-Kásimí, na trůně jej zastoupí dosavadní korunní princ šajch SAÚD bin Sakr al-Kásimí; jeho starší nevlastní bratr a do r. 2003 korunní princ (nyní žijící v exilu) šajch

Chálid bin Sakr se téhož dne svévolně prohlásil novým emírem, Nejvyšší rada federace však jednomyslně vyslovila svou podporu šajchu Saúдови

SRBSKO

- 22.7. Mezinárodní soudní dvůr OSN (IJC) v Haagu rozhodl na žádost srbské vlády, že vyhlášení nezávislosti Kosova 17.2.2008 není v rozporu s mezinárodním právem
- 19.8. ministr pro lidská práva a národnosti Svetozar Ciplić odsoudil požadavek hlavního muftího islámské komunity v Srbsku Muamera Zukorliće na přiznání autonomie jihozápadní oblasti Sandžak s hlavním městem Novi Pazar, obydleného muslimskými Bosňáky, stejně jako požadavek předsedy Výboru pro obnovení Národní rady Sandžaku Džemala Suljeviće ze 16.8. na vytvoření muslimské republiky v rámci Srbska; obě iniciativy odsoudili jak poslanci za bosensko-muslimskou menšinu v srbském Národním shromáždění, tak vláda Černé Hory, na jejímž území se část historického Sandžaku rovněž nachází
- 14.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1953 (2010) o prodloužení mandátu dvou soudců Mezinárodního soudu pro zločiny v bývalé Jugoslávii (ICTY), aby dokončili projednávané případy
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1966 (2010) o zřízení Reziduálního mechanismu mezinárodních trestních tribunálů (IRMCT), aby tyto tribunály mohly dokončit projednávání ještě otevřených případů válečných zločinů ve Rwandě a bývalé Jugoslávii

SRÍ LANKA

- 12.1. prezident Rajapakse přislíbil hospodářskou pomoc a dohodu o rozdělení moci poraženým Tamilům, bude-li znovu zvolen do čela státu; má být současně zřízena i druhá komora parlamentu, která umožní větší zastoupení Tamilů a jejich vliv na zákonodárství země
- 26.1. prezidentské volby s 22 kandidáty vyhrál dosavadní prezident Mahinda RAJAPAKSE, který získal za účasti 74,50 % oprávněných voličů podporu 57,88 % z nich, zatímco druhý v pořadí generál Sarath Fonseka 40,15 % ; na dalších místech se umístili Mohomad Cassim Mohomad Ismail (0,38 %), Achala Ashoka Suraweera (0,25 %), Channa Janaka Sugathsiri Gamage (0,22 %), W.V. Mahiman Ranjith (0,18 %), A.S.P. Liyanage (0,14 %), Sarath Manamendra (0,09 %), M.K. Shivajilingam (0,09 %), Ukkubanda Wijekoon (0,09 %), Lal Pereira (0,09 %), Siritunga Jayasuriya (0,08 %), Vikramabahu Karunaratne (0,07 %), Aithurus M. Illias (0,06 %), Wije Dias (0,04 %), Sanath Pinnaduwa (0,03 %), M. Mohamed Musthaffa (0,03 %), Battaramulle Seelarathana Thero (0,03 %), Senaratna de Silva (0,03 %), Aruna de Zoyza (0,03 %), Upali Sarath Kongahage (0,02 %) a Muthu Bandara Themiminulla (0,02 %)
- 27.1. poražený kandidát Fonseka se odvolal na prokázané volební podvody a podal oficiální protest Volební komisi proti výsledku voleb, které byly podle něj zfalšovány
- 2.2. Nejvyšší soud nařídil, že nové funkční období znovu zvoleného prezidenta Rajapakseho začne až 19.11.2010, i když poslední prezidentské volby byly svolány 2 roky před skončením prvního Rajapakseho mandátu a ten proto požadoval nástup do druhého mandátu až v listopadu 2011

- 8.2. poražený kandidát generál Fonseka, který se obrátil na soud kvůli neregulérnosti prezidentských voleb 26.1., byl zatčen obrojenými silami; je obviněn z protizákonného konání, když se jako voják v činné službě politicky angažoval před převzatím své kandidatury na úřad prezidenta
- 9.2. prezident rozpustil Parlament a vyhlásil volby do nového na 8.4. s tím, že 22.4. by se měla sejít jeho ustavující schůze
- 9.3. parlament prodloužil mimořádný stav v zemi až do voleb 8.4.
- 8.4. parlamentní volby do Parlamentu s 225 členy s účastí 61,26 % oprávněných voličů
- 20.4. opakované parlamentní volby v okresech Nawalapitiya a Trincomalee, v nichž byly původní výsledky anulovány z důvodů násilí v den voleb; jejich výsledky neovlivní rozložení sil v Parlamentu
- 21.4. novým předsedou vlády byl jmenován Disanayaka Mudiyanselage DŽAJARATNE
- 21.4. nástup nové vlády s 38 členy (MZV Gamini Lakshman PEIRIS), kterou 23.4. potvrdil parlament
- 22.4. nově zvolený Parlament zvolil na ustavující schůzi svým předsedou Chamala RAJAPAKSE-ho
- 4.5. vláda ohlásila uvolnění podmínek mimořádného stavu, platného v zemi po 27 let; příslušný zákon schválil parlament 5.5.
- 5.5. vláda rozšířena o další 4 ministry
- 6.5. ministr obrany oznámil, že polovina ze 70 nařízení mimořádného stavu byla zrušena
- 6.5. vláda oznámila vytvoření 7-členné Komise poučení a usmíření, která má zkoumat, zda během občanské války s LTTE nedocházelo k válečným zločinům
- 11.8. činnost zahájila vládou jmenovaná Komise poučení a usmíření, která má prošetřit příp. válečné zločiny v posledním období občanské války v letech 2002-2009
- 7.9. Nejvyšší soud potvrdil legálnost 18. dodatku k ústavě a určil, že k jeho přijetí není třeba schválení lidovým referendem
- 8.9. poměrem hlasů 161:17 schválil Parlament ústavní změny podle 18. dodatku, které mj. ruší dosavadní omezení počtu mandátů prezidenta na dvě po sobě jdoucí funkční období a významně zvyšují jeho pravomoci při jmenování vrcholných soudců a členů volební komise (hlavní opoziční strana hlasování bojkotovala)
- 19.11. inaugurace prezidenta Rajapakseho na druhé šestileté funkční období
- 18.12. vláda povolila vstup do země třem vyšetřovatelům OSN, zajímajícím se o údajné válečné zločiny spáchané na závěr války s LTTE v r. 2009; v červnu 2010 členům vyšetřujícího panelu, právě jmenovaného generálním tajemníkem OSN, vláda odmítla udělit vstupní víza

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- II/10 prezident oznámil konání voleb 25.4., což opoziční strany odmítly s poukazem na jejich možné zmanipulování, budou-li se konat v tak krátkém termínu
- 12.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1913 (2010) o prodloužení mise OSN v Čadu a Středoafrické republice MINURCAT do 15.5.2010
- 14.3. oznámeno potlačení pokusu o svržení prezidenta Bozizého před prezidentskými a parlamentními volbami, plánovanými na 25.4.
- 31.3. prezident Bozizé vydal dekret o odsunutí voleb na 16.5.

- 29.4. parlament potvrdil rozhodnutí Nezávislé volební komise o odložení prezidentských voleb, plánovaných na 16.5., na neurčito z administrativních důvodů a prodloužil mandát prezidenta až do doby, kdy bude možno volby uspořádat
- 10.5. Národní shromáždění rozhodlo o prodloužení mandátu prezidenta Bozizého bez časového omezení
- 12.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1922 (2010) o prodloužení mandátu mise OSN MINURCAT do 26.5.
- 25.5. RB OSN schválila rezoluci č. 1923 (2010) o ukončení působení mise OSN MINURCAT do 31.12.2010 a její stažení z území Čadu a Středoafričké republiky

SÚDÁN

- 19.1. při oslavě 5. výročí skončení jihosúdánské rebelie prohlásil prezident Bašír, že ústřední vláda akceptuje oddělení jižních oblastí, pokud se pro ně vysloví jejich obyvatelstvo
- 9.2. při příležitosti návštěvy čadského prezidenta Débyho v Súdánu se po dvoudenních jednáních obě země dohodly na ukončení nepřátelství a Čad vyzval protivládní rebely usídlené v Súdánu, aby složili zbraně
- 20.2. rámcovou mírovou dohodu uzavřeli v čadské Ndjameně zástupci vlády a hlavního vzbouřeneckého hnutí v Dárfúru, Hnutí spravedlnosti a rovnosti (JEM); podepsána prezidentem Bašírem 23.2. v Kataru, téhož dne začalo propouštění zajatých příslušníků JEM
- 26.2. hlavní politické strany ze severu i jihu země se dohodly na rozdělení míst v ústředním parlamentu tak, že ke zvoleným zástupcům autonomie bude jmenováno následně dalších 40 představitelů z Jižního Súdánu, aby mohli poslanci z autonomie blokovat ústavní změny
- 18.3. vláda uzavřela příměří s Hnutím pro osvobození a spravedlnost – střechovou organizací 10 menších vzbouřeneckých skupin, působících v Dárfúru – a tak po obdobné dohodě s JEM z února zůstává v otevřeném konfliktu s jedinou vzbouřeneckou skupinou, frakcí Súdánské osvobozené armády vedenou Abdulem Wahidem; příměří otevírá cestu k zahájení multilaterálních jednání o uzavření míru v Dárfúru
- 31.3. svou kandidaturu na úřad prezidenta odvolal představitel SPLM Yassir Arman s odvoláním na mimořádný stav v Darfúru a následné možné zmanipulování prezidentských voleb ve dnech 11.-13.4.; potvrdil však, že jeho strana se zúčastní parlamentních a obecných voleb, které proběhnou ve stejném termínu
- 1.4. dalších 9 opozičních stran se připojilo k bojkotu prezidentských voleb ze strany SPLM
- 2.4. hlavní opoziční severosúdánská strana al-Umma požádala o odložení voleb o 4 týdny, aby mohl být vytvořen nezávislý orgán dohlížející na činnost volební komise (o definitivním stanovisku se Umma rozhodla 8.4.)
- 3.4. přes hrozbu bojkotem řady opozičních stran potvrdila Národní volební komise, že volby proběhnou v plánovaném termínu 11.-13.4.
- 7.4. SPLM oznámila, že se nezúčastní parlamentních a municipálních voleb ve 13 z 15 států severní části země; důvodem jsou její obavy z volebních podvodů a bezpečnostní rizika (EU stáhla své pozorovatele při volbách z oblast Dárfúru)
- 8.4. hlavní opoziční strana na severu země al-Umma se rozhodla připojit se k bojkotu všech druhů voleb

- 11.-13.4. prezidentské a parlamentní volby do Národního shromáždění se 450 členy, volby guvernérů a zákonodárných sborů 25 států, stejně jako volby prezidenta a zákonodárného sboru Jižního Súdánu
- 12.4. Volební komise prodloužila z technických příčin termín voleb ze tří na pět dní, tj. do 15.4.
- 15.4. prezident Bašír nabídl opozičním stranám vstup do koaliční vlády s jeho Stranou národního kongresu (NCP)
- 26.4. vítězem prezidentských voleb byl Volební komisí vyhlášen Umar Hassan Ahmad Al-BAŠÍR, který získal 68,24 % odevzdaných hlasů, zatímco na dalších místech se umístili Yassir Arman (21,69 %), Abdullah Deng Nhial (3,92 %), Hatim al-Sirr Ali (1,93 %), Sadiq al-Mahdí, který z voleb odstoupil, získal 0,96 %; Kamil Idriss získal 0,76 %, Mahmood Ahmed Jaha 0,71 %, Mubarak al-Fadil 0,49 %, Munir Sheikh El-din Jallab 0,40 %, Abdel-Aziz Khalid 0,34 %, Fatima Abdel-Mahmood 0,30 % a Mohamed Ibrahim Nugud 0,26 % oprávněných voličů; inaugurace 27.5.
- 29.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1919 (2010) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIS do 30.4.2011
- 24.5. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Ahmed Ibrahim AL-TAHIR a novým předsedou Rady států byl zvolen Adam Hamid MUSA
- 27.5. slib na další funkční období složil prezident polní maršál Omar Hassan Ahmad AL-BAŠÍR
- 29.5. složením slibu se funkcí ujali první viceprezident Salva KIIR MAYERDIT a druhý viceprezident Ali Osman Muhammad TAHA
- 30.5. prezident rozpustil vládu a jmenoval přechodnou správu země
- 16.6. prezident Bašír oznámil složení koaliční vlády národní jednoty s 35 členy (MZV Ali Ahmed KARTI)
- 29.7. vládnoucí strana Národní kongres (NCP) zpochybnila konání referenda o odtržení Jižního Súdánu, dokud nebude definitivně rozhodnuto o jeho hranicích se zbytkem Súdánu
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1935 (2010) o prodloužení mandátu hybridní mise OSN a AU v Dárfúru UNAMID do 31.7.2011
- 3.9. generálním sekretářem komise organizující referendum 9.1.2011 o postavení Jižního Súdánu byl jejími členy jednomyslně zvolen zástupce ústřední vlády Mohammed Osman Al-Nijoumi
- 29.9. ústřední vláda na žádost příslušné komise posunula do 15.11. uzávěrku registrace voličů pro referendum, které má 9.1.2011 rozhodnout o osudu Jižního Súdánu, což ohrožuje dohodnutý harmonogram
- 5.10. zveřejněn harmonogram referenda o odtržení Jižního Súdánu, které začne 9.1.2011
- 10.10. prezident Bašír napadl představitele Jižního Súdánu, že nedodržují podmínky mírové dohody a vyzval k jednání o sporných bodech, které mohou ohrozit mírový průběh referenda
- 14.10. RB OSN schválila rezoluci č. 1945 (2010) o prodloužení mandátu panelu expertů monitorujícího dodržování zbraňového embarga v oblasti Dárfúru, a to do 19.10.2011
- 16.10. vládní strana Národní kongres (NCP) oznámila, že dojde k odložení plebiscitu ve sporném území Abyei, bohatém na ropné zásoby, který podle rámcové mírové smlouvy z r. 2005 měl proběhnout současně s referendem o samostatnosti Jižního Súdánu

15.11. začala registrace voličů do referenda o statutu Jižního Súdánu, 27.11. byla prodloužena do 8.12.

SURINAM

- 25.5. parlamentní volby do Národního shromáždění s 51 členem za účasti 73,21 % oprávněných voličů
- 30.6. novou předsedkyní Národního shromáždění byla hlasy 26 poslanců proti 24 zvolena Jennifer GEERLINGS-SIMONS
- 19.7. již v prvním kole zvolilo Národní shromáždění novým prezidentem Désiré Delano BOUTERSE-ho, který získal 36 hlasů (tedy o 2 více než požaduje ústava), zatímco jeho protikandidát Chandrikapersad Santokhi 13 hlasů; 1 hlas byl neplatný; nově zvolený prezident i jeho zástupce Robert AMEERALI, který bude podle ústavy předsedat vládě, se funkce ujali 12.8.
- 13.8. jmenována nová vláda (MZV Winston LACKIN)

SVATÁ HELENA

- 12.4. do funkce magistrátu (*Chief Islander*) na ostrově Tristan da Cunha byl ustaven Ian LAVARELLO
- 15.9. novým správcem ostrova Tristan da Cunha se stal Sean BURNS

SVATÁ LUCIE

- 20.4. předsedkyní Senátu byla zvolena Leonne THEODORE-JOHN

SVATÝ KRYŠTOF A NEVIS

- 25.1. parlamentní volby do Národního shromáždění s 15 členy za účasti 81,24 % oprávněných voličů
- 27.1. předsedou vlády byl počtvrté za sebou zvolen Dr. Denzil Llewellyn DOUGLAS
- 7.2. jmenována nová vláda (MZV Samuel CONDOR)
- 10.3. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Curtis MARTIN

SVATÝ TOMÁŠ

- I/10 změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 6.5. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Artemido de Jesus RIBEIRO DOS PRAZERES
- 1.8. parlamentní volby do Národního shromáždění s 55 členy za účasti 88,45 % oprávněných voličů
- 13.8. novým premiérem byl jmenován Patrice Emery TROVOADA
- 14.8. slib složila nová vláda (MZV Manuel Salvador DOS RAMOS)
- 11.9. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Evaristo do Espírito Santo CARVALHO

SVATÝ VINCENC A GRENADINY

- 11.1. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 14.11. premiér Gonsalves rozpustil Poslaneckou sněmovnu k 15.11. a vypsál volby do nového parlamentu na 13.12.
- 13.12. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 21 členy se uskutečnily za volební účasti 62,33 %
- 19.12. slib složila nová vláda (MP Ralph Everard GONSALVES, MZV Douglas SLATER)

SWAZIJSKO

- 6.8. kvůli milostné aféře s královnou Nothando LaDube odstoupil ministr spravedlnosti Ndumiso Mamba, zatímco královně král Mswati III. nařídil domácí vězení a následně ji zapudil

SÝRIE

- 31.12. skončila platnost pozorovatelské mise OSN UNDOF, dohlížející na příměří mezi Sýrií a Izraelem na Golanských výšinách

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 15.1. předseda Národního parlamentu Peter Kenilorea oznámil jeho rozpuštění k 24.4.
- 21.4. protože se nezúčastnili zasedání Národního parlamentu, který odmítl vládní návrh na politickou reformu, a vzbudili podezření, že jsou zkorumpováni, odvolal premiér Sikua 5 ministrů svého kabinetu a 22.4. jmenoval jejich nástupce (MZV zůstává)
- 22.6. generální guvernér svolal na doporučení premiéra Sikuy volby Národního parlamentu na 4.8.
- 4.8. parlamentní volby do Národního parlamentu s 50 členy
- 25.8. novým předsedou vlády byl zvolen Danny PHILIP, který získal podporu 26 členů parlamentu, zatímco jeho protikandidát Steve Abana 23 hlasy; jeden hlas byl neplatný
- 27.8. jmenována nová vláda (MZV Peter Shanel AGOVAKA)
- 8.9. novým předsedou Národního parlamentu byl zvolen Sir Allan KEMAKEZA, když získal podporu 27 jeho poslanců, zatímco jeho protikandidáti Francis Billy Hilly a Fred Fono získali hlas 17, resp. 3 poslanců

ŠPANĚLSKO

- 9.6. katalánský parlament zahájil legislativní proces, jehož cílem je uspořádat referendum o nezávislosti dosavadní autonomní oblasti
- 28.6. Ústavní soud shledal neústavním 14 článků autonomního statutu Katalánska, který mu měl zajistit větší míru nezávislosti na ústřední vládě; zejména odsoudil definici Katalánců jako národa a nadřazenost katalánštiny španělštině
- 10.7. poté, co Ústavní soud odmítl uznat Katalánce jako státotvorný národ a katalánštinu nadřadit v Katalánsku španělštině, proběhla v Barceloně za účasti milionu občanů manifestace za nezávislost oblasti
- 5.9. baskická separatistická organizace ETA vyhlásila jednostranné a časově neomezené příměří (6.9. je vláda označila za nedostatečné; ETA se má „zcela a na věky zřítí násilí“)
- 26.9. vláda odmítla nejnovější nabídku separatistické skupiny ETA na trvalé příměří, dokud se tato nevzdá násilí a neodzbrojí se
- 20.10. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí se stala Trinidad JIMÉNEZ GARCÍA-HERRERA
- 21.10. španělská a britská vláda se dohodly na obnovení třístranných rozhovorů o budoucnosti Gibraltarů, které 14.10. jednostranně přerušil hlavní ministr tohoto území Caruana kvůli konfliktu s úředníky španělské Civilní gardy 28.9.
- 28.11. v regionálních volbách v Katalánsku zvítězila nacionalistická strana Konvergence a jednota (CiU), která usiluje o jeho osamostatnění na Španělsku

ŠVÉDSKO

- 19.9. parlamentní volby do Říšského sněmu s 349 členy za účasti 84,63 % oprávněných voličů
- 4.10. předsedou Říšského sněmu byl znovu zvolen Per WESTERBERG
- 5.10. oznámeno složení nové menšinové vlády (MP John Fredrik REINFELDT, MZV Nils Daniel Carl BILDT)

ŠVÝCARSKO

- 22.9. poté, co ministři dopravy a infrastruktury Moritz Leuenberger a financí Hans-Rudolf Merz rezignovali v souvislosti s odchodem do důchodu 31.10. a Spolkové shromáždění zvolilo hlasy 159 ze 245 poslanců novou členkou Spolkové rady ministryni dopravy a infrastruktury Simonettu SOMMARUGA, získaly ženy v sedmičlenné vládě většinu; novým ministrem financí se stal Johann SCHNEIDER-AMMANN, který získal podporu 144 poslanců
- 27.9. došlo k přerozdělení postů ve vládě s tím, že Simonetta Sommaruga převzala rezort spravedlnosti a policie, její předchůdkyně ve funkci Eveline Widmer-Schlumpf převzala portfolio ministra financí; Johann Schneider-Ammann se stal ministrem hospodářství, zatímco prezidentka a dosavadní ministryně Doris Leuthard převzala odpovědnost za dopravu a infrastrukturu (životní prostředí, energetika a spoje)
- 29.11. předsedou Národní rady byl zvolen Jean-René GERMANIER a předsedou Rady států Hansheiri INDERKUM
- 8.12. získkem 109 ze 189 platných hlasů členů Spolkového shromáždění byla prezidentkou na rok 2011 zvolena Micheline CALMY-REY a viceprezidentkou hlasy 146 ze 222 volitelů Eveline WIDMER-SCHLUMPF (nástup funkce 1.1.2011)

TÁDŽIKISTÁN

- 28.2. za účasti 90,84 % oprávněných voličů se konaly parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 63 členy; 2. kolo proběhne pouze v jednom volebním obvodu, kde žádný z kandidátů nezískal více než 50 % odevzdaných hlasů, a to do 25.4.
- 3.3. opoziční Strana islámské obrody ohlásila, že soudní cestou napadne výsledky voleb, v nichž docházelo k volebním podvodům, jak potvrdili i mezinárodní pozorovatelé OBSE
- 10.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 14.3. 2. kolo voleb v posledním obvodu, kde nebyl dosud rozhodnuto o poslanci
- 16.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Šukurdžon ZUCHUROV
- 25.3. nepřímé volby do Národního shromáždění s 33 členy
- 23.4. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Machmadsaid UBAJDULLOJEV
- 2.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

TANZÁNIE

- 31.10. prezidentské volby za účasti 7 kandidátů a parlamentní volby do Národního shromáždění s 239 přímo volenými členy (107 je voleno nepřímo)
- 5.11. Národní volební komise oznámila, že prezidentem byl znovu zvolen Jakaya Mrisho KIKWETE, který obdržel 61,2 % odevzdaných hlasů, zatímco Willibrod Peter Slaa 26,3 % , prof. Ibrahim Haruna Lipumba 8,1 %, Peter Mziray Kuga 1,1 %, Hashim Spunda Rungwe 0,3 %, Fahmi Nassoro Dovutwa

- 0,2 % a Muttamwega Bhatt Mgayhwa rovněž 0,2 % odevzdaných hlasů, neplatné hlasy – 2,6 % (inaugurace 6.11.); účast 42,8 %
- 12.11. předsedkyní Národního shromáždění byla na jeho ustavujícím zasedání zvolena Anne MAKINDA
- 23.11. prezident oznámil složení nové vlády (MP Mizengo Kayanza Peter PINDA, MZV Bernard Kamilius MEMBE)

TATARSTÁN

- 22.1. prezident Mintimer Šajmijev oznámil prezidentu RF záměr odstoupit v březnu z funkce; prezident následně nominoval jeho nástupcem Röstäma Minnichanova
- 25.3. úřad prezidenta nastoupil dosavadní premiér Röstäm Nurgäli uli MINNECHANOV
- 26.3. úřadujícím předsedou vlády se stal Ravil Faty uli MURATOV
- 22.4. novým předsedou vlády byl jmenován Ildar Šafkat uli CHALIKOV

THAJSKO

- 15.1. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 9.3. vláda vyhlásila mimořádný stav v Bangkoku a sedmi sousedních provinciích v termínu 11.-23.3., kdy má dojít k masovým protestům přívrženců Tchaksina Šinawatry
- 23.3. vláda prodloužila mimořádná bezpečnostní opatření v hlavním městě a okolí o další týden
- 28.3. aby obnovil klid a omezil násilí v zemi, zahájil premiér Abhisit Vedžadžíva jednání s protestujícími přívrženci svrženého premiéra Šinawatry
- 30.3. přívrženci Tchaksina Šinawatry odmítli účast na další fázi jednání s premiérem, dokud nezmění názor na rozpuštění parlamentu do 15 dní a urychlené vypsání předčasných voleb
- 7.4. vláda přerušila rozhovory s opozicí a vyhlásila výjimečný stav v Bangkoku a okolí poté, co přívrženci Tchaksina Šinawatry obsadili budovu parlamentu
- 12.4. na stranu opozice se *de facto* postavil vrchní velitel ozbrojených sil generál Anupong Prachinda, když připustil rozpuštění parlamentu jako způsob vyřešení dlouhotrvající vnitřní krize
- 24.4. premiér Vedžadžíva odmítl výzvu protestantů k obnovení rozhovorů a pohrozil vojenským zákrokem proti nespokojencům, kteří ovládli obchodní centrum Bangkoku
- 26.4. příslušníci provládního hnutí vyzvali vládu k vyhlášení výjimečného stavu a k radikálnímu zásahu proti přívržencům Tchaksina Šinawatry poté, co jimi inspirované nepokoje zachvátily další provincie mimo hlavní město
- 3.5. ve snaze uklidnit politickou situaci v zemi nabídl premiér Vedžadžíva svou rezignaci a vypsání předčasných parlamentních voleb na 14.11.2010
- 16.5. úřady odvolaly plánovaný zákaz vycházení v Bangkoku a okolí ve snaze vyjít vstříc opozici, která tím podmínila účast na jednání s vládou o vyřešení politické krize v zemi
- 18.5. vláda odmítla jednání s přívrženci svrženého premiéra, které chtěl zprostředkovat předseda Senátu Prasobsuk Boondej, a to doby než ukončí své násilné akce v ulicích hlavního města
- 19.5. armáda ukončila blokádu středu hlavního města přívrženci bývalého premiéra Šinawatry, kteří se vzdali a své násilné protesty trvající dva měsíce odvolali

- 20.5. vláda prodloužila zákaz vycházení v Bangkoku a 23 dalších provinciích o další 3 měsíce
- 2.6. parlament vyslovil poměrem hlasů 246:186 důvěru vládě premiéra Vedžadžívy po kritice opozice, že nezvládla protesty přívrženců bývalého premiéra Šinawatry
- 10.6. premiér Vedžadžíva předložil veřejnosti plán národního usmíření a slíbil jmenovat panel, který vyšetří násilí v Bangkoku, jakož i další komisi, která připraví revizi ústavy
- 6.7. vláda prodloužila výjimečný stav v 19 provinciích, vč. hlavního města (20.7. byl zrušen v severních provinciích Lampang, Roi Et a Sakon Nakhon, v ostatní dále trvá)
- 28.7. premiér potvrdil platnost dekretu o výjimečném stavu v Bangkoku, zatímco v 9 provinciích byl během července výjimečný stav odvolán; mimořádná bezpečnostní opatření budou postupně odstraňován v 15 dalších provinciích
- 4.8. při pravidelné roční obměně ve vedení ozbrojených sil jmenoval premiér novým vrchním velitelem armády generála Prayutha CHAN-OCHA
- 16.8. vláda zrušila výjimečný stav v dalších třech provinciích (Chiang Mai, Chiang Rai a Ubon Ratchathani) na severu a severovýchodě země, stanné právo nadále platí v sedmi provinciích vč. hlavního města
- 19.9. na 4. výročí svržení vlády Tchaksina Šinawatry obnovili své protivládní protesty jeho přívrženci ze Spojené fronty za demokracii a proti diktatuře (UDD), známí jako „červené košile“
- 21.12. vláda zrušila po více než 8 měsících výjimečný stav v hlavním městě a okolních 6 provinciích

TCHAJWAN

- 31.3. v Taipei byla zahájena jednání Tchajwanu a Číny o liberalizaci vzájemného obchodu
- 17.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.6. zástupci vlád Tchajwanu a Číny ukončili jednání o podrobnostech dohody o volném obchodu mezi oběma zeměmi ECFA; podepsána byla 29.6. ve městě Čchung-čching, platnost nabyla 12.9.
- 12.9. Zákonodárny jüan schválil rámcovou dohodu o hospodářské spolupráci (ECFA) s pevninskou Čínou

TIBET – XIZANG

- 15.1. novým guvernérem Tibetu byl jmenován dosavadní zástupce guvernéra Padma CHOLING, jeho předchůdce Qiangba PUNCOG se stal předsedou Regionálního lidového kongresu (oblastního parlamentu)
- 28.2. 11. pančhenlama Gyalcchän Norbu se stal jedním ze 13 členů národního výboru Politické poradní konference čínského lidu, poradního orgánu legislativy ČLR

TOGO

- 28.2.1. Nezávislá národní volební komise posunula termín prezidentských voleb na žádost opozice z 28.2. na 4.3.
- 4.3. v prezidentských volbách zvítězil za volební účasti 65,7 % oprávněných voličů Faure Essozimna GNASSINGBÉ, který získal 60,88 % odevzdaných hlasů; za ním se umístili Jean-Pierre Fabre (33,93 %), Yawovi Agboyibo (2,95 %), Mensa Agbeyome Kodjo (0,85 %), Brigitte Kafui Adjamagbo-Johnson (0,65 %), Bassabi Kagbara (0,40 %) a Nicholas Lawson s 0,29 % odevzdaných hlasů

- 5.3. opoziční Svaz sil pro změnu (UFC) si stěžoval na rozsáhlé podvody v prezidentských volbách
- 6.3. volební komise prohlásila vítězem prezidentských voleb Faure Gnassingbeho, který získal 60,88 %, zatímco jeho hlavní oponent z opozičního UFC Fabre 33,93 %; UFC oznámil, že se proti výsledku voleb odvolá k Ústavnímu soudu
- 18.3. výsledky potvrdil Ústavní soud, který zamítl stížnosti podané všemi kandidáty kromě Nicholase Lawsons (inaugurace)
- 27.5. uzavřena koaliční dohoda mezi dosud vládnoucím Sdružením tožského lidu (RPT) a opozičním Svazem sil pro změnu (UFC)
- 28.5. jmenována nová vláda (MP Gilbert Fossoun HOUNGBO, MZV Elliott OHIN)
- 22.11. Ústavní soud vyloučil 9 bývalých poslanců za Svaz sil pro změnu (UFC) z Národního shromáždění, kteří podváděli při svém odchodu z vládnoucí strany Sdružení tožského lidu (RTP) po volbách v říjnu 2007 a kteří v srpnu 2010 po rozporu s vedením UFC o koalici s RPT založili Národní alianci pro změnu (ANC)

TOKELAU

- 21.2. hlavou vlády Ariki Faipule (Ulu-o-Tokelau) se stal Kuresa NASAU

TONGA

- 15.4. Zákonodárné shromáždění sice schválilo zákon o rozšíření počtu poslanců volených lidovým hlasováním z 9 na 17, nikoliv však prováděcí zákon o vytvoření nových volebních obvodů, což může ohrozit konání voleb do nového parlamentu, plánovaných na listopad 2010
- 30.9. král rozpustil Zákonodárné shromáždění a vypsál volby na 25.11.
- 25.11. za účasti 89 % oprávněných voličů se konaly 1. přímé parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění Fale Alea s 26 členy, z nichž 17 tvoří přímo volení zástupci lidu (*House of People's Representatives*) a 9 je vyhraženo zástupcům šlechty (*House of Nobles*), volených 54 titulárními náčelníky šlechtických rodin
- 3.12. prozatímním předsedou Zákonodárného shromáždění král jmenoval lorda TUPOU
- 21.12. Zákonodárné shromáždění zvolilo novým předsedou vlády představitele domorodé šlechty lorda TUVAKANO-a, který s podporou dalších 8 jmenovaných zástupců šlechty a pěti nezávislých poslanců porazil předsedu vítězné Demokratické strany Samuelu Akilisi Pohivu poměrem hlasů 14:12
- 31.12. nominovaný premiér Tu'ivakano jmenoval novou vládu, v níž bude i ministrem zahraničí

TRINIDAD A TOBAGO

- 9.4. premiér Manning rozpustil 6. parlament
- 21.4. premiéři Trinidadu a Tobaga a Grenady podepsali smlouvu o delimitaci vzájemných hranic na moři i pod mořem (24.4. ji schválily obě vlády a 27.4. vstoupila v platnost)
- 24.5. předčasné parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 41 členem za účasti 69,44 % registrovaných voličů
- 26.5. parlament zvolil novou předsedkyní vlády Kamla PERSAD-BISSESSAR
- 28.5. prezident jmenoval novou vládu (MZV Dr. Surujrattan RAMBACHAN)
- 18.6. předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Wade MARK a předsedou Senátu Timothy HAMEL-SMITH

TUNISKO

- 14.1. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Kamel MORJANE
- 12.10. předsedou Národního shromáždění znovu zvolen Fouad MEBAZAÂ
- 29.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

TURECKO

- 25.1. náčelník generálního štábu generál Ilker Basbug rozhořčeně popřel zprávy médií, které nařkly ozbrojené síly z příprav svržení vlády
- 25.2. prezident oznámil, že politické napětí spojené s údajnou přípravou vojenského převratu bude po dohodě s předsedou vlády a náčelníkem generálního štábu vyřešeno zákonnými prostředky; napětí mezi islamistickou vládou a sekulární armádou vzrostlo po zatčení kolem 50 důstojníků, podezřelých z přípravy sesazení vlády v tzv. tajném hnutí „Ergenekon“
- 22.3. vláda zahájila konzultace s opozicí o návrhu na revizi ústavy, která má pomoci zemi vyhovět požadavkům EU před jeho přijetím
- 19.4. parlament zahájil debatu o ústavních změnách, které mají vést k prohloubení demokracie a přesunout mimořádné pravomoci justice a ozbrojených sil na volené orgány; změny mají usnadnit přijetí norem EU pro politický život v zemi, změnit systém jmenování soudců vyšších soudů, ztížit podmínky pro rozpuštění politických stran a postavit příslušníky ozbrojených sil pod jurisdikci civilních soudů
- 27.4. opoziční Republikánská lidová strana oznámila, že předloží návrh Ústavnímu soudu na zrušení ústavních dodatků, pokud budou přijaty a podpisem prezidenta nabudou platnosti
- 28.4. uzavřeno 1. kolo jednání o kontroverzních změnách ústavy s tím, že všech 27 dodatků získalo podporu více než 330 poslanců a postoupilo do 2. kola hlasování, kde musí získat 367 hlasů, aby byly přijaty, nebo více než 330 hlasů, aby bylo postoupeno k národnímu referendu; pokud dodatek získá méně než 330 hlasů, považuje se za odmítnutý
- 7.5. po čtyřdenním jednání plána potvrdil parlament ve 2. kole hlasy 336 poslanců z 550 členů Velkého lidového shromáždění Turecka 26 změn ústavy (proti hlasovalo 72 poslanců); protože se tak nestalo požadovanou dvoutřetinovou většinou 367 hlasů, budou změny ještě předloženy ke schválení celonárodnímu referendu.
- 12.5. prezident podepsal ústavní změny, které budou předloženy ke schválení veřejnosti v referendu, a schválil jeho uspořádání
- 13.5. předseda Vrchní volební komise Kirdar Özsoylu oznámil, že referendum o změnách ústavy proběhne 12.9.
- 14.5. hlavní opoziční laická Republikánská lidová strana podala stížnost Ústavnímu soudu a žádá zrušení návrhu na ústavní změny
- 8.7. Ústavní soud anuloval ty články ústavních změn, které ve věci jmenování členů Ústavního soudu a Nejvyšší rady soudců a prokurátorů (HSYK) omezují dosavadní pravomoci ozbrojených sil a soudní moci; ostatní návrhy na změnu ústavy mohou být předloženy ke schválení lidovému referendu 12.9.
- 7.8. soud zrušil obvinění 102 vojenských hodnostářů z účasti na protivládním spiknutí „Ergenekon“, které bylo proti nim vzneseno prokuraturou v červenci; zbývajících 94 obviněných osob může být dále vyšetřováno
- 9.8. k 1.9. jmenovala vláda náčelníkem generálního štábu generála Işıka KOSANER- a a vrchním velitelem pozemních ozbrojených sil generála Erdala ÇEYLANOĞLU (do funkcí instalováni 27.8.)

- 12.9. za účasti 73,71 % oprávněných voličů schválilo referendum hlasy 57,88 % zúčastněných 26 změn ústavy (42,12 % voličů se vyslovilo proti nim)

TURKMENISTÁN

- 15.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
9.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
8.10. změny ve vládě (MZV zůstává)

TURKS A CAICOS

- 20.9. britský ministr pro zámořská území Henry Bellingham oznámil odložení parlamentních voleb, plánovaných na červenec 2011, aby mohly pokračovat práce na prohloubení reformy správy a hospodaření s veřejnými prostředky na ostrovech v zájmu jejich finanční stability
- 5.10. petice občanů ve věci zavedení přímé správy Velké Británie nad ostrovy v srpnu 2009 byla předána výboru OSN; petice hodnotí tento akt jako útok na lidská práva občanů, žádá stanovení harmonogramu návratu k parlamentní demokracii a vyzývá OSN ke zřízení pozorovatelské mise nad uplatňováním přímé správy

TUVA

- 10.10. volby do Velkého churalu, dvoukomorového parlamentu republiky

TUVALU

- 16.4. novým generálním guvernérem se stal Sir Iakoba Taeia ITALELI
- 13.8. rozpuštěn Parlament a volby do nového vyhlášeny na 16.9.
- 16.9. parlamentní volby do Parlamentu s 15 členy se konaly za účasti 100 % voličů
- 29.9. na ustavující schůzi Parlamentu byl jeho předsedou zvolen Isaia Taeia ITALELI
- 29.9. generální guvernér prohlásil novým předsedou vlády Maatia TOAFA, který získal v tajné volbě hlas 8 členů Parlamentu, zatímco jeho protikandidát Kausea Natano získal 7 hlasů
- 29.9. jmenována nová vláda (MZV Enele SOPOAGA)
- 21.12. Parlament vyslovil poměrem hlasů 8:7 nedůvěru premiérovi Toafovi poté, co jeho ministr vnitra Willie Telavi přešel k opozici
- 24.12. Parlament zvolil 8 hlasy novým premiérem Willie TELAVI-ho, zatímco ministr zahraničí Enele Sapoaga za dosud vládní stranu získal jen 7 hlasů; svým novým předsedou zvolil Parlament Kamutu LATASI-ho
- 29.12. nastoupila nová vláda (MP Willie TELAVI, MZV Apisai IELEMIA)

UGANDA

- 1.3. hlavní opoziční strana, Fórum pro demokratickou změnu, obvinila prezidenta Museveniho, že připravuje svého syna pplk. Kainerugabu Muhooziho k převzetí svého úřadu poté, co ho jmenoval velitelem elitní prezidentské gardy

UKRAJINA

- 17.1. prezidentské volby s 18 kandidáty skončily s těmito výsledky: Viktor F. Janukovyč – 35,32 %, Julija V. Tymošenko – 25,05 %, Serhy Tyhypko – 13,05 %, Arseny Jaceňuk – 6,96 %, Viktor Juščenko – 5,45 %, Petro Symoněnko – 3,54 %, Volodymyr Lytvyn – 2,35 %, Oleh Tjahnybok – 1,43 %, Anatoly Hrycenko – 1,20 %, Inna Bohoslovska – 0,41 %, Oleksandr Moroz – 0,38 %, Jury Kostěnko - 0,22 %, Ljudmila Suprun – 0,19 %, Vasily Protyvsich – 0,16

- %, Oleksandr Pabat – 0,14 %, Serhy Ratušniak – 0,12 % Mychajlo Brodskij – 0,06 % , Oleh Riabokov – 0,03 %, proti všem – 2,20 % a neplatné hlasy – 1,65 %; druhé kolo se koná 7.2. za účasti prvních dvou kandidátů
- 6.2. ve 2. kole byl za účasti 69 % oprávněných voličů novým prezidentem zvolen Viktor Fedorovič JANUKOVYČ se ziskem 48,95 %, zatímco jeho protikandidátka Julija Vladimiryvna Tymošenko získala 45,47 % hlasů, 4,36 % voličů hlasovalo proti oběma kandidátům, 1,19 % odevzdaných hlasů bylo neplatných (inaugurace 25.2.)
 - 7.2. Volební komise prohlásila po sečtení 99,5 % odevzdaných hlasů vítězem prezidentských voleb Viktora F. Janukovyče (14.2. vydala konečné oficiální výsledky)
 - 8.2. politické uskupení poražené kandidátky J. Tymošenkové podalo k Volební komisi stížnost na průběh prezidentských voleb a požádalo o přepočítání hlasů v některých (až 200) oblastech, kde mělo dojít k volebním podvodům; pozorovatelská mise OBSE potvrdila regulérnost voleb po všech stránkách
 - 14.2. Volební komise zamítla stížnost Julije Tymošenkové na volební podvody
 - 16.2. poražená kandidátka Tymošenková podala oficiální stížnost Nejvyššímu správnímu soudu proti výsledku a průběhu prezidentských voleb (17.2. soud pozastavil platnost výsledků voleb do dne svého rozhodnutí o stížnosti)
 - 19.2. Volební komise vydala oficiální osvědčení o vítězství Janukovyče v prezidentských volbách
 - 20.2. poražená kandidátka Tymošenková stáhla svoji stížnost Nejvyššímu správnímu soudu proti výsledkům prezidentských voleb, odmítá však nadále opustit funkci premiérky; inauguraci nově zvoleného prezidenta Viktora F. Janukovyče 25.2. tak nestálo nic v cestě
 - 2.3. předseda Nejvyšší rady Lytvyn ohlásil rozpad vlády, jež nebyla schopna zajistit podpisy dostatečného počtu poslanců na svou podporu
 - 3.3. hlasování o důvěře premiérce Tymošenkové a její vládě skončilo vyslovením nedůvěry, které podpořilo 243 ze 450 poslanců Nejvyšší rady; premiérka odmítla setrvat v úřadu do vytvoření nové vlády, jak požaduje ústava
 - 4.3. úřadujícím premiérem se stal Oleksandr Valentynovyč TURČYNOV
 - 9.3. Nejvyšší rada uvolnila pravidla pro sestavování koaličních vlád, která nadále připouštějí i podporu nezařazených poslanců (dosud pouze s podporou frakcí)
 - 11.3. na základě dosažení dohody o vládní koalici mezi Stranou regionů, komunisty a Blokem Volodymyra Lytvyna s podporou 235 poslanců jmenoval prezident novým premiérem dr. Mykolu Janovyče AZAROV-a a na jeho návrh novou vládu (MZV Konst'antyn Ivanovyč HRYŠČENKO); premiér získal podporu 242 ze 450 poslanců Nejvyšší rady
 - 21.4. prezidenty Ukrajiny a Ruska se dohodli na prodloužení smlouvy o pronájmu základny ruského válečného loďstva v Sevastopolu po r. 2017 až do r. 2042 s možností prodloužení podnájmu ještě o 5 let
 - 27.4. Nejvyšší rada ratifikovala hlasy 236 ze 450 členů smlouvu s Ruskem o prodloužení pronájmu černomořské základny ruského válečného loďstva v Sevastopolu na Krymu o dalších 25 let
 - 17.5. prezidenty Ruska a Ukrajiny podepsali na závěr dvoudenních jednání dokument o vytvoření jednotného euroatlantického prostoru bezpečnosti a stability a dohodu o sociálně-ekonomické spolupráci v příštích 10 letech, která dále prohloubí integraci obou zemí
 - 31.5. prezident jmenoval generálporučíka Grigorije PEDČENKO novým náčelníkem generálního štábu a vrchním velitelem ozbrojených sil

- 2.7., 10.7., 23.7. parlament provedl změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.10. Ústavní soud zrušil reformu prezidentských pravomocí ve prospěch parlamentu z r. 2006 jako proti ústavní; obnovil tak silné pravomoci hlavy státu
- 10.12. poté, co prezident 9.12. svým dekretem provedl reformu ústřední státní správy, která snižuje počet ústředních orgánů státní správy ze 112 na 63 a ruší nebo slučuje řadu ministerstev, uskutečnil i následné personální změny ve vládě, počet jejíchž členů byl snížen na 17 (MP i MZV zůstávají)

URUGUAY

- 15.2. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla na období do 14.2.2011 zvolena Ivonne PASSADA
- 1.3. inaugurace nového prezidenta José Alberta MUJICA CORDANO-a, viceprezidenta Danila ASTORI-ho a nové vlády (MZV Luis ALMAGRO LEMES)
- 1.3. do funkce předsedy Generálního shromáždění a Senátu byl ustaven viceprezident Danilo ASTORI

USA

- 28.1. Senát potvrdil poměrem hlasů 70:30 Benjamina Bernankeho ve funkci předsedy Federálních rezerv USA na druhé funkční období
- 22.3. Sněmovna reprezentantů schválila poměrem hlasů 219:212 návrh zákona Senátu z 24.12.2009 o reformě zdravotnictví a povinném zdravotním pojištění (prezident zákon podepsal 23.3.)
- 25.3. s balíčkem změn schválil Senát poměrem hlasů 56:43 reformu zdravotnictví, Sněmovna reprezentantů následně schválila tento balíček poměrem hlasů 220:207
- 21.5. odstoupil ředitel Úřadu národní bezpečnosti admirál Dennis Blair
- 5.6. prezident jmenoval ředitelem Úřadu národní bezpečnosti generála letectva v.v. Jamese CLAPPER-a, jehož jmenování potvrdil Senát 5.8.
- 22.6. oznámen odchod ředitele Úřadu pro řízení a rozpočet Petera Orszaga, kterého má v červenci nahradit Gene SPERLING
- 28.6. předsedou Senátu *pro tempore* byl zvolen Daniel K. INOUE
- 13.7. novým ředitelem Úřadu pro řízení a rozpočet byl jmenován Jacob LEW
- 6.8. demisi k 3.9. ohlásila předsedkyně Rady ekonomických poradců prezidenta prof. Christina Romerová (jejím nástupcem se 5.9. stal Austin GOOLSBEE)
- 17.9. poradkyní pro otázky finanční ochrany spotřebitelů jmenoval prezident Elizabeth WARREN, která má stát v čele Úřadu finanční ochrany spotřebitelů
- 21.9. svou rezignaci ke konci roku oznámil hlavní ekonomický poradce prezidenta a ředitel Národní hospodářské rady Lawrence Summers
- 1.10. odstoupil personální šéf Bílého domu Rahm Emanuel, který chce kandidovat na post starosty v Chicagu; novým personálním šéfem se na tři měsíce stal Peter ROUSE
- 8.10. odstoupil poradce pro otázky národní bezpečnosti generál James Jones, ve funkci ho nahradí jeho dosavadní zástupce Thomas E. DONILON
- 2.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 435 členy a do třetiny Senátu (37 senátorů) proběhly za celkové účasti kolem 42 % oprávněných voličů
- ministr dopravy Ray LAHOOD, náměstek MZV pro Východní Asii a Tichomoří Kurt CAMPBELL, náměstek ministra financí pro ekonomickou politiku Alan KRUEGER

UZBEKISTÁN

- 10.1. 2. kolo parlamentních voleb do Zákonnodárné sněmovny se 150 členy, v němž se rozhodovalo o obsazení 39 mandátů neobsazených v 1. kole 27.12. (volební účast 79,7 %)
- 22.1. předsedkyní Zákonnodárné sněmovny byla opět zvolena Dilorom TAŠMUCHAMMADOVA
- 26.1. předsedou Senátu byl znovu jmenován Ilgizar Matjakubovič SOBIROV
- 27.1. Zákonnodárná sněmovna potvrdila opětovně jmenování Šavkata Miromonoviče MIRZIJOJEV-a předsedou vlády
- 4.3. jmenována nová vláda (MZV Vladimir Imamovič NOROV)
- 12.11. na společném zasedání obou komor parlamentu navrhl prezident Karimov změny ústavy, které mají posílit demokracii v zemi; předseda Senátu by měl zastupovat prezidenta, nebude-li tento moci vykonávat své pravomoci, předsedu rady ministrů bude jmenovat parlament apod.
- 28.12. prezident jmenoval novým ministrem zahraničí Eljora Majidoviche G'ANIYEV-a

VANUATU

- 29.1. předsedou Parlamentu byl zvolen George Andre WELLS
- 2.12. po dobu jeho nepřítomnosti vyslovil Parlament poměrem hlasů 30:15 nedůvěru předsedovi vlády Edwardu Natapeimu; jeho nástupcem byl zvolen dosavadní místopředseda vlády Sato KILMAN
- 2.12. novým předsedou Parlamentu byl zvolen Maxine Carlot KORMAN
- 3.12. oznámeno složení nové vlády (MZV George Andre WELLS)
- 13.12. v premiérově nepřítomnosti provedl jeho zástupce Ham Lini Vanuaroroa výměnu na postu ministra vnitra
- 20.12. premiér Kilman jmenoval do vlády 2 zástupce nového koaličního partnera, Svazu umírněných stran (UMP), jehož vstup do vlády jí dává parlamentní většinu 34:18
- 20.12. předseda Parlamentu vetoval návrh na vyslovení nedůvěry premiérovi Kilmanovi, který podala strana svrženého premiéra Natapeiho Vanua'aku Pati a který podpořilo nejméně 25 poslanců

VATIKÁN

- 20.10. papež jmenoval 24 nových kardinálů, kteří byli uvedeni do úřadu 20.11.; celkový počet kardinálů tak vzrostl na 203

VELKÁ BRITÁNIE

- 9.2. Dolní sněmovna schválila poměrem hlasů 365:187 vládní návrh zákona o ústavní reformě, který navrhuje uspořádat v říjnu 2011 referendum o zavedení tzv. alternativního hlasování při parlamentních volbách, který má při zachování většinového systému nahradit dosavadní praxi „první na pásce bere vše“ a dává voličům právo tzv. preferenčních hlasů více kandidátům s možností jejich hlasy rozdělovat tak dlouho, dokud jeden z kandidátů nezíská 50 % všech hlasů; konzervativci přislíbili referendum zrušit, vyhrají-li příští volby
- 6.4. premiér požádal královnu, aby rozpustila parlament a vyhlásil všeobecné volby na 6.5. (královna parlament rozpustila k 12.4.)

- 6.5. za účasti 65,1 % oprávněných voličů se konaly parlamentní volby do Dolní sněmovny s 650 členy a do 164 místních rad v Anglii se 4 222 poslanci (27.5. proběhnu volby v okrsku Thirsk and Malton, kde byly odloženy z důvodů úmrtí jednoho z kandidátů)
 - 10.5. aby usnadnil jednání své Labouristické strany s liberálními demokraty o vytvoření koalice, ohlásil premiér Brown svou demisi na funkci jejího předsedy
 - 11.5. Gordon Brown rezignoval na funkci předsedy vlády a potvrdil svůj odchod z vedení Labour Party; na jeho doporučení byl královnou novým premiérem jmenován David William Donald CAMERON
 - 12.5. jmenování první členové koaliční vlády Konzervativní a Liberálně demokratické strany (místopředseda vlády Nicholas William Peter CLEGG, MZV William Jefferson HAGUE)
 - 18.5. na ustavující schůzi se sešla nově zvolená Dolní sněmovna, aby svým předsedou znovu zvolila Johna Simona BERCOW-a
 - 13.6. ministr obrany ohlásil odchod náčelníka Štábu obrany Stirrupa z funkce na podzim t.r. ; ve funkci jej 29.10. nahradil generál Sir David Julian RICHARDS, do září 2010 náčelník Generálního štábu armády
 - 5.7. ve Sněmovně lordů zasedlo 56 nových peerů, jmenovaných koaliční vládou po květnových volbách
 - 5.7. vláda představila zásady reformy volebního zákona, ustanovení o pevném volebním období Dolní sněmovny na 5 let a snížení počtu jejích členů ze 650 na 600 v návaznosti na stejnou velikost volebního obvodu; změny budou předloženy celonárodnímu referendu 5.5.2011
 - 14.7. generál Sir David Julian RICHARDS byl jmenován náčelníkem Štábu obrany
 - 29.7. novým náčelníkem Generálního štábu armády byl jmenován generál Sir Peter WALL
 - 7.10. v souladu se svými stanovami zřídila opoziční Labouristická strana svou stínovou vládu s 19 členy v čele s předsedou Edwardem Milibandem, post stínové MZV obsadila Yvette Cooper
 - 19.11. vláda oznámila jména 53 nových členů Sněmovny lordů (peerů), celkový počet členů Horní sněmovny tak dosáhl 740
- náčelník Štábu obrany vrchní letecký maršál Sir Graham Eric (Jock) STIRRUP (od 29.10. generál Sir David Julian RICHARDS), náčelník Generálního štábu generál Sir Peter Anthony WALL

VENEZUELA

- 15. a 25.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- II/01 změny ve vládě (MZV zůstává)
- 11.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 14.5. prezident inauguroval Federální vládní radu (FCG), složenou ze zvolených guvernérů a starostů, členů vlády a zástupců komunálních rad; rada má zajistit přenos pravomocí municipalit a států na komunální rady a tak posílit přímou demokracii a účast občanů na řízení země
- 23.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 22.7. země přerušila diplomatické styky s Kolumbií, která ji na zasedání OAS obvinila, že na svém území toleruje základny kolumbijských rebelů z FARC
- 10.8. v kolumbijském městě Santa Marta proběhly rozhovory nového kolumbijského prezidenta Santose s prezidentem Venezuely Chávezem o obnovení diplomatických styků

- 26.9. parlamentní volby do Národního shromáždění se 167 členy proběhly za účasti 66,45 % oprávněných voličů (v novém složení se Národní shromáždění sejde poprvé 5.1.2011)
- 11.11. prezident jmenoval vrchním velitelem ozbrojených sil genmjr. Henry RANGEL-a SILVA-u
- 18.12. aby mohla vláda lépe čelit následkům záplav a sesuvů půdy v 11 ze 23 států začátkem prosince, schválilo Národní shromáždění tzv. zmocňovacím zákonem mimořádné pravomoci prezidentu Chávezovi na následujících 18 měsíců, kdy bude moci vládnout pomocí dekretů v oblasti bydlení, půdy, finančního hospodaření a bezpečnosti

VÝCHODNÍ TIMOR

- 26.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1912 (2010) o prodloužení mandátu integrované mise OSN UNMIT do 26.2.2011

WALLIS A FUTUNA

- 22.1. abdikace krále království Alo na ostrově Futuna Petelo Vikeny po soustavné kritice a ničení královského majetku ze strany veřejnosti
- 15.6. novým vysokým administrátorem a prefektem jmenovala francouzská vláda Michela JEANJEAN-a (nástup 12.7.)
- 3.7. novým králem království Sigave se stal Polikalepo KOLIVAI
- XII/10 novým předsedou Územního shromáždění byl zvolen Siliako LAUHEA

ZAMBIE

- 7.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 28.9. změny ve vládě (MZV zůstává)

ZANZIBAR

- 31.7. v referendu podpořilo 66,37 % a odmítlo 33,63 % voličů ústavní změny, umožňující soupeřícím politickým stranám dohodnout vládní koalici formou vlády národní jednoty po volbách 31.10.
- 31.10. prezidentské volby vyhrál za účasti 89,5 % oprávněných voličů kandidát vládní Chama Cha Mapinduzi – Revoluční strany (CCM-RP) Ali Mohamed SHEIN, který získal 49,3 %, zatímco Seif Sharif Hamad z opoziční Spojené fronty občanů (CUF) 48,3 % a ostatní kandidáti (2,4 %) (inaugurace 3.11.)
- 3.11. inaugurován prezident Ali Mohamed SHEIN, který současně zrušil post předsedy vlády

ZÁPADNÍ SAHARA

- 30.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1920 (2010), která prodlužuje mandát mise OSN MINURSO o jeden rok, do 30.4.2011
- 2.7. zemřel předseda Saharské národní rady Mahfoud Ali Beiba, jeho nástupcem v čele exilového parlamentu Saharské arabské demokratické republiky byl 10.7. zvolen Khatri ADUH
- 8.-9.11. v New Yorku proběhlo další jednání zástupců fronty POLISARIO a marocké vlády o budoucnosti tohoto sporného mandátního území OSN, okupovaného Marokem (rozhovory skončily bez konkrétního výsledku, další kolo se uskuteční v prosinci)
- 16.-18.12. v New Yorku se za účasti zástupců Mauritanie a Alžírsko sešli k jednání o vyřešení konfliktu představitelé marocké vlády a fronty POLISARIO

ZIMBABWE

- 21.1. předseda výboru pro práce na nové ústavě Munyaradzi Paul Mangwana oznámil, že vláda dočasně ustupuje od snahy získat názory veřejnosti na podobu nové ústavy, protože nedošlo k dohodě mezi ZANU-PF a MDC o tom, kdo je má získávat a shromažďovat
- 1.4. přijal slib členů dvou komisí, které budou dohlížet na svobodný a rovný průběh voleb (Komise pro lidská práva, které předsedá profesor práva Reginald Austin, a Volební komise, v jejímž čele stojí bývalý soudce Simpson Mutambanengwe) a složené rovnoměrně ze zástupců ZANU-PF a MDC
- 23.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 20.9. premiér Tsvangirai pohrozil bojkotem předčasných parlamentních voleb v r. 2011 ze strany svého Hnutí za demokratickou změnu (MDC), pokud budou provázeny násilnostmi; první známky násilí se začaly projevovat při jednání představitelů parlamentního výboru pro ústavu (COPAC) s obyvateli mnoha venkovských oblastí při vysvětlování zásad nové ústavy
- 26.11. premiér Tsvangirai zažaloval u soudu prezidenta Mugabeho za to, že jmenoval guvernéry oblastí, aniž by je s ním konzultoval, jak předpokládá politická dohoda z r. 2008, na jejímž základě se vůdce tehdejší opozice stal předsedou vlády

EVROPSKÁ UNIE

- 11.1. zahájeno projednávání kandidátů do nové Evropské komise
- 19.1. odstoupila bulharská kandidátka na eurokomisařku Rumjana Želevová, bulharská vláda na její místo nominovala Kristalinu Georgievovou
- 20.1. Evropský parlament zvolil ombudsmanem opět Nikifora DIAMANDUROS-e z Řecka
- 9.2. EP schválil 487 hlasy proti 137 při 72 abstencích složení nové Evropské komise takto: předseda José Manuel BARROSO (PRT), 1. místopředsedkyně a vysoká představitelka Unie pro zahraniční otázky a bezpečnost baronka Catherine ASHTON (GBR), místopředseda a komisař pro soutěž Joaquim ALMUNIA (ESP), místopředseda a komisař pro dopravu Siim KALLAS (EST), místopředsedkyně a komisařka pro digitalizaci Neelie KROES (NLD), místopředsedkyně a komisařka spravedlnosti, základních práv a občanství Viviane REDING (LUX), místopředseda pro vztahy mezi institucemi a správu Maroš ŠEFČOVIĆ (SVK), místopředseda a komisař pro průmysl a podnikání Antonio TAJANI (ITA), komisař pro zaměstnanost, sociální věci a vyloučení László ANDOR (HUN), komisař pro vnitřní trh a služby Michel BARNIER (FRA), komisař pro zemědělství a rozvoj venkova Dacian CIOLOȘ (ROM), komisař pro zdraví a spotřební politiku John DALLI (MLT), komisařka pro námořní záležitosti a rybolov Maria DAMANAKI (GRC), komisař pro obchod Karel DE GUCHT (BEL), komisař pro rozšíření a politiku evropského sousedství Štefan FÜLLE (CZE), komisařka pro mezinárodní spolupráci, humanitární pomoc a řešení krizových situací Kristalina GEORGIEVA (BGR), komisař pro regionální politiku Johannes HAHN (AUT), komisařka pro klimatické otázky Connie HEDEGAARD (DNK), komisařka pro výzkum a inovace Máire GEOGHEGAN-QUINN (IRL), komisař pro rozpočet a finanční programy Janusz LEWANDOWSKI (POL), komisařka pro vnitřní záležitosti Cecilia MALMSTRÖM (SWE), komisař pro energii Günter OETTINGER

(DEU), komisař pro rozvoj Andris PIEBALGS (LVA), komisař pro životní prostředí Janez POTOČNIK (SVN), komisař pro hospodářské a měnové otázky Olli REHN (FIN), komisař pro daňovou a celní unii, audit a protikorupční politiku Algirdas Gediminas ŠEMETA (LTU) a komisařka pro školství, kulturu, mnohojazyčnost a mládež Androulla VASSILIOU (CYP)

- 17.2. ustavující schůze nové Evropské komise
- 24.2. EK formálně doporučila EU, aby zahájila přístupová jednání s Islandem
- 7.4. ústavní výbor Evropského parlamentu doporučil rozšíření jeho současného počtu 736 členů o dalších 18 poslanců, jak předpokládá Lisabonská smlouva
- 14.6. ministři zahraničí členských zemí se rozhodli ratifikovat dohodu o stabilizaci a přístupu Srbska k EU z r. 2008
- 17.6. summit EU odsouhlasil zahájení přístupových jednání s Islandem (zahájena 27.7.)
- 24.11. polský Ústavní soud zamítl žádost senátorů ze strany Právo a spravedlnost (PiS) a rozhodl, že Lisabonská smlouva je v souladu s ústavou Polska

NATO

vrchní velitel spojeneckých sil NATO v Evropě admirál James STAVRIDIS, předseda Vojenského výboru NATO admirál Giampaolo DI PAOLA